

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: اسناد نامها	تألیف: سیری در تصوف	
مؤلف: مشایخ و اقطاب عصر حاضر	دوره: ۲	شماره ثبت کتاب
موضوع: ۳۰۲	شماره قفسه: ۱۲۶۴۲	۸۸۰۷۵
تألیف: آقای نورالدین مدرس چهاردهی ۱۰۷۳۴		

خطی - فهرست شده
۱۰۷۳۰

۲۹ ر ۱۳۹
نامهای این دفتر که قبلاً در کتابت مشایخ و اقطاب عصر
ماضی است و جزو سند کتاب (سیری در تصوف) اثر این
محققان برای تأیید و صحت مندرجات کتاب فوق الذکر به
کتابخانه پیراراج (مجلس شورای ملی) در ایام ریاست
فرزاد را در دستگیر تمام آقایان معتمدین و مدیران
نورالدین مدرس چهاردهی
مدیر

کتابخانه مجلس شورای ملی
۱۰۷۳۰
فهرست شده

سجده به بیت زید
بیت را حکمت باید
کیوان

سجده به بیت زاهد
بیت را شکست باید
کنوا

- ۱- قوام السید (توضیح علی) تحت اللہ (۱)
- ۲- کاشانی (مقصود علی) غاک اربابی (۲)
- ۳- سنائی (روشن علی) نغمۃ اللہ نور علی (۳)
- ۴- نور علیخان (روشن علی) نغمۃ اللہ نور علی (۴)
- ۵- حاج محمد راجی (نور علی) نغمۃ اللہ نور علی (۵)
- ۶- رحمت علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۵)
- ۷- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۶)

- ۸- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۷)
- ۹- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۸)
- ۱۰- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۹)
- ۱۱- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۰)
- ۱۲- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۱)
- ۱۳- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۲)
- ۱۴- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۳)
- ۱۵- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۴)
- ۱۶- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۵)
- ۱۷- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۶)
- ۱۸- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۷)
- ۱۹- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۸)
- ۲۰- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۱۹)
- ۲۱- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۲۰)
- ۲۲- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۲۱)
- ۲۳- غیب علی (شیخ سلسلہ غاک اربابی) (۲۲)

در صبح روز ۱۹/۳/۳۹ در حرم مطهر حضور یافتیم
 و از آنحضرت کرم کردید و در حرم عیال و آرا و دست نخ و دایره و سلاسل مختلف را گردانید
 نمودیم و همچنین نظریه دارا و صاحبان مالک و دینار را نیز گردانید و از آنحضرت کرم کردید
 و از آنحضرت کرم کردید و از آنحضرت کرم کردید و از آنحضرت کرم کردید
 و از آنحضرت کرم کردید و از آنحضرت کرم کردید و از آنحضرت کرم کردید

۱۱- شیخ مراد
 آنکارا باند که در سال گذشت در مسجد و در مسجد و در مسجد و در مسجد
 مسجد و در مسجد و در مسجد و در مسجد و در مسجد و در مسجد و در مسجد
 در آنرا سکن (موسس) قطب سلسله جدید نغمۃ اللہ طاب
 از آن فرموده بودند که از این تا فرزند سلسله شود (در خصوص لوازم
 و غیره)

غیب علی (شیخ سلسله غاک اربابی) (۲۳)

اینجا بسم الله الرحمن الرحیم در سال ۱۳۱۸ خورشیدی حضرت خبیب مستور علی بک زینب
 مسند خاک را جبهه غلبه ساهی شرف بفرستاده در سال ۱۳۲۹ خورشیدی در
 حضرت قطب الدین خبیب حج مظهر علی دام توفه کسوت گرفته و در سال ۱۳۳۵
 بهشت شمع مسند نوبه منصوب گردید است و از جوب سوال اینجا در استادی
 منضحت در صدر رسیده احباب فرشته و ما را با شکر تا اینجا این فقره رسیده اند
 بالغ تقاضی را بدید بر طر اند این در سوخته در خست فقر بگذرانند و یکی
 غزل لایت خرم و فتنه برسم با کار زنده منوب

خوش را تشنه لب از آب قبا با بر کرد
 مایگی گفت که خوارم لبامم خود را
 گفتم اول قدم لرزید روی بسم الله
 تا نداری تو بدت راه بیای به بوجود
 این وجود تو در عالم کثرت سیلاب
 آتش عشق چو آید کند آن جویه بهار
 ذات چو گشت مجرور ز تجرد دار
 معنی من عرف این بود که گفتم با تو
 عالمی گفت خدا را نتوان دید و شجاعت

مفتی مهدی ابن احمد ابن فائز طعنه به سنیائی متولد ۱۲۹۴ شمسی اهل کرمان
 کا رنند لارده ثبت احوال تا سال ۱۳۱۷ (خام) بودم چون در سال مذکور خدیه
 حق رسید (نختم) خدیه باستان مقدس پیرزاد گوارم خبیب مونس علی و ریا
 از انفس قدیس (موفقم) - باقی خدا - فقر نعمت الله نور علی بی

۴۴۹ - ۴۴۹
 ۱۳۳۹

محمد در خان طعنه برور علی
 زاکستان من راستم
 غلام در که مولی دهم برور علی استم

محمد در

خبیب ابن شیخ نعمه الله نور علی ابن در شهرستان بیه با شکر از اهل
 دیه سعل خان پاکستان متولد ۱۸۹۳ میلادی و اندر در خاک در حلالی دادا
 کسوت شکر در نزد حاجی دادا است از علی صنی علی ابن کسوت از خفته من کردن
 از کسوت خدوت در هم زو را سکن مونس علی و ریا از کسوت ن بیه
 در کسوت خدوت نور علی و ریا از کسوت ن بیه در کسوت ن بیه
 در کسوت طعنه برور علی

۳۹۷ - ۳۹۷

بنو علی مدر (۵)

جمال علیه فقره راجع و یا علی مدر است
 سئوال آنجناب چه موضوع است - کی شرح حال و درستی اراده
 در وقت اول - فقیر حاج محمد علی طوسی خراسانی لقب به توحیدیه
 ۱۳۳۷ قمری در سبزوار در حالیکه بنی بلیاس و اقارب و خدمت جانا
 قطب العارفان حضرت حاجی بیار علییه قدس سره در سال خاک
 غلغله علییه می مشرف فقر شده و بعد از یک سال از بلیاس نظامی حاج و بنی
 فقر (بلیاس درویشی) منفک گردیده و فریب بیست سال باطنی و اجل فقری به
 سینه سال خاک منصوب و بعد از فوت معظّم له و بخدمت ارادت
 حاجی مطهر علییه معاشین آن مرحوم در سال فعلی بیست و پنج المشایخ
 مرحوم سرافراز و نورش در خدمتگذاری محوم فقر و برادران طریقی و خلق
 آماده برچه و ستم و اکنون بیست و چهار سال است که بنی بلیاس فقر پیدا
 و در سن سی و چهار سالگی مشرف فقر شده ام
 و اما موضوع محم که عبارت از اراده مشایخ باید بغرض برسانم
 هر که را اسرار حق آموخته اند - قدر کرده و دانش چاشته
 - بنا بر دهم تیر ماه ۱۳۳۹ هجری - حاج محمد علی طوسی خراسانی لقب به توحیدیه
 حاج نوری علییه

لح (۶)

بسم الله الرحمن الرحيم - فقیر محتاج نور علی لقب به توحیدیه
 فقریه در سال ۱۴۰۹ خورشید از طاعت مرحوم بنفیر فله این حاج بهار علییه سرسده وقت خاک
 بکشت شمع سده منصب و بعد از فوت این بنی بلیاس حاج مطهر علییه سرسده وضع بکدر و در
 فقریه طرق جو فرسخ نور شده با سر زرعش و کوفتن در خانه مرتضی علی علیه السلام
 عاقبت زان در بیرون آورده - گفت و بنفیر که چون کوبی دری - عاقبت زان در بیرون آورده -
 عاقبت جوینده یا بنده بود - عاقبت جوینده یا بنده بود - دیگر آنکه حال فقر از نظر آنکه
 بستگی کامر بشود و استنباط دارد و غنیوار مستند غیر قرار کرد تا هر شرح و توصیف
 خدمت - خادم الفقرا برحق - بنا بر ۱۲ تیر ماه ۱۳۳۹ خورشید در قریه بند
 صفحه ۵ در خطاکا کاشانی معصود علییه می باشد نام که ملک رحمت علییه نور علی
 فرزند است علییه قطب سلسله معصود علییه بوده است مرحوم است علییه
 نام که ملک رحمت علییه در خطاکا کاشانی در قبال است علییه حاج بهار علییه نور علی
 نداشته است -

بسم الله الرحمن الرحيم

اینجانب سید اکبر خاوند کاروان شیراز را در دست حضرت خیرالایح نامیار
 طاهر علی شاه خفایه سلسله حلیله ابوترابی افتخار خدمت گذاری
 شیعیان خدمت و فقراء حق الله را دارم البتة سید اکبر خاوند کاروان
 در دایره وجود ما ذرا بنم از سطوت غور شیه حقیقت مایم
 داریم بگویم چه ذوالفقار عید کاهی در نفیسم و گاه در اثباتم

جناب سید علی اکبر فرزند الموم سید حسن از سادات موسوی تولد
 شیراز شهرت خاوند کاروان شیراز کار انداز ملک ملی در شیراز بواج و اکثر
 بازنشسته شده است طریقت میر کوثر علی شاه ادا ایل خدمت
 معلوم می شود علی شاه قطب سلسله معصوم علی شاه بیرون شیراز
 که در میان زمین است که در شیراز حضور حضرت حاج طاهر علی شاه
 تجدد یافته و شیخ ششم در شیراز که حیل شافق در امر است
 حضرت طاهر علی شاه است خانقاه را اداره نمایند مشهور به انوار است
 از سن پانزده سالگی وارد فقر شد و اکنون تیا و از حضرت و شمس
 داریم در دایره وجود ما ذرا بنم از سطوت غور شیه حقیقت مایم
 داریم بگویم چه ذوالفقار عید کاهی در نفیسم و گاه در اثباتم

غزلی از کوثر علی شاه:

نیت من استم جز یار نیست
 راه روشن من استم بنیای احی
 هر زمان صد و جفا آید در وجود
 بالک را من در جهان بر پیش و کم
 حضرت معیشتم بود بر دار و کس
 کرد نور کس چون منور طلب ما
 میر کوثر علی شاه کج خلق فاک در شیراز موصد زیارت سید شریف
 که در خانقاه گنبد سبز این مطلب را مرقوم و تعریف فرموده اند
 تبارخ ۳۱ ر ۱۳۳۹

غیر یارم در جهان دیار نیست
 سدید جز نور است در یار نیست
 نزد عارف جز ملک طیار نیست
 گرفتار در کار حق انکار نیست
 عزیز او دیگر کسی روار نیست
 خالص میگویم جز او انوار نیست
 میر کوثر علی شاه کج خلق فاک در شیراز موصد زیارت سید شریف
 که در خانقاه گنبد سبز این مطلب را مرقوم و تعریف فرموده اند
 تبارخ ۳۱ ر ۱۳۳۹

فقیر ابو تراب فرزند مرحوم میرزا ابوالکاسم ایل کاشان از طایفه حاج ملا محمد صادق
 محبته و تکریم در قریه زند در سن ۱۰۵۰ سالگی بخدمت حاج سید صدر الدین نقیب الدین
 قطب حاج میرزا طاهر علی (ع) و بعد از چهار سال خدمت بآن بزرگوار بابت امانت
 معالی ارفیاب حضرت اقدس مقام دارین و منان احمد (ع) از ایران در کربلای
 در حضرت درویش بر حجت ایندو خدمت و بعد از فوت آن بزرگوار در سال
 در خدمت نظر حضرت بزرگوار بستر اوقات در صوفی کرمان بماند و بعد از آن
 طریقت در دیس خدمت علی (ع) خادم الفقراء و سالکون کمال اهل اصفهان
 و قرب پنجاه و دو سال از عمر مسکندر و او از طرف قطب العارفین
 حاج بهار علی (ع) به نام ارسا در تقی گردید و بعد
 تفریات و خدمت علی (ع) در خانه گنبد سبز مشهد در تاریخ ۱۷/۱۱/۱۲۸۷

بسم الله الرحمن الرحیم . هو العلی الطیب

بر خیزه فقیر اغوز زبانی و نالاری و ناله نوح و آیت و لایق گذار و در کربلا گداز
 مهر صفای (صفای) وسط ابرام سنگه سینه خیزه و طوم بخت بخت گوهری و بر درخت
 و در انام حضرت اقدس علی (ع) بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 نعت ابر در دست در سن ۱۵ سالگی شریف فقیر گردید و بعد از چهار سال خدمت
 و بعد از آن در کربلا بخدمت ریاضت که برادر که حیوانی است بزرگوار و بخت و کرم حضرت
 و حضرت بنیر علی (ع) (آرام نظام الطیف) در کربلا ریاضت بایده و بخت و کرم حضرت
 از سنگه بخت و نعت و حضرت حضرت میرزا حسن صفای (ع) طاهر بود مصباح اولی که
 در انام و این شاه تخلص بود و در انام و نعت و کرم و او در ارج از طرف عارفان
 همیشه بخت بخت و در از طرف میرزا شریف حضرت اقدس و بعد از آن بخت بخت بخت
 قطب بخت و در از طرف حضرت اقدس از طرف صفای (ع) و او از جانب و نعت بخت
 صفای (ع) در کربلا و نعت و در طرف حضرت علی (ع) در طریقه عمیق حضرت بخت بخت بخت
 و بعد از آن بخت بخت و نعت و در طرف حضرت اقدس و نعت بخت بخت بخت بخت
 نکتی نادر که نعت که در کربلا بخدمت میرزا حسن صفای (ع) بخت بخت بخت بخت
 حضرت صاحب البصر و المراه که علی (ع) الحسن عجمه و نعت بخت بخت بخت بخت
 فرموده و نعت حضرت صفای (ع) و نعت و در از طرف و نعت بخت بخت بخت بخت
 قطب بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 و نعت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

و چون حقیق این علی (ع) بجا نواز خواندن نهاده
 خوار وید و ز خدمت برار تشرف لازم است ولی برار مراعات اشخاصی را که علی
 اولاد دارند از خدمت معاف خواهند بود البته پیر سران خدمت را بخواهند
 که اندک پیر من هم مرا بخشد
 فرزندانم نعلت و جرم خود و تشنگی و تشنه نمیشوند چون خودم غمناک
 آنقدر اشرف کنم یعنی جان خود را بخواهم در راه حق فدا کنم
 کرده است

در دوده معصومین و بظراف داده فاکر و جلالی جز از در خانه ان
 حق نمی شکند و پیام خداست اعتبار است و کورت به شفقت که انهم است
 حق است موی نیرت من در پیش و پیام سر هم ولی کورت یکی غم
 تفریح و شوقی بر سر این چه عجب در این آرزوی خوار و خدمت زنده
 گردید

چو شوقی ۴۱، ۳، ۲۸

۹ الی الله

در هیچ بزرگ حال اقطاب بصورت هیچ آدمی نمیشاید و در قوم دانسته اند اگر صلاح میدارند شرح حال خود را
 بنویسند من میدانم که تقدیری از من سرزد که در خدمت شما مقدر شده است و میخواهم در این نگار
 عکس کشیده و بلی در آورده و اگر غیر از شخص شما کسی این حرف را بگوید عجب عجب و کسی از شما عجب
 است که شما و مدد عالم باحوال همسید و این را نوشته اند من بنویز از خدای خود خجالت
 میکنم و در نزد خود میگویند چه کنم که بخواهم از اعمال اسلام و مسلمانانی بنایم که با بر سر و با جان
 کجا بر سر که ادعای مقامی در ایمان تمام فاکر بر سر من و مسلمانانی من اگر دستور می یازد
 کسی دالاله با بر سر من از این نظر است کسی که در ظاهر و اگر قیاسی روحی یا لب می معنوی
 یا صورتی نموده آنچه بنظر من رسیده و از بزرگان دارد و بجا خدمت است و استیلا
 دستور دالاله در شرح اسلام دستور است که اگر آب بنویسد تمام باید کرد و این دستور
 من تمام تمام دارد آنهم اگر بنفش بزرگان سلف قدس الله سر هم است و اگر امور
 بنویسد این جبر است را هم ندانم غالب اوقات از خداوند اولیا و مشقت
 دارم که این بار را از گردن من بردارند و الا بدنام کنند و نگویند که این سلف
 خداست و است اگر اعمال و کردار ما را بزرگان سلف دین تطبیق نمایند
 گفتار ظاهر و باطن و اینها در شما که اهل مطالعه میباشید می بینید تمام کردار گفتار
 این اقطاب و این قائم دین دین مخالف کتاب و سنت است شیف از شما
 میباشند که کتابی بنویسید و تفاوت واقع و نسبت دین و روادانیت
 بدیدید یک عده می یازد دین همین دروغ گو یا بداند که دین را از این برده
 اند و این از خدمت صادق علیه السلام دارد است ملک الکونی و از من نیز انصاف

صحیح است مگر از من بهتر است خداست هر است نظر فاضل یکی اندام خود را از من بهتر است
 و لازم باطل الکلام نیست امید است که بخاطر اولیائی از تقصیر من در گذرید و از این بعد چنین
 نسبتی بمن ندیده اگر سؤالی هم از شما بود جز اینکه بگویم در دست ادعای اسلام
 نیامده چیزی دیگر نماند نه شکوفه نه برگی نه گزند نه سبب که در میان
 سبب نه گزند ما را همین ادعای اسلام که در دستان خدا را در دست داریم همه شریک که در میان
 الب الصالحین است و منهم صالحان را در دست داریم ولی از آنها نیستیم این
 رباعی زبان حال ما است مومن به بدر نیست کسی مانند است این طرفه که جمله سنگ
 سید است یک کینه چنین بدر که خود میدانی یک کینه چنین باش که نمیدانست
 بگذریم و سخن را کوتاه نمائیم العاقل بکفیه الاثبات در فائده اگر کسی است یک
 حرف پس است از نامه لیله به سینه ۲۴ - ۷ - ۶۱ مشهد اصوفی نقل کرده است
 از نامه دای حاج شیخ علی اصوفی نقل کرده طریقت نجم الدین قطب سلمه که سینه
 ساکن مسجد فرزند حاج شیخ غفر علی اصوفی نقل کرده است به خودی بول و لقب
 طریقت بنده علی قبرش سخن گفته مقابل سافانه طلعه سال آخر و یا است خود کسی را
 بریدی پذیرفته و تفسیر قرآن و شرح المعنی در سید اله و در فاضل را در امامزاده
 و مرقوم بخودگی در زمان و یا است بمن تحصیل در سید اله در راه خودان برید حاج محمد صادق
 اصوفی را و نگردد که قبلاً از لوطیه ها قدیم بول کرده و او برید ستم خان نجف را برید است
 حاج علی اصوفی را در نامه ۲۴۷۰۰ صلوات بر سر و در لباس روحانیت یکی هم در پیش او را داد

در خصوص حالات فقر فدا شده بودید چون تانها از اردبیل آمد و در دست هم فاضلی کم در از افغان
 که سوار همین التجره حاضر که فداست حرکت فقر به سوارند و گرفتار بهار دیگر هم است مجله عرض
 می کرد که فقر فزید الی در تم خول تحصیل و البته بودی خود را نصف نصف قبولی
 است همه میزدیم مادر شیخ بر فضا در سوار است حضرت صالح علیه السلام روحی و جسمی له الفدا
 ان شاء الله تعالی از صورت حیوانات خارج و صورت انسانی پیدا کرده ام و لذا
 استخول انجاء وظیفه ام امید داریم که توفیق رفیعم بولده بار و با همین سعادت
 از لباس من نجاست پیدا کنم و مار کج اختیاری فقر در ۲۴ ذیحجه ۱۳۷۴ هجری قمری
 بولده است که مفتخر بقلب غریب علی فرموده اند شیخ عبد الله صوفی امیر کلامی
 ۲۴ ج ۱ - ۱۲) نقل قول از نامه مورخه ۲۵ جماد الاول سنه ۱۳۸۲ هجری قمری است

کاش شیخ عبد الله صوفی فرزند حاج شیخ محمد صوفی که پدرش از تبریزان سلمه که گنا باری
 در فلسفه اندکی است داشته ولی در تصوف ستمی ندارد سینه کاش شیخ عبد الله در لباس
 روحانیت ساکن بخش امیر از توابع شهرستان لنگرود و قباله و در سینه شیخ فاضل
 دار در اراک علی داد و فزید الی در تم تحصیل نموده پس برید غواص زنجانی را برید
 پس برید صالح علیه السلام اگر در راه از راه و خوش است اسناد و علمانی او را رعایت نماید
 و کاش شیخ فاضل سلمه که گنا باری است و بعد از طرف کاش تا بنده محمد دایب
 منصوب گردید

خود را محتاج بخواندن و دانستن سر مینه آنی که باده نوزده تصویر زلف بدینده مردی خرد
 استم با آنکه دستور در این مورد در این مینه کتاب معنی دانی و فارسی را میخوانم
 اتفاقاً و قدم به پیشتر مطالعه میکنم و دیگر اهل معاشرت هم هم دلی از خواندن آثار هر صاحب
 ادعای خود را میکنند زیرا خواندن اسم آثار جز نیست فکر و غیر از انرا الهی ارواحی
 ندارد مینه از روزی که دانی فخر شود اگر عالم نور باران شود در بنال آن همیز دم
 از نگاه کردن و فکر کردن بابان هم آباد استماع دارم بجلاوه کتب در این قبیل مطالع
 فرصت کافی میخواهم و محتاج تحقیق و شرح فرادان و تجزیه در آثار اهل
 فن و بزرگان قوم است که مینه وقت شرح و توصیف آنرا دارم و در کار خفیه
 شنیدن آن فواید آن بار که سر در آن گفته آمد در و در دیگران
 بنظر فقیر دفتر عشق در نظر ارباب معنی در دو کلمه خلاصه میشود صدق و صفا
 ارادت و بهمان سعادت بیرون رفتن دست مستحق بدست پیروان هموار
 در درام جان هم روح افزا عشق عبیر افشان شد اگر در سر سودای
 دل از این دریا بگریان قطره بمقدار عشق دافاس وجود داشت قرار
 ازین جهانش میرود بی اختیار در بنال حال خود میروند و در هر قیل و قالی اثر از
 خواهر و بست پس مضمون در سر بر آستان بهر مینه و دل بدیدار میبرد و
 میخواهد از او مصطفی بدینار عشق او با آنکه در دار ارفاقش خواهر و

و با عنایت لسان گلستان عشق و حقیقت فواید و دیگرانست در مینه در این در افغان
 در بنال غیب غراب نخواست و در دیدارش بنگارهای صورت فیه نخواست
 و هر روز در این را نمیکوید و در تعلقات جهان و هر فکر و هر کار که او را از خدمت
 میبرد و در این از خیال میبرد و در هر روز در افکار و فواید است اگر بخیر زمین معنای در
 یک رنگی است در روان دور و از خود را فنی و است غمخوار و استوار راهی بکلیه
 معصودند از دیگر خواننده اند یا از اهل الذین گفتوا آمنوا ایمان دوم و معنی دارد دلی
 باز از کلمه بار دیگر زموانی است اسم ایمان دوم کینه و طمانینه قلبی است و اگر کسی
 بدین معام نرسد مینه از ان ایمان و فقر را خوانده همین علت است که فقیر
 عرفان نکردم شی از نام در و در بخود نهادن هم و در است دارم اگر مسلمانی از آنکه
 حافظ دارد و ای اگر از پس او در بود خردا می و از این طبقه بیچاره که در بونتر
 کانی هستند که از سایه خود رسد ایمان دور شوند و بمنیلاب ظلمات و از کون
 بهینم خدا بزرگ و مغیر مایه و الذین گفتوا اولیائهم الطاهرون خیر فواید من النور
 الی الظلمات اولئك اصحاب النار هم فیه افاضل دل پس مردیال است و مومن
 خدا است و صاحب قدم آنست که وقتی خدمت میرساند رک کرد و از نشسته را
 عشق است شد با همی مردانند قدم در سبیل ارشاد که از در خدمت
 استاد بگوشد و همه دهم وقت و همه جاسیاد خدا بود و از تریات و طاعات
 لغو و بهیوده اثر از خود بدید و در این ابلهان آدمی رو نیاید و در هر دلی است

و بجز از این ^۴ و دلدار صفتی با هیچ کس نزد عشق و محبت نیاز که غیر از خداست
 و شمران ^۵ که دهره خواهد داشت ^۶ سالک بدینجا رسیدند و در بارند و نه بار بماند
 و نه اختیار نه بایم بماند و نه باله نه مست بماند و نه در بار و نه در آبی در آید
 در اینها شمار ^۷ هر از نگار و رب و ربانک ^۸ و آئینه جهان ^۹ و آینه دل ^{۱۰} و آینه کلبه ^{۱۱} و آینه
 گرد و در ^{۱۲} و آینه ^{۱۳} و آینه ^{۱۴} و آینه ^{۱۵} و آینه ^{۱۶} و آینه ^{۱۷} و آینه ^{۱۸} و آینه ^{۱۹} و آینه ^{۲۰}
 ادراک ممکن و در خدمت استاد و در دست و پا ^{۲۱} و پا ^{۲۲} و پا ^{۲۳} و پا ^{۲۴} و پا ^{۲۵} و پا ^{۲۶}
 فواید که در مالکیت محبت و اقبال را در آفرینش ^{۲۷} بگرد عزیمت ^{۲۸} اگر دم از در و رسی ^{۲۹} میزد
 و میخواست از این سفره رنگین ^{۳۰} و در آفرینش ^{۳۱} و در آفرینش ^{۳۲} و در آفرینش ^{۳۳} و در آفرینش ^{۳۴}
 بگویند که خواه یکبار است ^{۳۵} با ش ^{۳۶} من ^{۳۷} بگویم خدمت ^{۳۸} زاهد ^{۳۹} زاهد ^{۴۰} زاهد ^{۴۱} زاهد ^{۴۲}
 حالت ^{۴۳} فواید ^{۴۴} که در خدمت ^{۴۵} و پا ^{۴۶} و پا ^{۴۷} و پا ^{۴۸} و پا ^{۴۹} و پا ^{۵۰}
 اید یا فایده ^{۵۱} و فایده ^{۵۲} و فایده ^{۵۳} و فایده ^{۵۴} و فایده ^{۵۵} و فایده ^{۵۶} و فایده ^{۵۷} و فایده ^{۵۸}
 شنیدن ^{۵۹} را از دنیا و سود که از عمارت ^{۶۰} و عمارت ^{۶۱} و عمارت ^{۶۲} و عمارت ^{۶۳} و عمارت ^{۶۴}
 برآمد گفت عزیمت ^{۶۵} من ^{۶۶} فواید ^{۶۷} که در باغ ^{۶۸} و باغ ^{۶۹} و باغ ^{۷۰} و باغ ^{۷۱} و باغ ^{۷۲}
 بهیسی ^{۷۳} از این امثال ^{۷۴} و امثال ^{۷۵} و امثال ^{۷۶} و امثال ^{۷۷} و امثال ^{۷۸} و امثال ^{۷۹} و امثال ^{۸۰}
 بجانب ^{۸۱} باغ ^{۸۲} که در فواید ^{۸۳} و فواید ^{۸۴} و فواید ^{۸۵} و فواید ^{۸۶} و فواید ^{۸۷} و فواید ^{۸۸}
 راه ^{۸۹} ندارد ^{۹۰} فایده ^{۹۱} و فایده ^{۹۲} و فایده ^{۹۳} و فایده ^{۹۴} و فایده ^{۹۵} و فایده ^{۹۶} و فایده ^{۹۷}
 راه ^{۹۸} ندارد ^{۹۹} فایده ^{۱۰۰} و فایده ^{۱۰۱} و فایده ^{۱۰۲} و فایده ^{۱۰۳} و فایده ^{۱۰۴} و فایده ^{۱۰۵} و فایده ^{۱۰۶}

که بیایم بگویم گل ^۱ به زمین ^۲ کی سخن ^۳ با باز ^۴ این ^۵ کنی ^۶ من ^۷ در کدام ^۸ کتاب ^۹ بنظم ^{۱۰}
 که یکی ^{۱۱} از اولیاء ^{۱۲} الهی ^{۱۳} می ^{۱۴} دیدان ^{۱۵} را ^{۱۶} ب ^{۱۷} طبقه ^{۱۸} تقسیم ^{۱۹} میکنند
 ۱- مخلصین - در تعریف مخلصین گفته اند که وصول به مقام بادستیار و در امانی
 به واسطه ^{۲۰} مگر در دو صفت ^{۲۱} این مقام ^{۲۲} رنج ^{۲۳} در هر دو ^{۲۴} در زمان ^{۲۵} از دست ^{۲۶} غرض ^{۲۷} تجاوز ^{۲۸} میکنند
 فلیلی ^{۲۹} قطاع ^{۳۰} اقیان ^{۳۱} الهی ^{۳۲} که ^{۳۳} و اما ^{۳۴} الواصلون ^{۳۵} قلبی ^{۳۶} و اما ^{۳۷} صاحبان ^{۳۸} عمل ^{۳۹} و ادراک
 که از راه ^{۴۰} علم ^{۴۱} در ^{۴۲} الصدوق ^{۴۳} ممکن ^{۴۴} اند که ^{۴۵} این ^{۴۶} دست ^{۴۷} و علت ^{۴۸} عدم ^{۴۹} تصفیه ^{۵۰} کامل
 در رسیدن ^{۵۱} بمقام ^{۵۲} ثبات ^{۵۳} و تکمیل ^{۵۴} بر ^{۵۵} احوالات ^{۵۶} آنرا ^{۵۷} بطور ^{۵۸} اتم ^{۵۹} اطمینان ^{۶۰} نیست
 ۳- در باب ^{۶۱} نفاق ^{۶۲} و تردید ^{۶۳} که در ظاهر ^{۶۴} در ^{۶۵} الصدوق ^{۶۶} ممکن ^{۶۷} اند و در باطن
 کار ^{۶۸} آن ^{۶۹} نگذرد ^{۷۰} است ^{۷۱} این ^{۷۲} می ^{۷۳} دیدان ^{۷۴} و ^{۷۵} می ^{۷۶} وقت ^{۷۷} بر ^{۷۸} ادل ^{۷۹} نخواهند ^{۸۰} رسید
 زیرا ^{۸۱} کار ^{۸۲} آن ^{۸۳} است ^{۸۴} از ^{۸۵} شیطان ^{۸۶} است ^{۸۷} و ^{۸۸} می ^{۸۹} بدین ^{۹۰} ال ^{۹۱} کار ^{۹۲} شیطان ^{۹۳} و
 بواسطه ^{۹۴} نف ^{۹۵} الهی ^{۹۶} می ^{۹۷} روند ^{۹۸} و باید ^{۹۹} دانست ^{۱۰۰} تمام ^{۱۰۱} انبیاء ^{۱۰۲} و اولیاء ^{۱۰۳} الهی ^{۱۰۴} از وجود
 این ^{۱۰۵} لازم ^{۱۰۶} مردم ^{۱۰۷} دور ^{۱۰۸} و منافق ^{۱۰۹} در عذاب ^{۱۱۰} بولند ^{۱۱۱} اند
 ۴- هم ^{۱۱۲} عاشق ^{۱۱۳} نیست ^{۱۱۴} بایک ^{۱۱۵} دل ^{۱۱۶} و در ^{۱۱۷} این ^{۱۱۸} یاز ^{۱۱۹} جانان ^{۱۲۰} باید ^{۱۲۱} که ^{۱۲۲} دل ^{۱۲۳} بر ^{۱۲۴} آتش
 نافرمانی ^{۱۲۵} است ^{۱۲۶} چون ^{۱۲۷} و ^{۱۲۸} فواید ^{۱۲۹} و ^{۱۳۰} فواید ^{۱۳۱} و ^{۱۳۲} فواید ^{۱۳۳} و ^{۱۳۴} فواید ^{۱۳۵} و ^{۱۳۶} فواید ^{۱۳۷}
 در ^{۱۳۸} آن ^{۱۳۹} مجید ^{۱۴۰} از ^{۱۴۱} آن ^{۱۴۲} بر ^{۱۴۳} آتش ^{۱۴۴} و ^{۱۴۵} فواید ^{۱۴۶} و ^{۱۴۷} فواید ^{۱۴۸} و ^{۱۴۹} فواید ^{۱۵۰} و ^{۱۵۱} فواید ^{۱۵۲}
 اند ^{۱۵۳} انگیزه ^{۱۵۴} می ^{۱۵۵} دیدان ^{۱۵۶} به ^{۱۵۷} می ^{۱۵۸} روند ^{۱۵۹} و از ^{۱۶۰} فواید ^{۱۶۱} و ^{۱۶۲} فواید ^{۱۶۳} و ^{۱۶۴} فواید ^{۱۶۵} و ^{۱۶۶} فواید ^{۱۶۷}

و ذوق خود شناسی و لذت شناسی را ندارند اینجاست که هر سفری باشد
 هر که در همراه ما باشد تسلیم و رضا خرد که اگر از گزند در کار ما معذور نیست
 و اما موضوع سوم در مورد رساله حضرت فخر که در تفسیرش در سفینه منیر و مسافانه باید عرض
 اظهار نظر فقیر در مورد بیانات معظم الیه بدان مانند که طفل نوزد بانی در اطراف فرضیه
 استثنای اظهار عقیده نماید زیرا که جوابی که در مورد این سؤال مرقوم دارم باین
 سبب است که دلایل لب لعل و صفات شگین جوایش است و آنست که
 نیازم دلبر خود را که شناسی اینجاست و آن دارد
 باقی فدا علی مولا
 سرینک محمد فرید مصور علی

((۲۹ / ۱ / ۲۹ هجری ۱۲۱۱ عریض میسر در قوه رسید از یاد آور سلامتی مسخوف فقیر
 با حال بخیر و عوارض آن در حال پیش و فداوند را بر حال شاکر را هیچ رنج
 حال مرقوم رفته بود که در آن در نابغه علم و عرفان نوزد شده است و از آن را
 با اینجاست که موقوف که امسال از کتابت و قرائت لازم است و نیز موقوف
 و السلام فقیر بجهت سلیمانی))

سالنامه که در ایران سال چهاردهم در سید و نصرت صغیر از صغیر ۱۲۰ تا ۱۳۰
 کتبخانان سلسله تخت الامه گناباد بقلی سید بهیت الله و بنی در نوزدینه
 مقاله اهل انصهران و معلوم در فرنگ تهران بوده و پس از بازنگشتگی معتمد و از
 طرف اهل اصفهان علیه اهلی نماز (یعنی نمازی برادر ایش گناباد) دارد و
 اغلب ساکن بیروت و در مقبره ملا سلطان چهره دارد و در سائر ارضین اطاق
 در سلطان بن تائید است در مقاله نوزدین مرقوم حال شایخ گناباد را میگوید:
 که در مکه مدتی که مجتهد سلیمانی (دفاع علی) در تارکخ ربیب ۱۳۶۵ هـ ق
 مامور است و در تهران اقامت دارند
 که مجتهد سلیمانی معتمد ساکن تهران و در سال ۱۳۴۱ هجری در اوردی گنابادی از کتبخانه
 که در قوه جمیع آورده اند و مکتوبی تهران را تحویل می نمودند و نیز آن تهران را در
 اصلاً اهل کتابین و معلومات قدیمه این بنیست پیش از دیگر شایخ گنابادی است

و بناب فرنگ محمد فرید بر فرنگ حوی اندازد و باز نشسته گردیده اکنون در همدان بسر میبرد
 ضمن موقوفات خود در سائر ارضای دینش موقوفه و حلیه ۹۰ را میفروشد و بوسیله نامه با درس
 از آنجا که سائل خودم که کارگر توفیقش در رساله طراز او بود مجتهد با آنکه در آن
 میدانند با آنکه مجتهد را در کار خود حلیه ۹۰ در طلب دوم زندگانی نمیشد الحرفه نظر بر کسی دیگر را
 کرده و در مقدمه کتابش خود را قطب هاست زمان مونس حلیه ۹۰ و قطب ناطق در زمان حال
 و معانی قطب هاست و قطب ناطق و معنی با آنکه مجتهد و آنکه که با آنکه مجتهد یا میگوید
 با آنکه قطب هاست و معنی با آنکه مجتهد و آنکه که با آنکه مجتهد یا میگوید
 بود این سزاوارنده اکنون از آن شایخ کارگر توفیقش و گاهی استخری را بنده

تاج عالم و عرفان به نام سلطان محمد بن تاج عالم که در ۹۹۴ هجری در سنه ۳۰۵ گوید که یکی از کتب
 مجتهد سلیمان بن شکران فرزند نیرزا محمد صاحب کتاب حصص العلماء در هجرت پنجم سال
 یک هزار و دویست و نود و هفت قمری متولد و در هجرت سال یک هزار و صد و چهل و یک قمری
 توسط آقا حاج شیخ غلام الله طهرانی در شهر تبریز در سنه ۱۳۴۵ قمری از نظر
 آقا صالح علی هاشمی اهلبیت را به نامش یافته و در خانه اکتب یافت و در سنه ۳۰۵
 کتاب تاج عالم و عرفان عکس آن را به نام شیخ محمد امام جمعه اصطهباناتی
 (فیض علی) در آقا حاج شیخ عماد الدین سبزواری (پدر استخانی)
 در سال ۱۰۹۰ هجری قمری از آقا سبزواری و فرزند آقا محمد اسمعیل التیمی ابرو در
 سنه ۱۰۹۰ هجری قمری مجتهد سلیمان بن شکران از میان الفین تصوف بوده و فرزند و خاندان
 در سن سبب و پنج سالگی در بهار اشتهاد رسیده بود
 مجتهد سلیمان بن شکران آنکه در سن تهران است بهر بار دیگر پیش از دیگر
 است شیخ سبب است و در ۱۰۹۰ هجری قمری در سن ۱۴۱۰ اکنون هجرت کرده و بهر بار
 فرزندستان در اهواز بسر میبرد و پیش از دیگر است شیخ گنابادها با بسواد
 است و سنه ۱۰۹۰ هجری قمری در سن ۱۴۱۰ اکنون هجرت کرده و بهر بار
 تهران با سبب است و در ۱۰۹۰ هجری قمری در سن ۱۴۱۰ اکنون هجرت کرده و بهر بار
 است که ماه قدرشین اکمل سفید چهره و بینا می باشد و در سن ۱۴۱۰
 مزاج در سال چهار هجرت تعمیر فرزندش بالسخ بر بنیادهای از توابع از توابع گنابادی
 شهر مازندران جهت در آمد آوردی که است

تاج عالم و عرفان به نام سلطان محمد بن شکران که در ۹۹۴ هجری در سنه ۳۰۵ گوید که یکی از کتب
 (۱۳۱۲/۱۶۱۲) هجری قمری ۱۳۱۲ هجری قمری نام مورثه ۹۱۷/۱۶۱۲ هجری قمری و اصل
 از نظر سلامتی بر مافیلی فوسدقت شده فقیر هم محمد الکالی نذر در موضوع شرح
 قال است شیخ داود صاحب عصر حاضر اما شیخ در هر عصر است سبب آن عصر
 ممکن است عدد آنرا کم یا زیاد باشد اما کن قطب در هر زمان یکی پیش تر نبوده
 و نخواهد بود بلکه اقطاب عصر حاضر که در نامه مرقوم شده بود هیچ نیست و دیگر فقیر
 تا بجای عکس خود را بر اثر کسی غرض ساده شرح هالیه که از زشت نگارش
 داشته باشد در نظر ندارم چرا آنکه عرض کنم سر موزه ترسین بنده گان
 استان مقدس حضرت آقا صالح علی هاشمی اهلبیت و در او اناله الفدا
 محمد راستین)) عین کلمات با همان الماء در نامه نوشته شده عکس گردیده
 نقل قول از سال نامه که در ایران سال چهاردهم در سید و حضرت هجری
 از سنه ۱۲۰ تا ۱۳۰ مقاله تحت عنوان سلسله تحت الایمان گنابادی با علم
 سید مرتضی الهی و بنی در سن ۱۳۰۰ (مقام مادی شیخی) دارد نوشته شده و گوید
 (آقا حاج محمد فغان راستین (رو فغانی) در شعبان ۱۳۷۱ قمری بارش
 و سید) آقا راستین از نالین محمد شهر آراک و مکارا و عیدل بر و هم میگزاردند
 و در آن روز شش انجمن شهر بوده و در آن روز از نماز حزب تولد آراک بوده و در آن وقت در
 زمانی در بیدار و تحقیقی بوده و از لحاظ امر است و انشی مادی و شیخ دیگر سلسله گنابادی
 است و از طرف آقا سید مرتضی الهی و بنی عکس آراک در

نامه کاشط نخستین تا بنده گنابادی در هر سلسله است ارسال گردیده است :

((مهر ۱۲۱ - ۲۰ / ۹ / ۱۲۱۹ عوض سید در قومه خرمه و اصل گردید از بای آذربایجان و اطراف اطراف
شوم و از فغانند و حال سلامتی و موفقیته و نیز بدین عزت سرکار را افزا ستانم
حضرت آقا اطراف اطراف و ابلاغ سلام فرمودند و عکس و شرح حال و قصیده را افزا ستانم
مختصر فرستاده با عکس و نیز فرستادم رسید و قوم فرمایند را هیچ سبب خوف در کتب
فلسفه و نظایر آنست و آنرا ستانم ام ممکن است بدان بر او بعد فرمایند و آن
علیک سلام نخستین تا بنده)) شرح ضمیمه در دو صفحه غینا نقل می شود :

سلطان نخستین تا بنده فرزند جناب آقا حاج شیخ محمد حسن بیچاره بیدوشی صالحی علی
شاه در تاریخ سه شنبه ۱۲۸۱ ذیحجه سال ۱۳۳۲ قمری مطابق ۱۲۵ - آبان
۱۲۹۳ شمسی در بیدوشی متولد گردید و جناب آقا حاج شیخ محمد حسن فرزند
میر محمد حاج ملا علی فرزند علی شاه تاشی در آن سال فرزند جناب حاج ملا
سلطان محمد سلطان خلیفه بولده اند و جناب آقا صالحی علی شاه پس از
بزرگ و پدر و مقام ارشد در سلسله علیه نعمة الله علیه را دارند و این سلسله
از زمانه ارسا بقیه متعصب در شرح دانی و عسکری بولده معروف بود و شی
نعمت الله به برادران و اینان یکدیگر را بناسند و حاج دوازده ترک
که است ره باشی و عسکری بولده است برادر آنها معین فرموده جناب آقا صالحی علی
طین رویه پدر و جد و سایر اسلاف بزرگوار و بزرگان سلسله نعمة الله
بداشتن کتب و کار علاقه مند بوده و هستند و خود را بن بامور و زراعتی آموخته

عبدولان را هم همواره بداشت و بن کار در کتب طبابت و بیگاری ابرو میکنند و این نیز یکی از
اعتیاد است این سلسله بسیار در دنیا که نقد بآداب شیخ مقدس و عمل با و آن
مقدسه شیخ بزرگوار اسلام نیز از اولاد هم این سلسله است و دستورات الیه
بدان داده اند و نیز این سلسله بلباس و کدورت مخصوصی معتد است و بزرگان
سلسله فرموده اند آنچه بر اساک راه و الا انهم است لباس تقوی است
که لباس التقوی ذلک غیر و لباس ظاهر تائیدی در سلوک ندارد در درویش
صفت با لباس و کلاه شیری دار سلطان نخستین تا بنده پس از فرزندش قرآن مجید
و تعلم کتب فارسی نزد معلمین محل در درس عربی و ادبیات عرب را شروع نموده
و بعد از آن نزد پدر بزرگوار خود بخواندن منطق و فقه و حکمت پرداخته و نزد پدر اشی
معلوم تا کسی ملا محمد صدر العلماء امام جماعت بیدوشی معانی و بیان و اصول را
فرارفت پس برادرش بزرگوار در سال ۱۲۵۵ شمسی سال زاده شد
معروف از قبیل معلوم تا شیخ محمد گنابادی و آیه الله حاج آقا رفیع ارباب فقه الله
و آیه الله معلوم تا سید محمد نجف آباد و حجة الاسلام معلوم حاج سید مصطفی خراسانی
و حکیم قلیل تا کسی شیخ محمد معین فقه الله و سایر اساتید بزرگوار فقه علوم نامبرده بالا
و کمال است و بدین یافت امان از معلوم آیه الله نجف آباد و معلوم آیه الله حجة الاسلام محمد رضا سید شای
ناقل گردید پس در سال ۱۳۱۵ در طهران وارد شد و در کتب معتول و معتول شده در ضمن در
سلسله علوم تربیتی دانش بر ابعالی نیز وارد گردید و در سال ۱۳۱۸ هجری در اربابان ارسا بنده

عین نامه حاج شیخ محمد حسن نجاشی (صالح علی) نقل قول می شود:
 ((مور - ۱۲۱ - ۱۱۴ ربیع الثانی ۸۲۰ هجری قمری در قزوین ۹۶۸ رسید و آنجا
 بنویسند شرح حال شیخ و بزرگان تصوف نموده اند بجا و صلاح
 است منتهای استیلا و بجله و بدون رد و پند باید بارش را با نانی و دست برد
 سئوال از قریبه بار ۴ روزم که علاوه بر ۴ غل که است فرصت
 نمیدهم بجز زنده حاج تائبه دستور دادم که بتواند مختصر بنویسد
 و بنویسد در اسلام علیک و تفک الله محل اضاء))

سالنامه گور ایران سال چهاردهم در رسید و نصبت صفی از صفی ۱۱۰
 تا ۱۱۰ تحت عنوان سلسله نعمت الالهیه گناباد نقل سید بیت الله
 حاج شیخ محمد حسن صالح علی ۹ در زحجه ۱۳۰۱ قمری در بیدیت
 متولد و در تاریخ ۱۱ ربیع الثانی ۱۳۲۹ قمری از طرف پدر بعلت
 صالح علی ۹ ملقب گردید و دارای چهار شیخ می باشد که نامهای آنها
 مجتهد سلیمانی و فاعلی ۲ - حاج سلطان حسین تائبه رضا علی ۳ -
 حاج محمد رفان راستین و فتاحی ۴ - حاج شیخ عبد الله صوفی
 عزت علی است صالح علی ۹ مع هم ساکن بیدیت و از مالکین محله خراسان
 بلکه ایران است عصر در کهن کو که تفسیر بیان اسعاده و بهار و در کتب در بر وی
 منزله آن ب صالحیه را شرح میدهند و به امانه در امانت جماعت و در آن

اوراد و از کارهای بسیارند که شیخ با درستی در همان کار سید محمد زید
 در قم تا قریب از رسید محمد حکیم الهی در قزوین حاج میرزا ابوالقاسم نوزاد و برادر
 صالح علی ۹ در مشهد که محمد الدین مصباحی در شیراز که سید محبت الله هندی
 در آذربایجان در آکنول اغلب در بیدیت بسر میبرد که شیخ علی بحرانی در مشهد
 و او روحانی در رشت در قباله از مبلغین بهارها بود که است
 نایب علم و عرفان صفحه ۲۷۱ حاج شیخ محمد حسن صالح علی ۹ در روز چهارشنبه نزد کل ظفر
 اشم زحجه ۱۳۰۱ هجری قمری مطابق بیت و چهارم ۱۲۷۰ هجری از صید حاج ملا محمد صالح
 مساهه فاطمه متولد در روز یکشنبه ربیع الثانی یکم از او صید و بیت و زنده می از طرف
 ظاهر امانه است و ملقب بصالح علی ۹ گردید و در بیت و ششم شعبان ۱۳۲۹ آن
 صید که محمد صدر العلماء و از بزرگترین در آورد و دارای چهار فرزند می باشد
 کتاب نایب علم و عرفان در قرن چهاردهم تعلیم که حاج سلطان حسین تائبه
 گناباد مشتمل بر ۹۹۴ صفحه و کار سید محبت الله هندی فرزند حاج میرزا اشم
 فائول آباد که کن محله با قلع و اسواران و در تاریخ ۱۱ شعبان ۱۳۱۱ آن در
 اصحابان متولد و در سال ۱۳۳۹ از دست حاج ملا علی نور علی ۹ شرف شوم و در کتابهای
 که تائبه سعادت و معاضدت نمایند حاج شیخ محمد حسن نجاشی بعد از پدر در سفاک
 مقبره ملا سلطان کوشش زیاده متولد و در سال یکم از او صید و فرزند سیدی گنجی اند
 برادر ابراهام گنجی از سلطان تائیس متولد است صالح علی ۹ در تاریخ تصوف
 اسلامی که با انداز وی شرف و تائید و تائید و تائید و تائید و تائید و تائید
 و تقوید نامه در آن است که چون قزوین زمان وی به شهر کتب چاپ و تائید و تائید

فقیر فخر عمر صفائی بحضرت مولانا محمد رفیع الدین صاحب کتاب تاریخ کیمیا کاتب فیضی
مفتی علی فقیر داماد مولانا محمد رفیع الدین صاحب کتاب تاریخ کیمیا کاتب فیضی
در روز پنجشنبه ۱۳۴۴ هجری قمری در آن تاریخ سال ۱۳۴۴ هجری قمری در آن تاریخ سال ۱۳۴۴ هجری قمری
شعبه طب در اسلام آباد قیام فرموده است و در آن تاریخ سال ۱۳۴۴ هجری قمری در آن تاریخ سال ۱۳۴۴ هجری قمری
دیوانه آید بر او ایمن - بر جادو و دزدان و فریب دهنده - کوهانی و کوهانی و کوهانی - نام از دیوانه

۹۱۶
شهاب داکتر محمد فرزندان بخش^۴ خطیب الملک شهرت صفا گوشت طریقت
محبت علی اهل آستان متولد ۱۲۷۰ شمسی ساکن تهران کارمند
بازنشته وزارت دارائی در طریقت صفی علی^۴ به تقاضای
سرت از ولایت حضرت ظاهر الدوله نمود معظم الیه دستور فرمودند حضرت
کاظمین محمود شمس در بابل از داکتر محبت علی دستگیر نمودند در سال ۱۳۳۱
قمری و در ۱۳۰۸ هجری در آمل از طرف شفیع علی بمقام ارشد
رسیدند و از طرف داکتر انتظام السلطان مامور دستگیر شد و نزد
رشدند جزو الهی لایحه فرستاده که در این صورت کتاب محبوب
نگار دیوطات بین النهرین دو سمت اعظم شهریار سماح و شرعی و غزنی
ایران را با قدرت فرستادند و اولاد دارا کرد و اولاد
میباشند غیره زبان فارسی سیرکی و عربی مانند انضامی آشنائی دارند و سیر

نیز از شما و کلامی که مضامین آن را میسر آید

صفار گو دل ملطف ^{پیرایه} است
 صفار در دل آن ^{پیرایه} است
 بجزبان صفار در است ^{پیرایه} بادا
 دل دیوانی ^{پیرایه} لغز موله اند و دارا ^{پیرایه} پنج نوه میا ^{پیرایه} بسند و حضرت محبت علی از طوفان
 حضرت رشید ^{پیرایه} اادات ^{پیرایه} (صفیق علی صفوک) ^{پیرایه} در ^{پیرایه} کن ^{پیرایه} سار ^{پیرایه} بوله ^{پیرایه} و شیخ
 حضرت صفیق ^{پیرایه} بوله اند و دوم ^{پیرایه} آرا ^{پیرایه} نظام ^{پیرایه} ال ^{پیرایه} لطنه ^{پیرایه} (سینیس علی ^{پیرایه} اه) ^{پیرایه} در ^{پیرایه} هان ^{پیرایه} سین
 آکر ^{پیرایه} طهر ^{پیرایه} الد ^{پیرایه} دله ^{پیرایه} بودند و سوم ^{پیرایه} ها ^{پیرایه} جی ^{پیرایه} عبد ^{پیرایه} اله ^{پیرایه} (مت ^{پیرایه} علی) ^{پیرایه} شیخ ^{پیرایه} الد ^{پیرایه} شیخ ^{پیرایه} و سوم
 فخر ^{پیرایه} الد ^{پیرایه} دله ^{پیرایه} بودند و چهارم ^{پیرایه} دستگیر ^{پیرایه} در ^{پیرایه} یافت ^{پیرایه} داس ^{پیرایه} نه ^{پیرایه} اند و دوم ^{پیرایه} مت ^{پیرایه} علی
 هان ^{پیرایه} سین ^{پیرایه} سینیس ^{پیرایه} علی ^{پیرایه} اه ^{پیرایه} بوله ^{پیرایه} اند
 این ^{پیرایه} مطالب ^{پیرایه} تو ^{پیرایه} در ^{پیرایه} نظام ^{پیرایه} آرا ^{پیرایه} صفار ^{پیرایه} گو ^{پیرایه} بوله ^{پیرایه} است ^{پیرایه} در ^{پیرایه} نوشته ^{پیرایه} شده ^{پیرایه} است ^{پیرایه} مبارک ^{پیرایه} شیخ ^{پیرایه} ۱۴/۱۶۷۶

حضرت که خفا گوید این است خویش بر خوند و بسین نهاد و اندک و اغلب در منزل بسر میرد و گویا که در این غلزاره دل سبیل باغ رب دارند و از سبیل نام شربت لب را بنظر کرده است و موثر بر خند و اغلب در استان و در میان آن در نزل آن بدین معنی میروند و ادعا گزاف و بارید معانی هستند و در فیض و توضیح مبارک شده سرستان نیز پذیرائی از و از این نوع و خویش بر خوند و مستند و متوجه از کس نیاید و الحق زن و شوهر با خفا و محبت هستند و خفا گوید و هم معنی را ملاقات نموده و از این ظاهر است که از این ملاقات حاصل نمیشود ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶

سید ۲۵ - ۹ - ۴۲
۲۸ حب سید
در خانه

هو
مقربیت

اسم محمد حسن ملقب به مقرب نام پدر محمد سید گل آرا را در محل تولد تهران
سنگین سال تولد ۱۲۱۱ هجری در حد و نهفت سال از طرف حضرت آیت الله ابراهیم امام زاده
از طرفی به دستور و اجازه خود و مقرب سید الموالی ابراهیم و علی بن موسی الرضا
و وجود مقرب حضرت محمد بن الحسن ع افاضه فیضی شده و ذره پروری فرموده و چون قابل
در این خضرین امری فرموده اند و در علم هر کسی در این راه پرداختن نه توان رسید
از هر جهت برایشان سپردم در این دنیا هم در دار آخرت نزد مقربین

رشته حوضی است زده شده
دلا خواب شود ترک این دیار فانی
بر تو خانه سلطان که راه آنجاست
این سیدی را در عالم خواب گفتم و از خواب بیدار شد و با حال زار گفت
در تمام طریق سلسل بران پست آمدن تجربه و الهام قدم نه ایست و بیخ

از این عبادت عبادت نمودم از تقه نوازند خواستم مطابق پست آورم خلی
شقیه بودم در این راه بمقصد رسیدم در سن ۴۵ سالگی به دریا کشتی
لغزشه نزل پر حق الحاق بزرگ داشت که ۸ متر در ده متر بود و در پیش
بناام رضا بود و صاحب حق داشت و در آن الحاق شدم و در مقرب سید الموالی
ابراهیم در سمت قبه شریف زبانه و حنین در خدمت چه بزرگواران نشسته بودند
و در پیش علم دایم با باریت بود شوق نیت حقیق توارده شدم بهادریت مولی را
شناختم و در ده قهقهه با یک اقدام و نه دهان را به سید حضرت زینبم باز
در کبریا در دست زبانه بان در پیش که تا جی را در روی نقل داشت بر در
درون سرست گنبد این آیه ای تشرف به روی در و در آن روز
آن آمد و در پیش بنورم چه الهی از من بزرگ در حد و نگه گرفته بودم
معلم دین بودم و در آن تا یک نوبه نذر می خواندم و در معلم دین

تا آن بیستی که تقاضایم باشد مفتوح شد و آن صاحبی که در خدمت من بود
 و صاحب سر بودند و آنها را از اهل عالمی فتح کرد از آنها نیز احسن
 تر از من سبب بود در دست اذان اعلیٰ داد و بجز فرموده آن قوم اذان بد
 و بنده هم اذان نغم و حمد شهادت حضرت علی را تذکره دارم از خدا
 خدمت آن عالی را دارم بر دهن اسم و ذوات آن روز تحقیق کردم
 این سرور بزرگوار است و به از آنکه شایسته این را از من بر او
 گرامی بود به پلان رفته است پیاده حرکت کردم در خدمت حضرت ایشان
 بود که تفضل کرد و در کعبه ایام تشریف و شرف از راه بارید و صفای ایام
 دو سه دهه دانه رفتم که بر من تقدم حضرت من گفتم در بزم
 دق الباب کردم ایشان را تعریف آدرانه دم در بزم فرمودند
 حضرت و اندام من را انعام است باز هم بتبسی کردند و عرضی کردم
 که ام خدمت شما از برای آنکه در خدمت من چه دارم ؟

نیت پیدا دارم حقیر را به پرفتنه دست و زود برود و زود که آساید در
 آنجا که سیر و غفلت بکن و بنده رفتم در زود آساید شش غل را از من و به از آن
 شرف شرف خدمتشان نماز را خدمتشان خواندم و در شرف از این عقیده
 و دستور را که داده قی المقدر دستور را را آنکه بگذرد و علی مردم که از الله
 ملک تفضل کرد و بتبسم کردم و هر طور هم میسر و نفع و وقت پیش آمدن بزم
 برود خدمت ایشان شرف و بزم و زیارت من بکنم و به دستور ایشان
 خدمت ایشان بیاضت کنند و تمام را بزم گفتم و آنرا از من شرف خدمت امام زمان
 مرحوم تا بیخ ابراهیم رفته اند در خدمت ایشان از من شرف خدمت امام زمان
 میسر و دلی الارضی هم دارند و به تمام اماکن تبرک را زیارت میگردند
 در مسجد سوله بیت سر امام زمان عجل الله نماز خوانند و یکسبکی از دست
 ایشان به مسجد سوله رفته نماز خوانند و از این اسرار را مقبول
 و به بنابر شرف و از آن شخص خواست که تا از من است بکنی بدید (۱)
 و ایشان را در این بزم زیاد برود و بزم و این بزم بر ایشان
 شرف و آساید بود و ادل بتعرف بود و دارای اگر بود و در این اسرار
 که در این اسرار از آن شخص خود تعریف کنند و به است

این حقیرش زننه که بیگانه است و دیگر که بیگانه است از یک عسر دارم
 و از آنان و از داماد هام را خضعت و دوازده زن دارم
 که لم بغیر تو باد دیگر کسی حق را نگردد و چه که در همه دم یار و یارم چون بیانی
مغرب علی شاه

راضه نه بیگانه که در هم دارم زاده زید و ناز و نوازده زن و بیانی
 همه به دوازده نفر رسیده با این حال برای آن فرقی نکرد و بنابر مشغول بود و از این
 بعد از ناز و رضایت دیگر اصل علم بعد از ناز و زنهای نزل را بیخود و در دست
 گرفته و نزل می برد و همه در آن بر سلیم باز می آید و این را اینم تصرف
 تکفیر زن و علم خصیه را که ۷۲ علم است میهنه است و زن زن ان
 این زن از آن حرم شرفال گرد که مردم غریبه را به این یاد می دهد این زن
 به این دارند من این علم را در صحن راه رفتن به اگر دم دل با این
 در این علم که رفتن از آن گردان آن زن در هم حاج آقا کی
 چه آقا ها در آنجا و آقا ها با این سید و سید آقا و مرحوم معتمد

و این حقیر دست در دستگری داشته ام از حرم و در سیر داشته و در دست و دیگر این
 این زن از این بیگانه و رفت و آمد بر آید است آقا صاحب سیر آقا
 که در مسجد ارباب محمد صادق و آقا در دلاب ناز و نوازده زن و بیانی که سید
 به تورات این زن خسته دل و بیگانه به بیگانه زن و نوازده زن و در دست گرد
 ناز و نوازده زن

از کشف مکررات آن حرم

زننه ناز و نوازده زن و سید و سید و سید که مرگ داشت و بیانی
 و از آن زن که اهل زن است و چاره خوانست و فرموده شود و در این
 نرها که سفورده در یکی از سید ها که در سید را از سید از دم
 طاهره به بیگانه و مال و بیگانه و در دست گرفته و از آن رسیده
 همه آباء و هم اکنون از آن بیگانه و در دست گرفته و از آن رسیده
 در آن نزل بر سید علی و بر سید علی و بر سید علی و بر سید علی

برای سبب بنزل دار و سبب در آن آب کرد و رفتند در میان
 محبت رفتند و آن زن نام در آن حضرت شیخ را در سینه ضبط کرد
 زدن آن روز وقت مغرب بود در صحنه میگردید و شورش با یکدیگر
 کار و در شرف راه را گشود و در نزل کرد و مطابق دستور از
 شورش کمال پذیرا گردید و از اولات این خانست تا میبند
 که باز به حضرت شیخ مطابقت میکنند در
 آنچه اگر حضرت شیخ فرمودند همه را سوره میخواندند
 رکعت بیان کردند

آن روز که مقارن غار صبح فرقه تهر کردی از علایق در همان شب
 برای پیش میبرد که آن شب شیخ فرقه تهر میکنند صبح
 صبح بود و دستور دادن بود به مأمورین موعظ شیخ جازیه
 بزرگان دینی حاضر شده و نگذاشته شیخ گفت اگر چه مطیع
 زدن آنها بیجا بود این زن را که در خانه از نوچه طلبید

بزار هر دو در اماری است دیدیم که خانه سه آنرا از راه شیخ
 جازیه مأمورین تهر بانی برای خبر گیری و یک جازیه آمدند و دیدند
 رست از تو اماری در آن دست مأمورین حمله کردند (خج)
 همه بفرستند عین همین قضیه روز بعد شیخ دار و هم مأمورین تهر است
 مانع شود و با قدرت بهر کافیه را در دست داشت و دست دادند
 این بابیه در در صحنه میرود زنده بود که جازیه در آمد جاده گر بلا
 دفن کردند و خاک زوار را بر روی قبر میبندد آنکه غلبه مایل
 بودند مقبره برای باز نند و مقبره مانند پدر مرده ای در فرقه
 بودم پاشا برهنه دنبال جازیه امی میدیدیم بعد از آنکه شکوه
 خانه بیایان رسید از راه و یک جازیه به مقبره میگردیدند و یکی
 از مقبره برای این بابیه جانده است چون شب شد بهر با صبح زده
 بکم حرکت دهنه حرکت در فرقه میبود و جازیه نیز از آن جوان

قبول بانه که ندهد و از دست آن بود بعد از آنکه جزوه وارد مقر شد
بفراغت که آن شب قریب نیمه شب بود و بنده را که آن
شب کس و وقت ملائمت را هم از آنجا فرستاد که در آن شب شام را بخورند
و خوابند و در صبح با جمیع بزرگان که جزوه پیش کرده و در آن
وقت آن شکوای در ملاقات کردن در سال مجلس بودیم دیدم وجود
مقررت که تشریف نداشتند و علوی بنده نشسته در بنده و در آن
و در کجاست اند دل سکه را میدارند و از آن شب که در آن روزی
خدا به بود فوراً اجازه را بفرستاد که بر آن عوالت هم میداد
که در این سال این بزرگوار بود و با هم بود و در آن سال
است آن شب که در آن شب که آمد برای حق و در آن
صبح فردا اجازه را به حضرت معصومه و آن و در آن
که از آن بود که در آن شب که آمد برای حق و در آن
بازید و طیامی و در آن سال قبل از تولد حضرت فاطمه

۱۴۱۰ هجری قمری کتاب را طبع کرد و از خجالت شرافت سر بلند کند و گفت
تکلیف چیست؟ در دهان زمان مرفزند، این حل
زد که کنیم باید زد و زد است در که کلیم باید زد و زد است
مر مریم کاشح حسنی در دهان غریبان رسید کب بنفش کرد و بعد
طبق دست این بنفشه شدند و کاشح هم داشتند
کاشح علی و الهام

Page 1

مرحوم امام زاده زین العابدین صاحب خاص امام زمان عجل الله فرجه برنده و خردمند سر این مطلب

۵-۶

بنابجایگاه علی مرتضی امام زمانه زید مستقما دست ارادت بهر قوم
مجدد الشراف نداده بلکه دست ارادت بهر قوم عشقی دراز می بخ
مرتضی مجدداً الشراف بجهه داده است و گوید یا معز بعلیه و ترکت استبانه
کرده است

در تفسیر آنکه ملک است تا بر او نفوذ کند منزل زاریست به قیافه ای
 مختلف در سبب طرد هوش بصورت اینان بجم شده بود
 فرودند چه بخواهی تا من بزمم ؟ عرض کردم از شما چیزی میخواهم هر چه
 کسی بگوید است اینان از اینها عرض برب زاری است که گفتی زاری
 کرد با دوست خودش سه دانه آب بمن پاشید حقیقت عرض کردم حالا
 بنفست آرام گرفت ... خوش آمد ... تبه از آنکه اینان
 تبه بفرمودند سینه بجای خودم آمد منقول در ششم البته زاری که
 اشخاص را به حق نزدیک سینه به ناکت حال جنبه این برای حقیر است دار
 بطول انجامیده بطوریکه بنفست دقتی بیشتر به قیافه نماند بود
 یک وقت سرجه شدم در نماز صبح را بخوانم اگر چه حال حقیر
 بقدرل پناه دارم نماز محراب میشود نماز را به تمام

ششم بر آنکه لبتقیبت شدم و حال غشوه این بمن دست داد در آن
 حال غشوه به افقید افتادم تنه روح شد که در آن تو کلین که همیشه قالب
 را حواس به غنه سینه باری عرض کردم قالب لبتقیبت است روح را
 بزم به لبتقیبت فرودند ما ما مودیم بزم سینه را برودن به چه بکافی
 رسیدم دست ام میجو حرام را از من بگذر است سینه بخت در این
 سینه پریش که محوم بودند اینها آمدند در سینه الحام بطور استقبل هود
 تفریح کردم که سینه قابل من گفتم گفتند ما مودیم را برودن و در سینه الحام
 روزه و در این منزل الحال شدم آنها مرا آه است که روزه در حال
 که صفا کس به بطل به بزم صدامت کردند و علی به بطل
 شری و عرفان بعل آید آنکس سینه خیز اعلیت برودن
 بخورد و به سینه بزم بزم کردند که حقیر در منزل شدم

و قتی مرا راجعت دادند و عورت بمنزل دادند و شدت جنبه به نهایت رسید
 شد و قتی نگاردم درم عالم عالم نداشت از دستش آن آب و نهر و شالی
 با عقیق در تمام اوقا شد و جا را نگاه کردم و شوق و سوز بمنزل و جوی
 همه جا علی بود الا علی غدا و همیشه نزد بهر کسان نگاه کردم و نگذا
 رادم فر علی کسی را ندیدم بزمین نگاه کردم تا آنجا که عطف و جسته بود
 از خوف باریتالی نگاه میکردم خود علی را می دیدم جنبه بر است بسیار
 تا کجی که داشت مسوخته صبا و آرات در شبی که در آن روزی
 و چشم گریان که داشت از حال رفتم و قتی بخود آمدم قدری که ممکن است
 که در وضو بگذران حاصل شد و رفتم سر موئی بر آن کجی که وضو ها
 خشک بود و وضو رفتم و در آب بیدار گزینم دیدم خوشم نیاید
 گشت شدم داخل موئی شدم تا تو شدم در موئی بودم و خشک
 بودم و قتی بردن می آمدم دوباره (میسر)

آمدم بکاف خدم و از رفتم قرآن را باز کرد و سوره آن امر را آه
 همواره در منزل تعداد دیدم که اینده خفت باریتالی هزار سال
 باین عصر گزین عمر دارد و همه این صرف قرآن شد که از آن قرآن
 الحمد می کردم و آیه ای را که می خوانم شروع بر گفتن و معنی میکردم
 تا می رسید در راه با دارا می رسید تا با دارا می رسید بدو جنبه شدت پیدا
 کرد با دارا می رسید جنبه فروشی را و قتی سوره بیان رسید حال
 حال اصفیه را شد و در آن از اهلیت آمد و بدین قسم به دار
 که عوم دیدی بر آن تا توقف بر نفهم این چیز ها را که دیدم قابل
 توقف بر آن نیست بی از احوالات خود این باب در این بود
 اینش آه اگر چیز ها را در موئی شدم دیدم هم را شرح
 به هم کتاب بزرگ خواهر شد و قتی آنرا بخوبی یاد
 عالم منقلب شد و می توانم خودم را از لنگر نام (در این روز و این شب)

بر روز بعد از نماز عید را بخود پیچیده بدم و در آن لحظه محض اند
 نوب طاعت عالم مقید شد نفی اربعین به جهت کشیدم در حوائج
 سه ها که اشته دارم بخوانم عرضی نم ای بزرگوار
 سال است این مقوم میم حقیر گمترین او فرمایشی بزرگان
 عین تکریرات در دروس دنباله طلبه
 اولی در منزل محض هم واقع در میدان شهر در یکی از کوچه ها است
 بیان فرموده و کار عطا الله تدین کاتب تکریرات در دروس بوده اند

لیله ۲۵ / ۱۰ / ۱۳۲۲

یکی از سفاک در بسته شرف شد و سلطان عشق حضرت رضا را از دست کرد
 در بعضی در خدمت حضرت مشغول بود و آن صده جا می نشستم برای انجام
 وطنم برانم آیت شد که این اسره از طرف خود اقامت
 که در آن تقلم می بینم در سب خدیویش که مشغول بودم آنجا رفتم

می ریزد آنجا و من گاه اخبار و احوال را می برانم و سینه از جمله
 کفایت دارم سینه رو به تابت و در آلبان بصورت راست
 این تابت تابت من می نشست آنجا کارهای را انجام می داد
 در تمام روز سینه با صبر صفا می کرد و وقت را صحت عنقریب می کردم
 که این از قریب ان حضرت صاحب علی است در صورتیکه این
 زنده بودیم هم سینه تابت بدو تابت صفا می نشستیم یک شب پیش
 آن شریف می کرد و یکی از شبها در خلال صحبتی که می کرد
 به من فرمود که: شما تا اینجا تشریف آوردید که با هم تشریف
 بردیم؟ حق در جواب تذکر داد که اینجا تشریف می بردیم
 مشرف شدیم و گنایار زخم تا یار که را خواهر و سید می باشد
 این از زمره اشراف زنده روح پاک حضرت آقا شایسته
 سینه و هر روز سینه تابت عرضی کردم تا نزد

حق چه باشد. البته خنده نغزنا تو این سرخ را بردند. اکنون که
 راز نه این گفتار را که آنست این که جان نذر دین صلوات
 شب بعد از آن شب فاصه بنده همان طبعی جانشسته بر دم پادشاه
 گرم صحبت، افکار، و دست و رسم پادشاه بر راز کوف خفوت
 سلطان عشق است ده ابرو خفته بر این کرم و با هم این کرم از
 حرف امام علیه السلام بود همین که بنزد کرم دهم حضرت صالح علیه
 دست بسته بر ایستاد البته ده طبعی که نگاه کردم دو سرف
 اندر به انشای بالو همراه بیدنه حق و کجور نگاه کردم سلام کرد
 نه ترا ختم کردم نه خفا کردم و این که هم به بند
 نگاه، نگاه کرد بعد از آنکه نگاه حقش تمام شد و در آن
 برگرداند و رفت بیخود از فواید سلسله زنجیر با کرده
 در ازش تا رسیدی البته به بدو است و زود که آنست
 آقا کی بود؟ گفت صالح علیه السلام.

این آقا رکت کرد و در دوای روان دنبال صالح علیه السلام
 رفت چون از دحام محبت زنا دوایان بر سر دست برد
 کرد و گرفتار این صالح علیه السلام را که نشسته و این که در
 سحر گردانده در دلت چه بسته کرد که در دستم به نیست
 مرا محبت کرده این بنده دلت به برابر آن در دشت آن
 در رفت و یک روزه از الملام پادشاه دارد و آن کف
 از سر این خاص صالح علیه السلام تا بود و یاد گفت تر میگفت
 مدح پاک صالح علیه السلام و قدر دین در دین را این طبع
 خود در دین صالح علیه السلام را که خفته طبع روان
 کف در دین این که در دست پادشاه این که
 که نشسته بر دم همان طبعی که در دین کف
 ناست که از راقی بنده صاف آید بهر حق

حق چه باشد از البته خفته نوازین برضی بودند که انزل
 راز نه این گفتار آید از آنست که این باری نزدیک صدمه یک
 شب بعد از آن شب فاصه بنده همان طبعی جانشته بودم بهر
 گرم صحبت، افکار، و استوارم باین بر راز کوف خفت
 سلطان غنی است ده اهراسه حقیر سر را بیکم رفتم، این ترجم از
 حرف امام علیه السلام بود همین که بنزدی رسیدم حضرت صالح علیه
 دست بسته بر ایستاد البته ده طبعه را به نگاه کردم دو سرف
 اندر به انشای بالو همراه بیدنه حقیر را نگه نگاه کردم سلام را
 نه تراضم کردم نه صفای کردم و است آن هم به بند
 نگاه نگاه کرد بعد از آنکه نگاه ها برش آمد به روز را
 برگردانید و رفت بیفزایند و آن سلسله زنجیر با کرده
 در ازش تا رسیدی البته ده بعد از آن بی و بود که آن
 آقا کی بود؟ گفت صالح علیه السلام -

این آقا رکت کرد و در دوان دوان دنبال صالح علیه السلام
 رفت چون از دحام محبت زنا دوان نبرد رسید دست دراز
 کرد و گرفت بعد از صالح علیه السلام را که نشسته داشت در دوان
 سارگر داد و در دلت چه آینه کرد که در دمان است به نیست
 مرا حبت کرد آن به این نشسته دلت به برابر لورد و خنده آن
 در رفت و یک روزه از الملام باث ن دارد آن شخصی
 از سر به آن خاص صالح علیه السلام به بود و یاد گفت تر میگفت
 مدح پاک صالح علیه السلام قدر داین در دوی را به طبع
 خود در دوی صالح علیه السلام را که خیره طبع دوان
 کفش در سر به از شد در شب از این بقیه
 که نشسته نشسته بودم همان طبعی دین کفش
 ناشسته از راقبل بنده صاف آه بهر حقیر

اشیا صلیکه تصور میکنند تصوف و عرفان طریقه و مذهب خاص است و در
 ردیف سایر فرق اسلامی است بکلی در اشتباهند و نیز کسانی که خیال می کنند
 تصوف و درویشی عبارت است از خافاه و جوق و پهن تشاء و کثول و
 نر زین و پر که زدن و یوزه گئی و بعنوان توکل دروغی است از کار و
 بار کشیدن و سر بار جامعه شدن و کسب و بلایس مخصوص درانه
 و تسبیح هزار دانه بگردن آویختن و چشتر بلیق گذاشتن و باداب
 مذهبی و قوانین اجتماع بیقید بودن و چرس و بتک و سایر مخدرات
 استعمال کردن و گفتن مولای سخی است و منہیات را امر تکب
 شدن و امثال اینها که غالباً برخلاف شریعت مطهره است
 راه اشتباه را پیموده اند و تمام اینها زواید تصوف و درویشی
 و روح عرفان و تصوف از این زواید بیزار است یا عقیده آنانیه
 میگویند تصوف از سرچشمه افکار فلسفه یونانی ظاهر شده یا از اعتلاط
 افکار آریائی با مذهب تشکیل شده یا از هندو مذهب بودائی اقتباس
 شده یا از مسیحیت و رهبانیت اخذ شده همه این عتاید خطا و از صواب
 دور است یا کسانی که میگویند متصوف را دارای عقیده حلول یا
 اتحاد یا تجسم یا وحدت وجود با طله است از حقیقت عرفان
 و تصوف بکلی بی اطلاعند تصوف باطن شریعت و در حقیقت عین شریعت

است که با اعمال ظاهره و احکام فرعیه جان و روح می دهد یعنی
 تا اعمال ظاهره ارتباط بقلب نیافته چسند نیست بروح و صورتی است
 بدون معنی و فاقد اثر روحی و جزای آخروی است بلکه باید با ارتباط
 باطن و قلب با اعمال ظاهره بروح بخشید و مؤثر و مورد قبول حق
 قرار داد که فرمودند : لا صلوة الا بحضور القلب تصوف یعنی تصفیه و
 تجلیه قلب و تزکیه و تخلیه روح و ارتباط قلب با حق و خلاصه خدا جوئی
 است و این امر فطری بشر و ناشی از منبع مخصوصی نیست از روزی
 که بشر حس کرده است که ماوراء این عالم قوه قاهره قادره است
 که صانع این عالم و ایجاد کننده تمام موجودات است و تمام ذرات
 موجودات مستجاب اراده او است در صدد بر آمده که ارتباط قلبی
 و روحی با آن صانع بیابد و در تمام مذاهب حقه اشتیاقی بوده اند
 که در این راه سلوک کرده و ارتباط یافته اند و منحصر بمذهب
 اسلام نیست و در هر مذهبی بنام ذکر میشده و در اسلام بنام
 تصوف نامیده شده علاوه بر این روح بر حسب تلوین بدون
 استعار سایر در این راه و مایل و سرگشته رسیدن بمیدان

و موطن اصلی خود است که قل الروح من امر ربي بدلیل آنکه هر
مطلوبی را که بشر غایت سعی خود قرار میدهد چون بمقصود نائل شود
بی بین در روح دست از طلب نکشیده و در جستجوی مطلوب
دیر است و همچنین هر مطلوبی دست میسازد باز روح را
آرام نمی بیند و زن تلاش روح برای آنست که می خواهد میرد
اولیه خود در سلو این میل و علاقه هر چیز بمبدأ خود در همه
اشیاء مشاهده میگردد مثلاً آب که مبدأ آن دریا است با
ثبات سرعت میخورد خود را بدریا رساند یا اجسام ثقلیه که
از خاک بوجود آمده و میخورد خود را بنجا رساند و سقوط
اشیاء از همین لحاظ است یا کربن که از هوا در آتش
آخیره شده در موقع سوختن بطرف بالا که مرکز آتشین و گرم
است صعود مینماید و همچنین آب معنی رجعت همین امر فطری است
پس روح هم که از عالم امر است عاشق و شفیق **اصلاً** خودی باشد
و راحت نخواهد شد و دست از طلب نخواهد کشید **مگر** رسیدن
باین مطلوب که لا اراحة للذين دون لقاء الله و روح انسانی فطرتاً
و تلویحاً سایر را می آید که یا ایها الانسان انك كادح الى ربك
که خافلاقیه و در جنبه تکلیفی هم همانطوریکه در جریان آب باید
مجرای مستقیم باشد تا آب در آن مجری رود تر سیر خود را

انجام دهد در سیر تکلیفی روح هم انبیاء و خلفا آنها را سوره شده اند که راه
راست و طریق مستقیم وصول بحق را بخلق تعلیم دهند که آن دایمان
حقه است و نیز همان قسم که در جریان آب ممکن است باغی
برخورد کند در سیر خود را تغییر دهد و به بیراهه پیفتد و راه خود
را از مقصد دور کند و آب را باید مواظب جریان آب بوده
و هرگاه باغی رسید آن را مرتفع نکند همین قسم در مقام تکلیف
بشر باید خود را تسلیم کامل انبیاء و خلفا ایشان نماید و تحت
راهنمای آنها این سیر و سلوک را انجام دهد که اگر تسلیم
ننشود یا از اطاعت و فرمانبرداری سرپیچی کند از راه دور
بجای ~~بجای~~ و گرفتار خطرات و درندگان گردد که حضرت صادق
علیه السلام فرماید خرج احدکم فراسخ فيطلب لفته دليلاً و
انت بعريق السماء واجل منك بطريق الارض فاطلب لتفك
دليلاً نیز فرموده اند من لم يكن له شيخ **مستفيد** فكل الشيطان في عنته
و این را هم باید می و ظاهر باشد البته تمام فیوضات الهیه بوسیله
حضرت امام عصر عجل الله فرجه افاضه میشود در تمام عالم وجود
بوجود ذیجود آن حضرت موجود است و اگر نازی کند
از هم فروریزند قابلهای بجهت ظاهر هم باید از طرف آنحضرت
راهنما و هدای وجود داشته باشد که عمل را همانی ظاهر
را

عمره دار باشد که فرمودند: من اصبح ولم یکن له امام ظاهر
 یعرف اصبح ضالاً ^{یا ضالاً} وان مات علیه مات میتة کفر وفاق باید در
 تحت راهنمایی این مرتبی طریق سلوک را طی نمود قطع این
 بی همی خضر ملن ظلمات است بر سر از خط تنهایی و نیز
 پس بر سر از عتقانه خود بردم راه قطع این مرحله بامر عیسی
 و این راهنما باید یا پیغمبر یا خلیفه پیغمبر باشد و هر کسی شود انداخته
 این مقام را نماید ذات نایافته از هستی بخش یکی تواند که شود
 هستی بخش و این راهنما و هادی که خلیفه حق است بمنطوق
 انی جاعل فی الارض خلیفه از ابتدای خلقت آدم الی خاتم و از آنحضرت الی
 زمان غیبت کبری بوسیله پیغمبران و خلفای ایشان و امام
 اطهار (ع) یا مجازین آنها قاری و ساری بوده در دوره غیبت
 چون خلاف فضل الهی است ^{مقصود} از امام ظاهر همان
 راهنمای مجاز از امام عصر عجل الله فرجه میباشد که بندگان
 را بدون راهنمایی ظاهر گذارد و بدون آن امر دین و سلوک
 حق مطلق مختل میباشد از ناحیه مقدسه حضرت امام عصر عجل الله
 فرجه اجازة راهنمایی برای جنید رحمة الله علیه صادر گردید و از
 آنجناب تاکنون مرتب مآذونین بوده اند که راهنمایی خلق
 را عمره دار بوده اند و آنها نظور که در اعمال فرعیه باید بجام

وقت رجوع نمود و اخذ تکلیف نمود که آن عالم مضبوطاً اجازه
 او با ما برسد در اعمال قلبیه هم باید تحت اطاعت مرتبی و
 راهنمایی قرار گرفت که بدون او واسطه یا بواسطه مجاز از
 طرف امام باشد پس در حقیقت تصوف و عرفان عبارت
 از کبر و سلوک انسانی است بوسیله راهنمای مجاز
 بطرف حق و منزلت هیچیک از زواید بالائیت و هر چه
 بآنان نسبت داده نشود که برخلاف ظاهر شریعت
 مطهره باشد کذب و افتراء است و شریعت پایه
 و اساس سلوک است و تا این پایه مستقر نباشد هر
 نیکی گذاشته شود بی نتیجه است چنانچه دوره ابتدائی
 در تحصیلات پایه و اساسی تحصیلات است و تحصیلات
 متوسطه و سپس عالییه بر پایه ابتدائی استوار است
 و از مراحل مادیون مستغنی نیست همچنین طریقت و حقیقت
 روی اساس شریعت استوار دارند و برای کبر و سلوک
 لازم و ملزوم یکدیگر است که در حلقه یا بجای آن مذكور است
 قال ابو عبد الله علیه السلام یا هتیم الیمیم ان قوماً امثو اباً لظاهر
 و کفر و اباً لباطن فلم یفهم شیئاً و جاء قوم من بعدهم فامسوا
 الباطن و کفروا اباً لظاهر فلم یفهم شیئاً و لا ایمان

بنظر الا بالباطن و لا باطن الا بالظاهر و کسا نیکه ادعای طریقه
 میکنند و بکالف شرعیّه بی اعتنا می باشند از عالم تصوف بی
 و قر قیله از مقصوفه منطوق آیه شریفه و اعبد ربک حتی الایک
 الیقین و عبارت اذا ظهرت الحقیقه بطلت الشریعه را اظا
 و از مقصود آیه مبارکه و عبارت مذکور به بی اطلاعت گرفتار
 دام نفس و کید شیطانند بغور بانه من کید الشیطان و شرو
 انفسنا و برای اینکه صفات صوفی حقیقی که مؤمن واقعی است
 ذکر شود عین آن صفات که در آخر نامه مبارکه **پند** صالح
 مذکور است نوشته میشود.

مؤمن خدا خواه و خدا جو است نیت خالص و دل خاشع و متواضع
 دارد پایش در راه بیرون نزود و بر راه نلزد دوستیش بی آلاش
 کردارش بی غش باشد بخودیر داخته بدیگران نپردازد و از
 خود بر خود ترسان و دیگران از او در امان باشند نگاهش
 بهره اش عبرت خاموشی و خلعت گفتارش حقیقت است دانای
 ببرد بار و فرد با یاداری و گذشت با توانایی و سنجاعت با نرمی و
 مهربانی دارد و هنگام نیکی کردن سادان و از بدی پشیمان و بر
 نمود ترسان باشد با بیان **نعمت** مرگ باشد و ساز و برگ آنرا
 فراهم سازد سرمایه عمر را بیهوده نذراند و در نیکی صرف نماید
 و سفارش به نیکی نماید حیا **شش** بر شرف حیره باشد و گذشتش

د کار اسخود در سخنهای آری کند و در مهال و هر کاری از صبر و صلا
 جوید و آله و امثالی ترک نماید

و قناعت بر آنجا باشد در **سید** در میان آنها زندگی کند دل با نرمانه بند
 بر خشم و دوستی بر کینه شتاب کند و کار امروز بفر داند از د و در دنیا
 میان روی کند و از معصیت خود را نگاه دارد زیانش بکس نرسد به بد کند
 بر خور دنیا کند و با آنکس که از او بد کند به پیوند دومر و م رکنده را
 بخشد سؤال از کسی نکند و در خواست دیگران را رد نکند روی
 نیاز جز به بی نیاز نبزد و نیاز نیازمندان را بر آورد و انصاف دهد
 خود را از لغزش نگاه دارد و همیشه مقصر شمارد و از لغزش
 دیگران در گذرد دشمن ستیزی و یا رستمیدگان باشد از سیدی
 مردم دلگیر نگردد نجیبش عیوب نکند و عذر پذیرد و عیب خویش
 از جای بوسی مردم سازد از بدگویی اندوه بخوراند نه که با مؤمن
 بددل باشد و در شادی آنها ساد و **نعمت** آنها اند و هنگامی گردد اگر
 تواند بهر احوال چاره اندیش و دل آنها را خوش سازد و اگر نتواند از
 خدا در خواست چاره نماید برای آنها خواهد گنجی برای خود خوا
 و بر آنها پسندد آنچه بر خود پسندد از مؤمن قهر نکند و پند در پنهان
 دهد و نیکی آنها در آشکارا بپنهان خواهد بروی آوردن دنیا
 مشغول نگردد و از رفتن آن اندو هکین بشود همت بلند دارد
 بعبادت بد خون کند لغزش را بگریز نکند تا بپرسد نکند و چون
 گوید لم و سنجیده گوید کردارش گواه گفتارش باشد از بدی پشیمان
 فرو گذار نکند از فریب و دور روی و دروغ برکنار باشد و خود را
 بزرگ **نما** رد و دیگران را **پست** نبیند کسی را سرزنش نکند و با مردم

انصاف نخواهد و انصاف دهد ۲ - بگفتاری

چون برادر ارجمند حضرت آقا یاعلی مدد سرهنگ مدلسی داشت اغاضت
 الشرف فرمودند که از بزرگان و مشایخ لرستان و سایر دیار دیده ام و از انقلش
 تدلی این گونه اشخاص شریف عرض نماید نظر بدارد قلی که بخود ایشان بخصی بدق عرفانی
 که مولای متقیان بالیشان عنایت فرمود اندام و متون عرض کنم در مقام عشق وصال حقیقت
 بینی که حق بر این شخص است گردانید گمانه دوران نمی دهند و قیاس ایشان را در راه پیوسته
 احوالات مشایخ موفق بودند آن را از مولای درویشان خواستگار بسیار است اما بعد از
 این جمله زبان دراز بر حق این بنیادان نبود برین سیرت انچه از احوالات مشایخ
 سیده نعمت اللهی صفی علی شاه از نزدیک ترین کسی که با حضرت صفی شاه بوده یعنی
 عیال ایشان بانوشاد منند آقا میرزا حاج آقا شاد منند و نیز از رضا خاں شاد منند که در پی
 هاس حضرت صفی علی شاه بودند یعنی پیرهای اهلی بالور که عرض کرد و زی بنده رفتم خدمت ایشان
 چون یکم ۱۲۱۲ هجری بودم و هر روز صبحها برای انجام کارهای ایشان قیام افغانی داشتم
 که خدمت که سالشان باشم که یلی از آن روزها بنده ایشان را قسم دادم که خان نماز اجملا
 چه کند که بعد از حضرت صفی آقا صبح که بخود خاں حیرت علی شاه از خانقاه به ماهان شرف
 بردند ایشان اول فرمودند که صبح بخیر صبح بخیر و بعد از آن فرمودند که خان را فرمودند
 سن سیدیم اما سولا از تو را ضی نباشد اگر بجز حق من یک نقطه اضافه کنی یا کم کنی عرضی و این
 عرض عینی فرمایند ایشان است فرمودند که روز بخیر قدم خالی کردن حضرت صفی بود
 که مشایخ و بزرگان را خواستند در خانه که پشت سر معبره قرار داد که صیاطه صیاطه
 میبود البته شرفیاب شد حضرت شروع بکار کردند و بعد از آن که صحبت برد فرمودند
 یعنی با هم اتحاد و اتفاق داشته باشید و اتفاق و دو گانه می را اندر یکدیگر نه که آنستنیق

مخالفتی نشاندند و در شمار خود رویای سال خواستند و فرمایند آهلی دیگر هم فرمودند
 و بعد از نظر فرمودند که آقا میرزا علی شاه در خانقاه شریف دارند براس هدایت خلق
 و آقا ظاهر الدوله هم با ایشان گرفت میفرمایند و پشت ایشان را نگاه میدارند و سوال باری
 خواهد فرمود و آقا یال را بر خص فرمودند وقت برخواستند صبحا و بعد از آن فرمودند
 که آقا میرزا علی شاه لا اقل یک سال را در این خانقاه خواهند ماند (یعنی سخن) لغز
 و بعد از خرقه خالی کردند که روزی که گذشت آقا میرزا مالک جعبه بچلی را آوردند و
 در آن را باز کردند و گذردی بود که در پی او را و مظهر حضرت است و از آن به بعد
 بنای مخالفت با سید را کردند و در پی هر طریقی که داشتی آقا شاد منند
 حضرت صفی بود اند کار را بجای رسانند که عقرب میفرستند و ایشان سید منند اخذند
 و تفرس میرزا دانی به سید سید سید از خانقاه میروند و یکبارگی شل سببیم از
 خانقاه میروند و سید سید سید دید و طبع چنین است شب جمعه می بردند و در آن شدند
 بین دترم مرتبه بلند بود و سید یا پیر نامه می بیند که چه بر وزن میا و در آن را قسم
 پیر زمان سن بر خص فرمایند و در مرتبه دوم فرمودند که از کوفه امین بر خص را از پیرم رفت
 و از جمله جمع امین من گفت خانم فردا قیامت شما باید بین من و پیرم سهارت بدهید
 و رفت ماهان ایک روز است اگر نامه که حضرت صفی براس حیرت علی شاه بر قوم فرمودند
 که بخاطر هر قوم سولوی نزد این فقره میبرد است من بر دارم کسی از ارشاد نامه بر دم
 بگذاشتی که ذکر آن را از آن نمیدانم از نزدیک آن می دانم و سید منند
 و در حقیقت آن فرمان شاهنشاهی است اگر کسی آن را بخواند یعنی ارشاد من را آن
 وقت سید اند برویم در سر سر و من خود حضرت آقا یال صبحا که در میان حیرت علی شاه

حضرت علی شاه لیسیت و بچه و سید خدمت حضرت قطب القطب آقاسی صفی علی شاه
 در سال یک هزار و دویست و هشتاد و نه نفر از کبر از تهران آمدند که بلی آقاسی حاج محمد علی پسر از
 و دیگر آقاسی میرزا آقاخان مهر و سید میرزا آقاسی میرزا محمد رفیع و آقا میرزا عبدالکریم
 در آن رسم آواز حضرت صفی باند بود و کذب نفرات از حاج محمد علی پسر از تهران
 صفی آمدند و رسیدند بخدمت صفی همان و مجتهد شریک همان در خانقاه ما ندانم آن که
 بمقام رسیدند آقاسی حاج میرزا محمد و صفی نایب آنست و فاسیل ایشان تمام میسر میسرند
 ایشان بقدری گرم بود اندک حضرت صفی بارها فرموده بودند که حضرت علی شاه سواد
 قدرت آن را داده که شیر را با نظر زنجیر کنی باره افاد رسال یک هزار و سیصد و یازده قمری
 بمقام شریف نایل میگردند و در سال یک هزار و سیصد و بیست و هشت قمری خرقه خلا میگردند در ماهان
 مقابل خانقاه خودشان مقبره دارند رحمت الله

آقاسی امیرزا عبدالکریم خان گیسو ایشان اهل کبر از میباشند اسم هر یکی شان معروف علی
 است و دارا و دیوان بنام دیوان منسوب است که شرح احوال را بقیع خود نوشت اند
 و آنکه فقر از بزرگان راجع بایشان شنیده ام این است که بدین میرزا عالم عرض کردم
 ایشان با حاج محمد علی از کبر از تهران آمدند و چون خدمت حضرت صفی علی شاه رسیدند
 و میرزا خانقاه بیرون رفتند تا آنکه از طرف ایشان مقرر بمقام او شد و خود
 حضرت صفی امر فرمودند و سواران خودشان را آوردند و بزرگوار ایشان گذاردند و چون
 ایشان را رد فرمودند و سواران بزرگوار ایشان برجهت کردند و فرمودند و در دست
 سوار همراه شهاب از ایشان پس از اجازه برخص کردند و فعلا در خانقاه خود که کبر از است
 در قفسه خانه بزرگوار یک قطعه عسکری ایشان را ببست این مختصر شرح حالشان بمقام

۱۶ نماز یکست اسم مبارک ایشان چه ابراهیم نام خانوادگی نمازی از طرف عارف بالله
 و واصل درگاه الحاصل آگاه حضرت صفی علی شاه و او احضار پیدا و لقب به نیا علی شاه
 میباشند از اوایل زندگانی یعنی بیست و یک سالگی به هندوستان و شنگاس رفت و
 منزل به تجارت شد اندک بعد از آن که در خدمت فرمودند زوی در تجارتخانه خود دست
 بلی از دوستان و ارباب دست زد کتابی در دست داشتند فرمودند من کمال کردم این
 چه کتابی است گفتند زیاده که اگر گفته پیغمبر داد من بمقدار مطالعه کردم گفتن من
 میسر و چندین این کتاب را به من بدهید گفت بلی من کتاب را بدم منزل شروع
 بخواندن کردم و آن شخص دیگر آن کتاب را از من مطالبه نکرد بعد از دو سال
 کتاب من را بجز بگردان صاحب کتاب پر کردم که گویند این کتاب زنده است
 گفت بلی و در ایران تهران شریف دارند پس آن وقت بیست و سه سال بودم
 تجارتخانه را گذاردم و آقا میرزا آقاسی بانشان که آن شخص بیست داده بود
 خانقاه را پیدا کردم و خدمت پیران ضمیمه حضرت صفی علی شاه رسیدم آن سال
 آن سال بعد از سال مجامع بود و بعد خدمت ایشان شرف بفرمودم و در خانقاه ماندم
 برادر را هم وقتی خبر شد که من خدمت حضرت صفی علی شاه عرض کردم
 که بدهند بروم من با کبریه و از خواهر من بپرسم که اجازه برخص بیست ندهند
 تا این یک بار آقا فرمودند که من شما را میگویم که بکبر از خدمت برادرانت برو و یک چیزی
 با من بعد از خواندن باز پیش ما بیاف و طاعت کردم رفتم و با آنکه تسبیح و روز منقلب ذکر
 و فکر بود اغلب اوقات حضرت را زیارت می کردم باز در طاعت نیامد و به آن
 آفرودم یا بدو لطفها غذاها را می خواهم و فرمودند بدهند بود طاعت کردم یک بیشتر نتوانستم

مراجعت مردم و در خانقاه مشغول ریاضت شدم پس از آن حضرت اجازه ارشاد می فرمود
 مرحمت کردند و ما مورد هفتاد و یک نفر بودند باز به هفتاد و یک نفر مراجعت کردم خانقاه در
 شانکاس بنا کردم و یک خانقاه در حیدرآباد دکن بنا نمودم و باز پس از سال خدمت پیغمبر
 فرمودند من اگر اجازه ارشاد دهند را بشما دادم که دیگر حرکت از اینجا نکنید بلکه بماند و بعد از آن
 عرض کردم قربانت کردم من بنی حاکم حال شما آرام ندارم و خود شما هم سیدانید حضرت لب خند می
 زدند و صورت من را بوسیدند باز فرمودند حضرت من در آنجا میفرمایید شما به هفتاد و یک نفر
 من به هفتاد و یک نفر تا آنکه حضرت خرقه خالی کردند به تهران آمدیم چون آقا سید مرتضی علیه
 به ماهان تشریف برده بودند بنده هم به ماهان رفتم و خانقاه در آنجا برای ایشان بنا کردم
 و بعد از آنجا نهمین سال بعد از خرقه خالی کردم حضرت علیه السلام بعد از تشریف از خرقه خالی نمودن
 بعد به تهران آمدیم تشریف بادریا اقدار خود می نمودم باز به تهران آمدیم در سال دیگر تشریف به
 تهرانی از تهران به ماهان تشریف بردند و در سال دیگر تشریف به تهرانی و خرقه خالی فرمودند و
 در مقابل خانقاه که براس آقا سید مرتضی علیه السلام ساخته اند مقبره و هم برای ایشان
 بنا کردند و خود ایشان هم در همان مقبره مدفون گردیدند و رحمت الله علیه
 و از جهت یادگاری یک قطعه عسل مبارک ایشان را هم بیوت شرح حال من بنام پادشاه

انوی گرامی یا ایمانی جناب آقا سید مرتضی علیه السلام که در حسن اخلاق و فهم و کمال یگانگی
 آفاق و در حسن اطلاع بن نظیر در آنفس سببند سوال وجود تشریف این چنین دانستند
 را از بیلیات محفوظ فرمایند از این بنده نادار و بدو فاعلم و سواد کمزور خطه انبیا و اهل
 صدق عزایض من است خواسته اند که شرح حال خود را بنویسم فقیر را جز آنچه عرض کردم
 در پیش چنین بخاطر نمی رسد که قابل نوشتن باشد ولی نظر بر آنیکه اند ایشان اطاعت شده باشند

۸۸ بحال نادانی و تنهایی بعضی میرسانم اسم فقیر احمد نام خانوادگی بر منقائی تهرانی
 اسم طریقتی حاجی زبانی بنظر علی اسم پدرم علی ابن محقر فقیر در سن ۱۳۲۱ سالگی چون بیستم پدرم
 در آن صحن عیش می بود که خط ایشان پای من بخانقاه حضرت صفی بازن شد به نحو بیرون
 ۱۲۱۵ شمسی پس از آنکه پدر از دست من رفت فقیر را بخود برادر پدرم راه دادند بنده
 در خانقاه عصرها بر خصال بردن فقیر حاضر شدم در وی بیرون بنام صباح افضل که خدایش
 رحمت کند او برادر از پدری من رفتم سید و برادر من حضرت در وی بیرون دنا آنکه بوسیله خود
 ایشان در سال دیگر رسید ده شمس شب اول فروردین خدمت حضرت آقاس نایب الصمد
 رحمت الله علیه صرف گردیدم و بنده کما آخرین نفری باشم که خدمت ایشان رسیدم چون در سال
 دیگر رسید و باز ده ایشان ششم ششم شدند و یک سال بعد از آن حاج افضل هم بیستم شدند
 فقیر با نهمین در گردان بودم تا آنکه حضرت قطب العارفین جناب آقا سید حاج میرزا
 عابدین بنیاد علیه السلام و اصناف از تهرانی تشریف آوردند فقیر هم شب و روز تشریف
 می نمود دست بدامن حضرت صفی علیه السلام که ام که من گفتم هر کس که باید من را راه می کند
 ترا بچون پیرت قسم میدهم که بمن نشان بده یک شب خواب دیدم که شرح آن بسیار
 لغتزدان از نمیدانم اینقدر بود که عرض کنم ایشان را حضرت صفی سرفراز فرمودند
 فردا از آن شب خود ایشان بنده را خواستند فرمودند آن که بتو نشان دادیم با هم نشان داد
 در خدمت ایشان می رفتم پس از ریاضات بسیار بعد از آن که تشریف بردند به ماهان
 از آنجا در سال ۱۳۲۱ برابر حج ارشاد دناست به رحمت فرمودند و در سال ۱۳۲۲ حج در خدمت
 حضرت آقا صباح عبد الله علیه السلام رحمت الله علیه بکر نشانها را رفتم و سه تن بودند
 و بعد ما خانقاه فقیر بنی شمس ماه هم آنجا بودم بر گردن بیا بکر نشانها آمدیم برافروختی
 که گردنم بنده را بر فرزند دادند و فرمودند شغل را بعضی باشی تا من بنام بنده طاعت کردم

(اد ۱) بعد از منصرفی از علوم ریاضی و نجوم و کبرای علوم ذکر کرد

عین نامه که حسبوری در بر سبیل است اسیر عیناً نقل می شود:

محمد حسن حسبوری دیلمی در روز ۲۲ دی ۱۲۷۷ هجری قمری در دیلمی فادام الفقراء متولد
 در دیلمان سال ۱۲۷۷ هجری قمری در سن ۹ سالگی از پدر و مادر و از هر دو طرف از هر دو
 پس از آنکه در در محققات علمیه فقره در اطراف سلسله علمیه تصوف و ذکر و
 در استاذان خراسان از نذران گلستان آذربایجان و اصفهان و اراک و غیره و ملاقات
 با عمده از بزرگان و مشایخ طریقت از جمله آیت الله العظمی صاحب علمیه قطب سلسله کتبات
 و آقا حاجی مطهر قطب سلسله فاک در علوم حاجی عباس علی کویون در علوم کلامیه
 و در علوم صا و خطی و در علوم حاجی اسماعیل دهقان از فاک و در علوم سید حسن
 و فانی و در علوم شیخ محمد رضا در علوم محمد فاضل و آقا شیخ عبداله از دیلمی (مراد زینیه
 عزت علی است) و محمد ضیائی از مشایخ کتبات و در علوم صدر الشریعه و در علوم میرزا
 و در علوم حاجی حسین که سبائی از مشایخ سلسله ذهابی و در علوم میرزا معصوم زاده
 معصوم علیه و در علوم کبرای علوم و در علوم سید اسماعیل و داد و در سبیل و از
 سلسله نعمت الله و ملاقات پس از ملاقات کتب فیض از حضور زائمان و کان
 در روز هفتم خرداد ۱۲۸۱ هجری قمری از فضل و فقره است آدرم مقامات
 مطلوب و معصوم حاصل نگردد در سال ۱۳۱۵ هجری قمری معصوم علیه و از آن وقت
 در علوم حاجی عبدالحمید بن موسی علیه و از راه سبیل قطب سلسله نعمت
 الله رسیدیم به نظر هم شخص و از سبیل از هوای نفس بباله المن با فضیلت
 جلوه نمود و چون عاشق دلپاشیده است ارادت کبر و در از آنکه مورد
 قبول قرار داد مشرف به فقر شدیم مرا عجب به روز در سال ۱۳۱۷ هجری قمری
 شخصی را بنام خانقاه تائیس و سبیل جمعی اهل در ابرار و خجاست از هوای
 نفسانی و در هم جمع کرده طبق دستور مشغول از کار فقری بودیم در

سال ۱۳۱۸ هجری قمری حاجی عبدالحمید بن موسی علیه و بگلستان شریف آوردند و توفیق
 زیارت حاصل شد و از آنجا که فرمودند و پرسیدند و ذکر و تفکیر و بطالبان راه حقیقت
 ملقبین و تعلیم کردند پس از فوت در علوم حاجی عبدالحمید بن موسی بن بباله من بباله من
 باقی بود و نگذاشتی عاقلان که حقیقت مشغول بودیم کبر و سبیل و از آنکه ذکر
 و یاد و زنجیر تربیت کرده دامن پاک در علوم حاجی موسی علیه و از آنکه بوده و از آنکه
 در استان به انجام وظیفه نمود بطهران شریف آوردند در خانقاه نعمت الله
 مشغول به علوم حاجی موسی علیه و باز شد سلسله نعمت الله مشغول است
 پس از ملاقات فقری در سال ۱۳۳۶ هجری قمری در استان خدمت ایشان
 رسیدیم تجدید عهد و جعل آمد مطابق دفتر و در راه صد و نود و نه امانه
 فرمودند به تعلیم و تلقین طالبین راه حقیقت مشغول به علوم و در هم دما
 نظریه اینجاست در باره تصوف می دانم عرض کنم آنانی که میخواهند از
 هوای نفس نجات یافته و به راه ان است رسیدن اتصال حقیقت
 پیدا کنند با ما باید استوار است معتمد سلسله فقر و خیار کرده
 مخصوصاً سلسله جلبله نعمت الله را بتوانند از ضلالت هوای نفس
 برکنار بولند از تکرار آدام در درسی کسبه به آغوش سعادت
 ان نیست و اصل گردد در این باره از درگاه پر در کار عالمیان با ائمه
 فضیلت مولانا علی علیه السلام است و عاقلان علوم فقر را از ضلالت
 و جهالت نجات داده سعادت مند فرمایند (نویسنده نعمت الله را
 نعمت الله در سعادت مند را سعادت مند فرمایند که در ضیائی و صدر الشریعه شیخ
 هستند و حسبوری در دیلمی و از راه زنجیر و از آنکه در اراک
 امر از معاش می نمایند و گنا بادی را از شکاف گنا بادی نوشته اند

بقیه مطالب از صفحه ۸۳ الی ۹۰ از کاتب حاج احمد مصفا علی منظور علی شیخ سلطه صنفی
 بدرودن بجزایرم تو اگر دمی فرداری به سبب وجودم از تو برسد نکو عیاری
 به سرم کشی گذر کن از زفاکایت اربابان بر ام زنا امید را سرم امید داری
 تو لعل کام من بر کمر بنود عجب ز لطافت در بهشت کرامت تو ملک کامکاری
 همه شب بدر گشت من ز نه ناز آیم تو اگر به هر نیازم در دهر از ناز آوری
 جزایه از غم تو شد منزلت چه سازم با امید آن که ز آنسو هشتاد آخرت گذاری
 چو سواد میگردد سخن بر لب نشسته بودم در شنیدن از ره تو به سرم مگر غباری
 بروای طبیب عاقل که دوی این شغورزا تو بخواند در گناهی و از ادب غریزی
 ز وفا شد مصفا مصفا دل چو صوفی تو اگر وفا نداری بجز اصفافنداری

۱۸۱۴ / ۱۳۴۳ از درویش در دند قاسم تو اگر نوز علی سیرازی هو علی مدد داند
 در حبه دادیب ارباب جناب کاک سرنگ بدی از این خفیه را با قصه فزاسه اندر شرح
 حال خود را نگاشته تقدیر دارم با اینکه خود را قابل دخول در کفایت اربابان
 محترم نمیدانم و به خود امانت نمیدهم نامی بر در خود قایل باشم در باقی ماند مع الوصف
 در اینکه اشغال اربابان شده باشد بطور انحصار بجز من میرساند این درویش
 که بر سر درویشی و در حلقه اربابان مولای مستقیان و یارانه فرزندان گرامی
 بوده در استیاسا اگر به سبب معلوم میرد عبدالکریم خان معتمد فعلی سگاه مخلص
 بنظر سیرازی در دیوانش ملک مرتبه در زبان هیئت طبع رسیده و از طرف
 قطب معظم حضرت صفی علی علیه در شیراز شیخ بود و از مردم دستگیری میوز بود
 مشرف به دود حلیله غمت الله رسیده و به استان مولای سر سبز
 از سال سال دیک فیض حضور و خدمت ایشان را نموده و مرثیه ترتیب
 آن حضرت داده و با اینکه بهر بهر بعد ادویه باقی بولده و میا ستم از محضر بزرگانی
 مانند معلوم نایب الصدر صفائی و مر هیوان حاجی محمد ابراهیم نازی و حاجی
 سید ارکمان ای و حاجی محمد علی سیرازی و مر میر علی شاه معصوم علی
 شاه ای و مولوی رشید و کاتب حاجی ارباب منظور علی شاه خراسانی
 و چندین نفر دیگر استانه نموده و از هر خرمی خوشی می برداشتم با اینکه
 قریب پنجاه سال است در اصلاح خود کوشیده و سعی بلیغ مبذول

میدارم معایب خود را در توحس سالیم آنچه جلوه مردم از عفت مانده گی خود بیشتر یافت
 میجویم و هنوز قدرت آنرا ندارم که نام درویش بر خود نهم تا به رسیده است که خود را
 هیچ را بر سر و پا قطب بدانم مانند دیگران فقط افتخارم این است که در دست دارم
 درویش و عذرت گذارم و آنکس که درین سال است خدمت دولت دارد
 خانقاه صفائی شیراز که تربت میرم در آنجا است از طرف میرزا گوهرم و حاجی
 افروز به این فخر و گذار شده با آنکه به آنهم تأمل ندارم بر ارجا و امر اداء
 و وظیفه نمایم بسیار بسیار از خداوند را ختم و از مولایم که در از مخلوق
 بی نیازم و بادست شغول راز اخیرا هم موفقم داشته که بالک یکی دو
 نفر از اهل ان محض صا که بسیار قربانی حضور فرنگ خانقاهی به است
 هزاره قمر و رج در از طرف جوان برومند شیراز است یعنی کار مضور
 خان منور که خدا است شیر در بار خانقاه حضرت صفی علیه
 ابد و کرده است تائیس نمایم در راه بیدار کس تو لدم سوم رمضان
 ۱۳۱۶ قمری در شیراز است و تحصیل نام در مدرسه علمیه در حاشیه بوله
 ۲۰ سال در ادارات بهر بانی و دارائی و ستون در اندازد و در شغل بهر بانی
 خدمت بدولت و ملت بوله چون همه در انامیدار و خزان پذیر یافتم خدمت گذار
 استان مولایم بهر ترحم و دادم که همه به بهار است و خزان بی نیال ندارد و در
 بر دوزیر تراوش افزوده میگردد در آستانه کرم امیدوارم انی میت و منت
 سوهلته و به پذیر واقعیت فرد غم می بخشد در اسلام علیه در رحمت اله و بر کانه و در
 که میرزا عباس با طبعه ای و امیر ازین العابدین خورشید جلیلان را نیز ملاقات کرده

محمد دانه از شیراز با است و در مدرسه تاسخ فایده و منافع مندرجات نامه این جمله را بر بواب
 این فخر است قید میگردد ((استاد ادبی و اخراج این درویش ها نام مولایم از اهل انجمن
 معروضی است به شایسته حضرت صحنی بود و پس باقی را از فضیلت حضرت شایسته بر خود را
 بولم ام در کوفت ان را بطور جامع نمیدانم بی روزی است نامه حواصی و صحنی ((هر با علی مدد
 کرم حضرت از احوال مولایم میرزا عبد الکریم بخانی و در معروضی است به تخلص منصور
 آن مولایم در سال قمر در شیراز در خانه پدر و عطف مولایم به حاجی فتح اله
 شغول تجارت است و به چند بود به بیانه و تحصیلات دلایه را در شیراز و در کمال
 اسانید در عرفان و ادبیات بسیار بسیار است دالت و از عفتوان جوانی
 دالت عشق و لذت به شایسته دالت صورت تأدیر تا بسیار نگو بود و بجای عفت تجارت
 افق سخی میگردد از مجلس فضل و عرفا استفاده نماید و با در در ان علاقه توفیق
 دالت دیدار آنچه کوشش نمود بجای خود پس گذارد موفقی از در تکرار تکمیل و تذکره
 فنش غم نمیدانست و در ادب و دیر مانده است و تا آنکه کارش از دست
 غلبه برگریه دادم و در از نیاز با اذاج و تاسی حضرت صحنی علی است و را بخواب
 در راه که در خوش بطهران نمود بدون اطلاع کن بی زاده توره پیاده برای
 تهران حرکت نمود در راه هفتم دید و شنید که تاهاشیکه در نزد یک کاشان
 آب رودخانه او را برده و بهوش گشته باز حضرت صحنی او را بخات میرد
 در هنگامی بهوش میاید و خود را کنار رود دیده که در محالی بر سرش حاضر است
 و او را سوار کرده بمنزل خود میبرد پس از چند روز نیز برای خود و بهودی راه
 طهران را پیش گرفته تا زمانیکه در پاننا مشرف خدمت صحنی شوی بنزد

۱۰۹

۱- لوحه عارفان : رفته و شرح کتاب اسرار النقطه امیرنسید علی الهدایه
از عارفان و مشتمل بر ۱۰۰ بیت (در هر بیت ۴ کلمه) که از عارفان و مشتمل بر ۱۰۰ بیت
در این لوحه و در هر بیت ۴ کلمه است و در هر بیت ۴ کلمه است و در هر بیت ۴ کلمه است
۲- آیین رهروان - رفته و مختصر شرح زلال السائرین حمام علی اصفهانی
مورف ارات که در اول حمام نوشته

[illegible]

از دست و زلفان
ای که سر خود بخورد (گنجینه توحید) از ادب
که در زلفان هر که هست که در آن بطلان تناهی اعدا
همه را از عالم از سر از دست بر (در اقصای سینه در اقصای)

[illegible][illegible]

لا اطار حضرت و اولاد و در سر
 دخط حضرت حاج محمد
 سر از سر حضرت والد قدس سره
 ملقب بملقب عم الفقراء دارنا حاج محمد قاسم ملقب برکن الدین نسام
 امیر احمد خلیف علی نقی فرزند
 عید الله فیروز خان صاحب کمال سن سال - هجری ۱۲۴۳

گرفته شرح حال این بنده در خود نگارش و قابل گزارش نیست و از روزگار گذشته جز خدمت
و ندانم حاصلی نه لکن بطور ايجاز و اختصار معروض میدارم تا نام عباس موسی هاشمی دلا
در سال ۱۲۸۰ خورشیدی در شیراز نسبت طراز پدرم را به جلی خان در اوان صبا
بمراه ایشان بسیار طهران شدیم در آنجا برای تحصیل بدبستانم بر دو بیت
آموزگارم سپرد پس از آنکه فتنه با کسی در دانشش موقوف است
بجز اگر فتنه معدمات تازی در سایه عنایت او بعباس عمرش در هفت
مصرف شدیم و پس از بازگشت بزبادست تربت مطهر حضرت یامن
علیه السلام و التحیه نایز گردیدیم و پس از هفت مدتی طاب گاه یعنی در سال ۱۲۸۱
خورشیدی به شیراز رفتم و در تحت لوای عنایت و الطاف و تدارک میرزا آقا
خان شیرازی ملقب باصف الکلی برادر بزرگوارم معتمدالدین که هر دو در
سختی و مشقت و رالیه بالبنان بودند و یکی از رجال درجه اول فارسی و
کوه خوار همین بود در آمدیم و به مدت و معاشرت ایشان در نزدیکی
سید یعقوب اردکانی در رندی سوره عالی و مجر دی فارغ بال بود و از فتنه
بزرگان علم و ادب عصر خود بسیار گرفت و شروع با موفقی معدمات عربی و متان
ادبی کردیم و مدت چهار سال در هفت درس این استاد جلیل القدر حاضر داشتیم
و استفاده نمودیم همچنین برای تعلیم بنابر نهاد الخط محض بتعلیم استاد در خدمت
محمد فخرالدین شیرازی میرفتم و از وی نکات و دقائق نظر را تعلیم میگرفتیم

کس از فرا گرفتن فضا و یاد گرفتن عربی و ادبی فنی در کابینه سرداری فارس که
ریاست آن با حضرت اجل آقا صف الکلی بود به سمت منشی گری منصوب
و نیز در حکومت های معظم له بهمان شغل منشی گری برقرار بودم در سال
۱۳۱۰ خورشیدی بطهران مراجعت و در شعبه بانگ سیم بازار به سمت
مدیریت دبیرخانه منصوب و فعلاً هم که سال خورشیدی به ۱۳۱۹ رسیده
در همان بانگ بانجام وظایف معتره بحوله اشتغال دارم و در مدت توقف
در طهران مسافرتی به ازندران داشته و در آن وقت و نزدین کرده ام تا
لغته نماند و از آغاز جوانی و مبادی احوال زندگانی بصحبت ارباب
عالی مایل بوده گوش میگردم که از خوان نوال گوشه نشینان
نورس برگیرم و از خرمین افضل صاحب دلان نورس برگیرم
و از روشن ضمیران با بصیرت بهت گرفته مدد طلبم و بواسطه
الطه با ایشان در تهذیب فلو و تصفیه ضمیر گوشم و از
مینای باطن فیض موطن ایشان در سطر گزشت و حق
و هدایت نورس در راه حق را بطریق تحقیق با نظر دقیق و فکر عمیق
در یافته و با قدم صدق به پیایم بدین سبب گاهی بدرک فیض حضور
مستوران طریق و قائدان حقیقت و صاحبان معرفت

تایل و موفخ میگیم و زمانی مصنفات و مولفات گذشتگان آن
 رابطا لعمد میبودم و مخصوصا آنرا در سر سلسله صوفیان صافی حضرت قدوة العرفه
 الواصل بالحققة حضرت حاج میرزا حسن صغنی علیها طاب ثراه را میخواندم
 و در آن دقیق میبینم و بعد از قابلیت و استعداد از آن استفاده و استفاده
 میبودم تا آنکه توفیق رفیق دست به آرزو چه گوشت و گوشت ۳۲ سالگی رسیده
 میبودم زنجبه ۱۳۵۱ مطابق با ۱۲۹۰ قمری در سن ۳۱۱۲ حضور پر طریقت حضرت مولوی
 و خا علیها در انظر حضرت میرزا صغنی صغنی علیها نهاده و امانه دستگیری
 طالبان حق داشتند بفرست فقر شرف و بلعبت ۴ همدلی مغر گردیدیم از
 آن صوبای هانی در آن پروردی که آن را افسانید سر است و از
 رنج مخوری رستم زهای سعادت در باین مرتبت رسید قابل
 قبولی اهل دل شدیم و چون طبعی مایل بکلمات موزون بود و در
 سخن اساتید فن شعر فاضله غزل در تنگترین جنبش شعرات
 تأمل میکردیم و اغلب دیوان غزل سراپایان را میخواندم و همان و دل را قوت و قوت
 میدادیم و در شب ذوق نظری و طب و یابسی بهم میبافتم و آنکه
~~۴ ساله آن استاد مجتهد سخن سرایان را میخواندم و نمونه آن را در~~
 تقدیم داشته و اگر در سلسله کلام در رشته سخن آشفتنی و گسستنگی در پیش
 عذر میخوانم تا هم تخلصم تا قتب در شرح عالم در تذکره رجال فارس بکلم رکن زمان

آدمیت در پنج مجلد است ذکر گردیده و در تذکره مدینه الادب بکلم دانستند و
 ۵۰۰ عبارت ثبت گردیده و در کتابخانه مجلس شورای ملی مصبوط و منوز بکلیه طبع
 در نیامده است نمونه اسرار
 رباعی
 در هر کسی صغنی علیها نهاده
 از سر خدا بود کسی آگاه نهاده
 هر کس در بدانش چو آفتاب زده است
 همود طریق فقر و گمراه نهاده
 رباعی
 هر سالک ره صغنی علیها نهاده
 چون از طریق فقر آگاه نهاده
 تا قتب را بندد و غیر از راه رودی
 آگاه از راه در رسم این راه نهاده
 رباعی
~~بهر چه بخواهی~~
 جز کوی تو در دو کون ما و انگنیم
 از تو بجزیر از تو تمنانکنیم
 گوی سر در راهی حضور در دلم
 اسرار زان تو بودید انگنیم
 غنخل
 سب تا بروزی مه روی تو اینم
 از ناله سوز و دلوه در چرخ افکنم
 سرخ و در چو نکه ز خودی نشان شدیم
 در قاف قرب بهر تهنیت گشتیم
 از بسکه مهر سبزه است بر دلم
 غیر از گیاه مهر نرودید بر دهنم

باید در دست گرد بدوزخ ^۴ و در دم شود
 در درجه است جای دیندم ^۴ بد در دست
 آلوده شد ز باله کرم خرقه بال نیست
 را دم ز در دباله صفای طلب خویش را
 ناگش عشق را بگزیدیم ^۴ نمیدهد
 من جز صغی برادر نام ^۴ بهر دو کون
 چون در پیش بصدق دارادت قدم زدم
 تا بر خاستم ز سر کوی عافیت ^۴
 غزل
 اندر این دیکر بجز غم نه توداری ^۴ و نه من
 گسودی یار همانا ^۴ در هم ایدل
 قرنها رفته در سخت سلیمان ^۴ بر بار
 سبب به بر کوی حقیقت ^۴ برون
 نه مرا هست بدل غصه گیتی ^۴ نه ترا
 بجهان تکیه ما شود ^۴ در بالش فقر

همچون قلیل آتش ^۴ سوزن گل
 باله در بوستان بهشت است گل
 ز آلاش ^۴ هوا و هوس پاک دامنه
 اسرار هر دو کون از آن ^۴ گشت روشن
 ز ابد بکعبه به بکعبه ^۴ بر همین
 جز بهر هوای ادغشی ^۴ دم نبریم
 از کید نفس بهمت ^۴ او کرد این
 تا کتب صفت ^۴ ز سر کوی ^۴ نشین
 دم ز اسرار حقیقت ^۴ مزن ایدل ز نهار
 بالش ^۴ ایدلست در بابا تو بر ارم دی
 در طریقت ^۴ بجز از حقیقت ^۴ مونس
 کس ^۴ از جانب ^۴ اگر نه بود ^۴ باکو ^۴ شش
 دانم ^۴ ایدل ^۴ در بجز دیدن ^۴ آن ^۴ بهر طریق
 هدم ^۴ مونس ^۴ بهمت ^۴ فیالش ^۴ شب ^۴ در روز
 فیض ^۴ قدسی ^۴ ز دمس ^۴ تا که ^۴ نصیب ^۴ من ^۴ گشت
 تا کتب ^۴ این ^۴ نظم ^۴ در ^۴ در ^۴ مونس ^۴ بنور
 رباعی
 گرفتار فتنه ز خود ^۴ گشتی
 آباد گشتی اگر دل ^۴ دیرانی
 رباعی
 حافظ هر چه بود ^۴ کسی سخن ^۴ سنج ^۴ بنور
 اسرار ^۴ مونس ^۴ غیب ^۴ را ^۴ کس ^۴ چون ^۴ او
 این شرح حال در ۱۳۱۹ ^۴ از ^۴ ۲۹ ^۴ و ^۴ ۳۱ ^۴ و ^۴ ۳۲ ^۴ و ^۴ ۳۳ ^۴ و ^۴ ۳۴ ^۴ و ^۴ ۳۵ ^۴ و ^۴ ۳۶ ^۴ و ^۴ ۳۷ ^۴ و ^۴ ۳۸ ^۴ و ^۴ ۳۹ ^۴ و ^۴ ۴۰ ^۴ و ^۴ ۴۱ ^۴ و ^۴ ۴۲ ^۴ و ^۴ ۴۳ ^۴ و ^۴ ۴۴ ^۴ و ^۴ ۴۵ ^۴ و ^۴ ۴۶ ^۴ و ^۴ ۴۷ ^۴ و ^۴ ۴۸ ^۴ و ^۴ ۴۹ ^۴ و ^۴ ۵۰ ^۴ و ^۴ ۵۱ ^۴ و ^۴ ۵۲ ^۴ و ^۴ ۵۳ ^۴ و ^۴ ۵۴ ^۴ و ^۴ ۵۵ ^۴ و ^۴ ۵۶ ^۴ و ^۴ ۵۷ ^۴ و ^۴ ۵۸ ^۴ و ^۴ ۵۹ ^۴ و ^۴ ۶۰ ^۴ و ^۴ ۶۱ ^۴ و ^۴ ۶۲ ^۴ و ^۴ ۶۳ ^۴ و ^۴ ۶۴ ^۴ و ^۴ ۶۵ ^۴ و ^۴ ۶۶ ^۴ و ^۴ ۶۷ ^۴ و ^۴ ۶۸ ^۴ و ^۴ ۶۹ ^۴ و ^۴ ۷۰ ^۴ و ^۴ ۷۱ ^۴ و ^۴ ۷۲ ^۴ و ^۴ ۷۳ ^۴ و ^۴ ۷۴ ^۴ و ^۴ ۷۵ ^۴ و ^۴ ۷۶ ^۴ و ^۴ ۷۷ ^۴ و ^۴ ۷۸ ^۴ و ^۴ ۷۹ ^۴ و ^۴ ۸۰ ^۴ و ^۴ ۸۱ ^۴ و ^۴ ۸۲ ^۴ و ^۴ ۸۳ ^۴ و ^۴ ۸۴ ^۴ و ^۴ ۸۵ ^۴ و ^۴ ۸۶ ^۴ و ^۴ ۸۷ ^۴ و ^۴ ۸۸ ^۴ و ^۴ ۸۹ ^۴ و ^۴ ۹۰ ^۴ و ^۴ ۹۱ ^۴ و ^۴ ۹۲ ^۴ و ^۴ ۹۳ ^۴ و ^۴ ۹۴ ^۴ و ^۴ ۹۵ ^۴ و ^۴ ۹۶ ^۴ و ^۴ ۹۷ ^۴ و ^۴ ۹۸ ^۴ و ^۴ ۹۹ ^۴ و ^۴ ۱۰۰ ^۴

بالش ^۴ فافوش ^۴ در محرم نه توداری ^۴ و نه من
 در می ^۴ بهتر ^۴ از ^۴ نام ^۴ دم ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 قبله ^۴ دل ^۴ بدو ^۴ عالم ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 بر در ^۴ شش ^۴ بار ^۴ مسلم ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 شوق ^۴ دیدار ^۴ به عالم ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 غیر ^۴ از ^۴ این ^۴ مونس ^۴ و ^۴ هدم ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 ششم ^۴ بر ^۴ عیسی ^۴ مونس ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 زانکه ^۴ گفتار ^۴ نظم ^۴ نه توداری ^۴ و نه من
 رباعی
 به زانکه ^۴ هزار ^۴ بنده ^۴ آزاد ^۴ گشتی
 بهتر ^۴ که ^۴ هزار ^۴ فانه ^۴ آباد ^۴ گشتی
 رباعی
 از ^۴ چهره ^۴ س ^۴ هر ^۴ سخن ^۴ پر ^۴ گشتی
 از ^۴ غیب ^۴ عیان ^۴ نکرد ^۴ و ^۴ ظاهر ^۴ نمود
 این شرح حال در ۱۳۱۹ ^۴ از ^۴ ۲۹ ^۴ و ^۴ ۳۱ ^۴ و ^۴ ۳۲ ^۴ و ^۴ ۳۳ ^۴ و ^۴ ۳۴ ^۴ و ^۴ ۳۵ ^۴ و ^۴ ۳۶ ^۴ و ^۴ ۳۷ ^۴ و ^۴ ۳۸ ^۴ و ^۴ ۳۹ ^۴ و ^۴ ۴۰ ^۴ و ^۴ ۴۱ ^۴ و ^۴ ۴۲ ^۴ و ^۴ ۴۳ ^۴ و ^۴ ۴۴ ^۴ و ^۴ ۴۵ ^۴ و ^۴ ۴۶ ^۴ و ^۴ ۴۷ ^۴ و ^۴ ۴۸ ^۴ و ^۴ ۴۹ ^۴ و ^۴ ۵۰ ^۴ و ^۴ ۵۱ ^۴ و ^۴ ۵۲ ^۴ و ^۴ ۵۳ ^۴ و ^۴ ۵۴ ^۴ و ^۴ ۵۵ ^۴ و ^۴ ۵۶ ^۴ و ^۴ ۵۷ ^۴ و ^۴ ۵۸ ^۴ و ^۴ ۵۹ ^۴ و ^۴ ۶۰ ^۴ و ^۴ ۶۱ ^۴ و ^۴ ۶۲ ^۴ و ^۴ ۶۳ ^۴ و ^۴ ۶۴ ^۴ و ^۴ ۶۵ ^۴ و ^۴ ۶۶ ^۴ و ^۴ ۶۷ ^۴ و ^۴ ۶۸ ^۴ و ^۴ ۶۹ ^۴ و ^۴ ۷۰ ^۴ و ^۴ ۷۱ ^۴ و ^۴ ۷۲ ^۴ و ^۴ ۷۳ ^۴ و ^۴ ۷۴ ^۴ و ^۴ ۷۵ ^۴ و ^۴ ۷۶ ^۴ و ^۴ ۷۷ ^۴ و ^۴ ۷۸ ^۴ و ^۴ ۷۹ ^۴ و ^۴ ۸۰ ^۴ و ^۴ ۸۱ ^۴ و ^۴ ۸۲ ^۴ و ^۴ ۸۳ ^۴ و ^۴ ۸۴ ^۴ و ^۴ ۸۵ ^۴ و ^۴ ۸۶ ^۴ و ^۴ ۸۷ ^۴ و ^۴ ۸۸ ^۴ و ^۴ ۸۹ ^۴ و ^۴ ۹۰ ^۴ و ^۴ ۹۱ ^۴ و ^۴ ۹۲ ^۴ و ^۴ ۹۳ ^۴ و ^۴ ۹۴ ^۴ و ^۴ ۹۵ ^۴ و ^۴ ۹۶ ^۴ و ^۴ ۹۷ ^۴ و ^۴ ۹۸ ^۴ و ^۴ ۹۹ ^۴ و ^۴ ۱۰۰ ^۴

در جمیع طوائف کائنات - منزه از هر - نام و نیکو - دروان طرب و شوقه کمره
 وجه محکم بگونه آن که در کمال از دست ما خارج ندارد و بعد از آن حیات آن
 چنین است که در عالم غایت تصور چه محکم با هم پیوسته در کمال طبع است و خود
 بهر آن که در حق مطلب در تمام موارد ظهور نام حضرت میرزا قیصر نه از سید یا میر
 بمنزله نباشد و اوضاع را قوی تر و بطلب را به از خود و در سوال کردن
 خدایه بهر ابرار است و بهر وایر نه مقدم عقول هم در این دهره آن
 که در مردان بعد از آن که هیچ مانع نیست تا کبریا که خود را از آن خود خدایه
 بطلب و دیگر مقصود نیست باید چه لب از دست محرم که از در آید آن حضرت
 مود و در کتب غیر مذکور است

درست عود مطلب در هر چه که در سوال فرموده است به خط ملا بهر که
 کتب و طوائف و اهل را در این دهره خدایه تا که هر کجا که در عالم از عمر
 و در هر دهره و در هر دهره خود هفت آیم که لاف و در طبع است و در طبع علم
 طبع خدایه در این کتب و در هر دهره و در هر دهره و در هر دهره و در هر دهره
 نفس و طوائف و اهل را در این دهره خدایه تا که هر کجا که در عالم از عمر
 و در هر دهره و در هر دهره خود هفت آیم که لاف و در طبع است و در طبع علم
 ۱۲۴۴

شرح حال که علی غنی و دیگران ۴ محمد غنی و دیگران ۴
 چنین است که در کمال از دست ما خارج ندارد و بعد از آن حیات آن
 چنین است که در عالم غایت تصور چه محکم با هم پیوسته در کمال طبع است و خود
 بهر آن که در حق مطلب در تمام موارد ظهور نام حضرت میرزا قیصر نه از سید یا میر
 بمنزله نباشد و اوضاع را قوی تر و بطلب را به از خود و در سوال کردن
 خدایه بهر ابرار است و بهر وایر نه مقدم عقول هم در این دهره آن
 که در مردان بعد از آن که هیچ مانع نیست تا کبریا که خود را از آن خود خدایه
 بطلب و دیگر مقصود نیست باید چه لب از دست محرم که از در آید آن حضرت
 مود و در کتب غیر مذکور است

پس از چندی خانوادہ و بہرہ برداران خود
در حال جزیرہ بزرگ گشت و بہ حرات نامور
و مدت سه سال بہ نگہداشت و مکرر
در حدت بر او شرف

مستغزل رہا شد و بزرگ حوٹا و ذر و فزو
راضی بوم

در سال ۱۲۶۱ بہرہ برداران آتہ و بے تقیم گرفت
و بنا بہ وصیت بہرہ بردارہ بہ امر ازاد
نمودم

بہرہ برداران آتہ بہ ملاحظہ آتہ در گاہ بیک
فقر فقیرہ ادا بہ عیال نخواہم بود
بیک روح است در آتہ و بہ مہر شرف
ورزہ ہم سہر چندی بہ اہمیت ہمیت
در محسن آباد بہ تائید و تصدیق
آتہ بہ بہرہ برداران

بسی مدتی در زندان رہا رہا و دست
بہ از سر تہیہ شد نہ نگہ گرفت
بہ و عطف و خطاب و تہذیب حلاق

بزرگان حق مغول بوم همت
 از خواهر و برادران
 نقتد در ازواج و فحول مخوم

و مصداق
 ما بار و صل ردن آندم علم مخوم
 در حلال ان امور

در حدت حضرت آیه ام جم
 مرزا حنیف کمره ار لیمه نغم
 در سر فقر و فلسفه و هم ملا صدرا

با انان درک و بسند و حرج

استب ط مخوم

با هران احوال از گار با فقر و ریاضت
 فقر غافل نبودم در رهن اوق

لایزال از کرم و انوار بوم

که به هفتصد و بیست و نه و با طباط

و اجمه مخوم اجمه نغمه از عزم لغز
 به حیوانیات

در رهن خالای بزرگان طریقت

در کمال ملاقات مخوم

والمصداق
 سالها دل طلب جانم ایضا میکرد
 آنچه خود داشت زینب زانم نمیکرد
 و فرموده
 گوهر خود را هوسا کنم حال این را سوگس
 خوش بود خوشی بیهوش کنم حال این را سوگس
 شبرخ در چشمم آنچه خواهم در وجود خودم حق
 بود گفت گذار
 که فرمود من عرف نفسه فقد عرف ربه

خدا هم را به مکلف به پوستان از بر
 حق تعالی داد و نظر محمد و آل می
 بتسلیه در شرح حال فقرا و نیازمندان
 و مصداق

خوشتر آن باشد که سر دلبران
 گفته اند در حدیث است در آن
 دقت و مطالعه در حالات بزرگان و طایفه
 و سادگان و در محبت و ضعف
 خیار در فرزند و توانا و حق تعالی مؤثر افتاد
 و به مردم فقر و محتاج بدین همه اولیاء
 حق است

تلفات حور

۱ آیت ولایت

۲ تحفه دروگر

۳ مضر السقم

۴ گنجینه اولاد

۵ کشف الهیات و مفتاح الولا

۶ رب العالمین

۷ هزار دروگر، حدیقه العرفاء

در حاج

۸ دلیله الالکة

۹ فقر آرمع

۱۰ دلیل اکاج

۱۱ بزرگان دین و علم و شرف

۱۲ قضا و قدر و سوره

لموده ام

۱۳ رمانندران و حرم حاج و عیال

۱۴ حاج کمال و عیال و حاج احمد علی

۱۵ در لنگر و دوسه معصومین

۱۶ در رست و سه معصومین

۱۷ و خیر از فقر آرم

۱۸ در بیت از دین کبر کمال و حرم محبوبان

۱۹ رست و دوسه در لنگر

و در هم در هوس زدن ملک و
 در علوم و فنون و خط و کلام و جغرافیا و اوقاف
 با حایک و مطلع و هم در تمام اینها
 و هم صاحب کمال و دهان در لغت و شعر
 و صاحب اهل فنیم با شری و در از ما و توانا وضع کمال
 که از فقر آید صاحب دارش کمال و زانو
 و در کمال و هم زار علی و خاک را خفته
 و آری و واقعه و هم در کمال و در صفات
 سه جلیل و عالم نبیل و شکر بود
 و نیز گاه اهل کمال و کمال و شکر و آید و کمال
 منجمله و هم محو علی و که اهل صرف و صفا بود

و ان شاء الله
 موجب تائیس و کمال عالم
 ا ب لطف و عدم محبت برادران خان
 ۲ اندر صاحب مهر و آلف کتب و هم مدد
 ۳ استیلا راه دود و هم در اورد و هم در
 ۴ استیلا راه فقر و هم در اورد و هم در
 ۵ مأموریت با فقر از صاحب فقر و هم در
 علی السلام
 ۶ و استیلا فقر و هم در اورد و هم در
 ۷ ان کمال و هم در اورد و هم در
 و هم در فقر و هم در اورد و هم در
 ۸ فقر و هم در اورد و هم در
 ۹ فقر و هم در اورد و هم در
 ۱۰ فقر و هم در اورد و هم در

انجمنه غمناک که دردی دل فرزند پاکستانی متولد که هر لاسور و پدرم متولد از شهر حلاوت
میباشد در سلسله در درسی از گنجی عشق دارم - از دوره جوانی گاه گاه با

صحرای سیرت و گاه شبها تو را بر میا میبندم و به قول زکریا میبندم
خدمت حضرت صفیای کریم

بنده یکسینه حقیر غیر است از احوال در در فریاد درویشان شرح حال خود
و تلمیذ درویشان نوشته اند بنده در مقابل آنها هیچ نیستم ولی با امر و فرمایش آنها کار درویشان
سر گذر سنگ النور الدین مددی خد نکاتی که از قرآن درویشان است خدمت برادران که اهل تصوف اند
الحمد و یا اهل حق

از تصوف مراد علم حقیقی است - که از کتاب حق اله و منت پیغمبر علیه السلام به شدت عمل سینه درویشان
را روشن میکند - حضرت امام شافعی رحمه الله علیه که عالی رتبه مقام و شان بزرگی داشتند - میفرمایند که
بجهدین شریعت و بجهتدین طریقت همه راست گویند و خدا را را برای شریعت خوش شجب فرموده است -
سیدالکائنات حضرت حمید بغدادی رضی الله عنه میفرماید که ما معروف اهل تصوف را از کتاب الله و سنت
پیغمبر علیه السلام استوار و مستحکم میدانیم -

مردم حضرت شبلی را دیوانه میگویند - چندی بعد دوستانش تعدادی از صوفیان را گرفتار کردند
و سوالات فقهی از آنها کردند - و آنها را سخت جواب دادند که مردم را دمن بستند - و خدا را مجبور کردند
که از درویشان کنند -

حضرت امام ابو تراب بخش میفرماید - هر نفر که از خدا رو برگرداند اولین علامتش اینست
که آن نفر اولیاء الله را لعنه میزند -

حضرت شیخ محمد مغرب شاخلی حکایت میکنند که اهل طریقت با حکایت حضرت موسی
و حضرت خضر علیه السلام شایسته است - چنانکه قرآن میفرماید که حضرت موسی علیه السلام به حضرت
خضر علیه السلام فرمودند - که من باین شرط پیر شوم - که مرا خدا داد علم و صلاح و تقوی بیاورید
گواهی نمود که شریعت را حال کردند ضروری است عیناً حصول علم طریقت هم واجب میباشد -

حضرت شیخ محی الدین ابن عربی به حضرت امام فخر الدین رازی نامه نوشته بودند که شما اگر
علی اهل الله بودی و بخوای که علم حقیقی شریعت آگاه شوی - اهل الله شمارا زودتر مرتبه شهید
مکرم میدهند - و به از آن خود بخود بلا تکلیف علوم شریعت حقیقت از خدا میرسد - بنعم که علم از استدلال
بلکه با علم حقیقت نسبت ندارد - چونکه فکر و فکر و عقل بآن مقام نمیرسد آن علم را حال کن که کمال حقیقی دارد
که بعد از مردن ام همراه باشد - علوم آن است که با طریق و همی و برهمنه مشاهده از خداوند تعالی عطا میشود
و علم الله از این هر چه علم است آن فقط تا زندگان بر آن محدود است ولی این علم غیر از خلوت
و ریاضت و شایسته جنبه الی حال نمیشود و علم اهل حقیقت بر تقوی و ایمان منحصر است چونکه خدا
تعالی میفرماید و کون ان یقل القرآن انضوا و اتقوا لفتحنا علیکم بركات من السماء و الارض
و اگر بنده گان بمن ایمان و اتقا اختیار میکنند من برای آنها در حله بركات آسمانی و ارضی باز میکنم - یعنی
خطره قاطعه بركاتای ارضی و سماوی اسرار و حقائق و علوم حقیقت انکشاف مینماید -

(و علویات - سفلیات - و جبروت و ملکوت و انوار و ملکوت) حقیقت همه را انکشاف میکرد
و انهم آیه قرون است (و یز رزقه کمن حیث لای یحسب) مراد این هر دو رزق جنان و روحانی است
چونکه قرآن بنوی ام راست که (ان کل آیه فخر و بطناً و حلاً و مطلقاً الی سبعة البطن)
انجا از ظاهر احکام شرعیه اند که از پابندی اعمال صالح و از باطن مراد آنست که اسرار و معارف به کمال ایمان
و تقوی حکم میشوند - قرآن گنجینه معارف و اسرار است - آنرا از این لفظ پیرستان ملاحظه
علامه دین مخفی است فقط خدا آن علم را مخصوص برای اهل حق نگاه داشت

نامه کارگر گنجویان استاد درانگاه تبریز

هو ۱۱۰ فیلا دلفی ۲۶ شهریور ۱۳۴۴ حضور مبارک حضرت سید ابی اهل قباب
سرنگ درسی راست تاسیداته
تغیر الحین لیاقتی نیست ز دست کوه خود زیر بارم در از بالا بلند
شرفم ها که روزگار شنید و قدر آن را ندانستم شرف قباب و آستان
بودم حضرت خداوندگار قباب ابو الفتح قدس سره العزیز
بودم و شرف زیارت ظاهر آن بزرگوار در چندین سال نصیب
ها که بود چون حضرت من میفرمودند سر همان قبابه که باله خود را
ای بجز از حضرات بزرگان سلسله مبارکه با سلسله دیگر اشتیاق
ندارم حضرت قبله گاه معظم قباب عالی عماد العقراء قدس
سره العزیز است از ها که در سنگی فرموده اند و سالها کتب فیض
حضرت مبارک آن می نمودم بعد از آنکه سافرت تهران
می شد آمد در حضور حضرت خداوندگاری شرف قباب
بودم چون لیاقتی نداستم نتوانستم از حضرت تقدس
اینج هر دو بزرگوار اند و خسته ای کس بنایم و اکنون نیز
جز شرف ساری و سرافکنندگی ندیده ای ندارم و شرم

السید براه عنایات و مراحم حضرات درستان اله و ایانی همسم
که الله اعلم یارب دعا فرستاده دلائل مستجاب کن

با عرض مراتب دعا گوئی و احترام و السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
بمقدار عبد الحمید (لعل طریقت حمید الاولیاء)
نامه بعنوان این بدین نگاه تبریز در ساله شده بود و نامی
فیلا دلفی رسید و آنچه مربوط به حاج قباب این بود استنسخ
گردیده است کارگر گنجویان استاد درانگاه تبریز
تبریز بود قطب سلسله ذمیه و هاشمین مرحوم حاج شهباز
مرشد رالی هاشمین حاج میرزا احمد و شیدای اولیاء تبریزی بود

فایده کارگر گنجویان دلائل حاج شهباز و تراشیدن اسم
لای سرزاده احمد ابراهیم آقا علیه صلوات الله و آله لطفاً بر سر
حاج شهباز کاتب این گماشته فی شهران و ۱۱ و ۱۲۴۷
خانای در بیان حاج شهباز ای پیر

حضرت لاکر حاج بر سید علی بر تنی در اندک زمانه و فرزند نه بهیست از حضرت مبارک تقاضا
در نظر به خود را در هیچ فرق صوفیه اسلامی بیان فرماید و از بزرگواران بود

حضرت آیت الله مصوف در عالم اسلام یعنی فی وجهه الشیخ صلی الله علیه و آله
ج - انبیا و عظام از زمان حضرت آدم تا پیغمبر خاتم و از صیاده الشیخان مامور شده اند از
طرف حق تعالی تربیت و تکمیل نوع و انوار این عالم بر حسب کیفیت
خلق و در جمیع جهات و اسماء الهیه استعداد آفاقی است
از جمله اسبیدین که به جمیع موجودات مخلوق است که در عبارات ان خری
در این جهان خلقه الله باشد در صورت آن علم لدنی و فطرت است
چنانکه در روایات است العبودیه بوجهی که الله ربوبیه و عز ال
لی العباده فی کنت سمعه الذی یسمع و بصره الذی یرى و غیره
بدین الله محبوب من اولیائه من الله میا اول مایه فی اهل الجنة
فی الاخره و بعد قوله لستی کن فیکون و دستور رسیدن باین
کمال و مقام در عبارت از معارف الله و اخلاق الله و افکام الله
است اسم جامع دین است و این دین دستور داری دارد در دنیا
بجامه سبزه قابل تکلیف باشد و آن در علم اسلام عبارت است از
کتاب فقهیه در مراجع تقلید است که در آن دستور است که میگذارد
و اختلاف است هم مطابق است با کتاب مراجع السعاده

جامع السعاده که یکی مال و دین و آخرت و کتاب دیگر مراجع السعاده
مثال خود نزد شیخ بر خود تراشید و در هیچ جامع السعاده تألیف و تفسیر
حاجی ملا محمد زراقی و مراجع السعاده تألیف و تفسیر حاجی ملا احمد زراقی فرزند
ایشان و جمیع ملا محمد زراقی است و دستور است که هم را هیچ به باطن و سر
انسان است که در عمل بآن دستورات مرآتیه را آن در باطن
خود طی و دست ۴ هر یک در آن مراتب را با اصطلاح الهیه آنهارا
اطوار سبزه قلبیه نامند هر طور دستور است که در آن نماز و تعقیبات و اذکار
داوراد و زکات و زکات و خلق و قلبی و روحی و دینی و اخلاقی و الهی
در هر مرتبه ای از این علامات خاصه دارد و مشعر بر طریقی آن مرتبه
در آن علامات لغتی نیست بهمان علامات است که گفته اند
که را اسرار حق آشوبند و هر کردند و در طریقی و دلشند
که مرتبه مهم در سبزی علیه الرحمة گفته است
که سبزی گریه یعنی لذت است بسیار یکی در آن طریقیات است
الخاصه که از تعب و تعب در افکام ظاهر به حرکت میکنند
زبان گویند و اشخاصه که از طریق اخلاق و مجاہد با نفس
حرکت کنند مجاہدین گویند و اشخاصه که از طریق زکات و فکر
و طریقی اطوار سبزه قلبیه حرکت کنند طریقه ۴ طیار و میگویند

دلیل الدلائل واصلین منهم فی البیدایات اگر من غیرهم فی الزیارات
والتشیخ وراکظی اطوار سجد قلبیه نموده اند از اولیاء قمری در اصطلاح
در خصوصین در آنها اولیاء شمسیه نامند منافعند و پس در مقام بیستم در
مرتبه ای میگویند که از استلکوا عن علموا علموا در دستور است اینها
دستورات عشق است از الهوات الهیاب الله اظهار و بیخبر غایب
صلوات الله در مد علیه مرات روحی کلمات بطبیقات مختلفه است این
معلوم میشود و مشایخ در کتب در تکالیف عالمه را السؤال کرده در جواب
بیان کردند معلوم است که اشخاص دیگر در علوم دیگر تحصیل میکردند مانند سایر
بن حیان بود و قدالتی فی در دارالسمکات کلمات روحی بودند و تالیف
و تالیف در آنهاست و ضبط نموده است در قبیل سلمان فارسی و او بر حق
در سید حجری و سایر روحانی با برید سوار در زمان حضرت صادق علیه السلام
در بطنم دفن است معروف که فی زمانه اب در بعد عمل همین بن روح
در اشخاص اهل ریجا حدس در تکالیف عالمه و یادک معلوم دیگر
مانند سایر بن حیان نبوده اند ولی تصور در زمان و صورت اشخاص
میتوانستند بنامند و بهر دست تاریخ و اخبار پس معلوم میشود و فیانکه
در فقهی کلمات الله اظهار در سوار در دایانکه ان بدون تحصیل معلوم
ظاهر به میراث عمل در طریق ذکر و فکر یا القطار معام و حصول و فناء فی
و بقایا الله در مقامات اولیاء الله است تا نائل خواهد شد و علمه

بیت پاکت (فتاب سبیل المغاخره کی سرنگ مدلس دام توفیق ملا
فرمانند ۲۴۹۸ در مجل
دنامه (کرمان) ۲۴۹۸ در مجل ۲۴۹۸ - ۲۴۹۷ ۲۵۸۱ با علی پاشا
۲۲/۸ بار در سحر میر در نخست ضمن وصول نامه آنجناب ابراز خوشوقتی و
کمال مسرت حاصل آمد از اینکه جمله اشعار بجزل محبت سرکار دارد و می باشد
پیشگاه مبارک حضرت مولی الهادی علیه السلام در ابرام و عظمیاء و طایف
معاوی از پیران و سیدان و کثرت کثرت و بهر آنست که در مجیدات
(یقولون بالسنه بالیس فی قلوبهم) بگردند و ندای مقدس قال
الله تعالی ان اکرمکم عند الله اتقاهم در گوش منور و میدان بکسرت
مجلی تا بر تو سر و دست (خامشیر و یا اولی الاضیاء) برای آن
از من و انحصار مسود افتد بار نه اظهار فضل بلکه بسیار ناخوش
و نا توان و از نظر ابقاء و طائف سوره در بعضی ضحاک
رسید بکذا قبل از انضاء آنجناب جمله (اراد کند شما) ملا
در مجید از حضرت مولی الهادی علیه السلام در ردیف مجمع محبت و صفات
چنانکه عارف معروف میفرماید (خلل یخیر بود در بنیامی بینی -

مگر بنای محبت در فانی از فانی است بگذریم و بگذریم از ذات بزرگوار حضرت
کناشانت در دراک طایبان و ابی در پیش مستفیض با توان بجای
آیه تذکره سلاسل بصوت اسلامی توبه آثار و بود یا اگر آمدن
السرار حق ترصد و متفرس باشد در پانچایش از این تصدیق
کنند هر سال در همین ایام دار الضعفا جمع را اطعام و الب
نمائید در صورت شریک مسیحی آنجناب ممکن است یکصد و ده
تومان در از اعداد مبارک است یا یکصد و هفتاد و یک تومان در از اعداد
دیگر است منظور این اقدام خیر فرمایند و بدین است آنجناب نیز
معمل با سحر عارف معروف خواهر بر برد (لطف پاک بیاید
در کوه قابل فیض و در نه هر سنگ و گلی لولو و در میان نشود
باصول توبه در سال ۱۱۷۱ اتومان برای مصرف مزبور
الضیاء نیست و اینچه خواهر را در عالم نوع دوستی از لب تمام شخص
فرموده باشد تکلیف شخصیت را مراعات فرمائید مسلماً در رخ
و مضائق رواندانه و بلاد رنگ مبارک خواهر ۵ دان ۴ دان

پس از وصول فیوید سلامی خرابات آنجناب (منونه لفظ - قطعه
عکس - نظریه عرفانی یا وحدت با کمال میل در محبت تقدیم شود -
لطفاً کتاب سوزنک اعتماد الله را ابلاغ سلام و احوال کسی
لخواهید فرمود (آنچه مسلم است تعریف معظم له از فقیر بارگاه
کبریا در این باره از زبان غریب نوازی و حسن ظن است
و گرنه ذره بمقدار معرفت میرسد) پس بدانستی که ندانستم
بالتقدیم الشرائع فائقة - والسلام علی من اتبع الهدی

دبیر مجلل ۲۵/۸/۴۴

در حال شکیه نامه

لطفاً نظریات بان باشد در صورت تصمیم ارسال و به
نامبر و وسیله بانگ ملی اقدام فرمائید

فاضل محترم مرقومه متحد الی مورخ ۲۲/۸/۴۴ فی الجاهلی در دستم رسید به تم ارسال فرمود
بودید زیادت شد از جهت آنجایی در موضوع الحج احوال حمل من از من الحج فخر در قابل
حسین و تقدیر است تذکر میکنم از آنکه آثار کلمه این فقیر فقیر مورد مطالع آن ارد
کریم قرار گرفته است و در گمانه شکرات عظم خود را تقدیم میدارم از دستم محترم که آنجا
هم بسیار گذارم اکنون موارد اضافی را بر کسی میکنم

استفرد در باره تصوف ۴ دیدار لفظه کتابها و مقالات الحفا و مقامات العرفه
الشیخیه به تجدید مطلب نیاز است ولیکن در عین حال مختصر آن عرض میکنم
تصوف عبارت از توجیه و عمل به اطاعت قرآن و بدیه است
فرائض و برنامه بار قرآن را در رسیدن مرگ (یعنی قطع عبادت روح
از بدن) هیچ راهی را باید عمل کرد و لطائف را در زینت آن است
بر اصول اخذ و مستلزمات احوال کار است و نوافل لطائف است
حرمت غیبت احوال کار است و دیگر غیبت نیفتادن لطائف است
صلیت و کار احوال کار است و خود را در آن و در زمستان
علوفه و دانه دادن با آن اطاعت است خمس و زکوة احوال کار
است و انفاقا مازاد بر این اطاعت است و در تصوف عمل
بملطائف و واجب العلوی است

۲- آثار طهر فخر - کتب مطبوعه در حق المؤسسات العلمیه و الاضداد بها بکمال
 ۱۳۴۳ قمری ۱۲ تاریخ کارفر ۱۰ - تاریخ تألیف ۵ ج در دو مجلد ۴ - شرح دعاء نماز
 ۵ - همیران اولوالعزم ۶ - مقالات ۷ - مقامات ۸ - تاریخ نجف (ج ۱)
 ۹ - رجال اصوفاء در قسمتی از آن بیست کتاب تذکره القیود آئیه الله گزی
 مرهونم است ۱۰ - حجه بالغه در الحج المواعیل فانظار بو نعیم مصحح اصهبهانی
 و کتاب در بیان وی (۱۰۰ حدیث) در بار حضرت دلی عصره و صفیه (۱۱ -
 گلزار در باب طوالت عمر آنحضرت ۱۲ - گل زکریا تاریخ نجف و شمس مادر امام
 زمان (ص ۱۳) - تاریخ کلین (دری از بلوک تهران) اینها
 همه بحاجه رسید است و همما اما تفسیر قرآن و نیز تاریخ ری و
 تهران طی ۱۰ مجلد و تاریخ کرمان ۴ مجلد ۵ - تاریخ است یک قطعه
 عکس هم انوار شد در رقم نایب الزیاده بیستم ضمیمه در انجام اداء
 موجود است و کتب کور و کتب عظیم در خانه تملکات بکلی برابری
 ۵ - سنه ۱۰ ماه شعبان ۱۳۵۸ ۱۱ آذر ۱۳۴۴ حجت بلاغی

آدرس

قلم نویسی دبیرستان الیرکبیرکاشی حاجت بلاغی

روز محرم معظم شنب که سر شنگ نورالشیخ مدنی چهاردهی جلله الله تعالی من
 خواص العباد
 محترم معروض میدارد در این زیارت رقیه عالی در اظهار لطیف فرموده بودید
 سلسله گذاریم خود را قابل ولایت ۴ یا نسخ و پیش آن کتاب بنی دایم
 در نظری هم ندانم که نسخ مطابق فتوای علما و حکم جواب سلام است
 و علاقه با سوابق مهدی که در بین است زیرا که پدرم مرهونم حاج
 شیخ محمود آل بودید مدت بل در نجف الشرف از محضر مرهونم آئیه الله
 چهاردهی کتب فیض نموده و از ملائمه مورد علاقه و احترام آن مرهونم
 بود و از من شد بدین مختصر عرض جواب گفته آید و هیچ به فرقه نعمت اللهیه
 هر چه نوشته شود و خلاصه تألیف است فقط تکرار از معانی مصنفین سابق
 است و مسافانه این رویداده را در اصل بقوت قلم غلین و
 اناسیت است هر چه نتیجه ذکر و فکر رضا و تسلیم و تجربه ترک بود و کس
 حاصل شود و از من بطول کلام از طرف اشکال بنده بی چیز نیست اما
 شرح حال خودم آن قدر کم قابل ذکر نیست بدین مختصر خود را معروض نمایم
 نام علی آل بودید الملک بلعت الطریقه محبوب علی نعمة الله و هندی
 سال در محضر آئیه الله کس لا حاج سید ابوالحسن رفیعی در بدرسه النفاثه
 قزوین و هندی هم در محضر مرهونم که شیخ ابراهیم امام زیدی و حبیبی

حاج میر سید علی قزوینی بر کاتبه کتب فیض خود هم چنین سال
 خدمت قطب طریقه نعمت اللویدی حضرت شمس العرفان را در بزم در طهران مقول
 به خدمت گزارد بودیم هم شمس العرفان نسبت به خدمت خود از ابدت مدان
 در هم آنان که حاج میر سید علی قزوینی در امثال آن در ایران مصطفی و قاضی
 در هندوستان امانت دست گیر دادند و نسبت به عهد از فقراء
 سن جمله محمد حسین خان طبع و در محمد علی شکر قی کمال محبت راد است
 البسته اغلب فقراء هم همین حال راد است و بذل محرم می فرمود
 و آنان بار بجهن داد استند در خانه عمره میداد در روز بنده آثار
 قابل ذکر نیست فقط در قسمت زندگان فلک است بار خود هم است در
 یک جلد نوشته شده است در قسمتی از آن راد است و دیگر ستر و بی
 باستان شمس انگلیسی بود که از اسم در یک تاریخ مبدی
 بجای رسیده خود آن کتاب در از طرف فیلد مارشال
 او فیلدی تقدیر شده در طهران بفرست می رسد این مختصر بعد
 دعوت اهابت برادر مؤمن است با تقدیم الترامات فائده
 علی آل بودیه ساکن سیاه کل ۹/۲۱/۴۴

کتب از طی بر اسم بود و در کتب از ابراز لطف و حسن نظر به مشکو
 و خاطر عالم را با این نکته توبه میداد تا کنون در بین فقرای فاک
 این قبیل امور باستی با اطلاع و امانت سر سلسله جلیله بود
 البسته در این موضوع در ایران با خود حضرت در و این موضوع
 راد در میان بگذارد و این امانت فرمودند تقدیم بود است این
 فقر به این نوع خواهد بود در خانه از بدو توفیقات شمار از
 به گاه مقدس مولی است میداد و الا فقر میر سلیم
 مظهر ۱۱/۱۱/۴۴

شیخ سلسله فاک در شهر لایجان خانقاه فاک راد
 قبرستان امیر شهید در سابق شریف الله اللهی گفت و دی
 مشهور علی شاه در سابق شیخ سلسله برون و کنون خود
 کنار گرفته است بنابر آنکه بود و با تمام تر سانس بود و الله
 میکند روی پاکت نوشته اند بر کار عالی سرنگ ایرونی باز من نوشته
 هم مراد از چند کتاب که خودی زید و توفیقاته (روی نامه نوشته اند)

انجمن بیدارترانی شهرت نهاده اندی فرزندان حاجی مرشد
 احمد طباخ که در شهر و ملک بخش مجتهدین و بیداری
 استقبال از خواهم ایدل خود بدو است گفتیم از کتاب صفی
 علیه ره روان الله علیه در روایاتی که در شیخ علی بن یوسف
 الرضا صلوات الله علیه را از یار است کردم که فرموده تخلص
 سحر که خود را بجزه بگذارد از سن سیزده و چهارده
 سالگی پدرم را از قبل است با خود سیر در از
 آنجمله جمله شیخ ربیع علی شیطانی و رحمة الله علیه
 بود از زمان سنین او را داد کار بسیاری داشتیم
 داشتیم انوار بسیار می کردم و چون آن حال
 او چ گرفت در جوانی مدتهاست در شبانه روز
 پیش از سه تا چهار ساعت بخواب نمی رفتیم
 داشتیم انوار بصورت خطوط مخصوصی در آمل
 بود که در کار نیز توقع میکرد و در کارهای ناسوره
 نفیس میشود فاطماتی که در آن دوران دارم و اگر شیخ
 کتاب هدایا که می شود و در همان ابتدای

روزی در منزل پدرم از خواب بیدار شدم تا آن
 باز کردم و هر شیخ و شیخ دیدم و در شیخ در آن بود در و
 گفتن الی با او بیدار بود و قبله دست بود آسمان
 در از کرده بود که گوی به در وقت آن لحظه بود از آن
 که به که پیش از رفتن لحظه طول نکشد یا خود گفته که
 باید پیش از سه سن متوجه خداست تعالی بود و در
 نوری که آموزنده بود تا بس چهل سالگی ادامه داشت
 در هیچ حال شیطانی گفته ام تا چهل ساله شدم
 آن نور بود بعد از آنرا شیت رخصت در تعالی
 ضمناً را هیچ به بود انوار که به اسالک دست میداد
 شرح مفصلی در قبل دوم باب الوالیة که البی طبع
 آنرا مانند قبله انوارم را که در استخوانه امور
 بهمانطور که گفته اند اگر شیت نور و صوف عطر گل
 کنند آن کس بی عطر گل سیر که پیشه باشد پس

اگر مطلقا لبیکه به مادرای حجاب بستگی دارد به وصف تنهائی
توان دریافت و هر کس هم برای زیارت اهرات عتیبه
در صحنه بارشدهای بسیار آن برای دیگران انجای
آوردن و دستار قرار گیرد اما از آنجا که باید به هرودی انبیای
عظام امانتی گفته شود تا قدر و قدر و لو آنکه مورد انکار بعضی
قرار گیرد این مطلب را ذکر میکنم آنچه راجع به سید مهدی
بحر العلوم قدس الله سره است که سینه شکره که زیارت
حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه برای او است
سید اله فذله بزرگوار از آن برای بنده حاصل
است چون بنا بر شرح حال است تذکره دانه
میگردد که پیش از صد بار بلکه اگر سینه حضرت
معصومه علیها سلام را بخواهیم مختلف زیاد
کرده ام و در دیوان در وصف آن با فقر کریم
دانه ام که بلد اول آن بنام امعات عشق و دهر از

لشحه به طبع رسید است زبانی در کربلا مسرت بودم
بنام بر روی است با شمع سرگون کبر بعضی ها نسپردند
در این صحنه شکست که در اثر تزیین خلوت بهبودی حاصل شد
بالحال از دست داده ای زیارت کردم حضرت ابوالفضل
علیه السلام را که فرمود ما بسویم و باره دانه ایم و تو باید
مداح آل محمد باشی زبانی دیگر حضرت حجت عجل الله تعالی
فرجه را که مکتب عرفانی در اهرار فقر خوانی بود بر شب
موسیت آن ذوات مقدسه با سواد کسی بیت کتاب
کریم در اطام که بعضی از آنرا به طبع رسید است
از آنجمله هفت جزوه بسیار که اکنون سالهاست که
منفرد آدر غریب بر سر میبرم و آن نیز در امر امور است
با تفضیلی است جمعا است سال در مشهد مقدس
بودم و پنج سال در قم برای طلاب امور درین غذا
طبخ میکردم اکنون که سال هزار و سیصد و هشتاد و هفت
قمری است پنجاه و هفت سال از سنم میگذرد

و قریب درازده سال میباشد که حال را اقصای کس نیست
 یکی در دوستان در آن خوابی که دیر بود شرح حالی را
 نیز نوشته لکن مرا این کار بچ موافقت با طبع آن نبوده
 بنا بر این در این مورد بهین مختصر بر حسب فراموشی حضرت
 در سینه بوری مدرسی دلم بقائه العالی اکتفا میدود
 و بعد کول و اما آنچه در یاد آور میروم تا هائی مشمول
 بر اجماع آل محمد بود که شرح آن در این مختصر بکنج در خانه
 شرحی در آخر دیوان غزلیاتم ذکر میکنم
 ای نازنین صدم که تو ای یار معجزه

عشق تو هست رونق بازار معجزه
 بر عا^۴ستان مکتب عشق تو سالهاست
 تعلیم درس عشق بود کار معجزه
 گرمی بهر یحیی^۴ دل نه بسته ام
 یاری بشود غم تو دلدار معجزه

هر دل اسیر طره یاری بود ولی
 یاسند زلف تو هست دل ناله معجزه
 آن ماه دل خروزه هو^۴ آمدنار من
 روشن هو در ز گ^۴ت رب یار معجزه
 چون هو است در چالش ک^۴نو هویش کند فاش برگرفت
 بادست لطوف برده ز اسرار معجزه
 یار بیان دوست ز من نیست گر که هست
 سحر هلال جمله گفتار معجزه
 سال هزار و صد و بیستاد و هفت بود
 این غنچه یار میدید گلزار معجزه

(یا خودش)

کار بر سرش می گزافی به قدمش
 تمام است و نظر حق میسند تمام فقر حققت
 حقیر شرح عالم که بجزیر آید : خاک بر سرش است و شمار هر حق است
 در هر روز و زمان حق در پس بنگان و ادون (صوفیه) میگرد : لایزال آن در پس منقود است
 در هر فقر لغت بهر :
 قطب زمان را خود قطب است پس : هر کس بقدر نفس فسیده را

نظر حقیر :
 قطب قطب خود صفا و صفا از آن است : و قطب از جانب این است و از آن
 فقر است : سالها در مورد فقر لغت بهر مطالعه در پس شده :
 قطب طریقت لغت بهر : در حرم غیبی چون ذوالریاستین بود و بعد از خدین سال در علم
 بطن رسید حقیر خرقه حق را با او داد و شرفیات حق : تا که خداداد بخش و حقیت فرموده
 و از علم غیب سال نیز در سرش بسته شد : حق دانه پس :

این سخن ایان من منقود من منقود من -
 شاه من - برادر من - منقود من - منقود من -

ازاد منته بر علم - سرنگ ازاد علی
 ۲۶/۱۰/۲

دشمنه خاکی در پیشان حاجی الهی بیدار
 نوشتن شرح حال زنده که خود بدست خودت کار است
 زیرا عوام را وی که ناگوار ~~است~~ آید و در این مورد بنوش خط
 وادارد و چون فایده بسیار مدتی را در عرفان و سرور کای
 حق صانع برزخ بنده بیاید از این جهت در اشغال عوام
 ایشان بدون آنکه ادعای دین باشد بگویند که قصور از زنده که
 در آمد احوال خود که عوام را خواه از باطن با زنده که بعضی از اواد
 دیگر پیدا می کنند می بردانم
 اسیر از لطف پرورگار و خدای برادران دین بی سلام
 علیهم السلام چنانچه گفت که این گناه را در ذکر حقان تو حق
 و آن نیست و زنده
 نام محسن الهی زنده که بیدار سال ۱۴۲۱ هجری قمری

نصرتی ببال ۱۲۸۲ هجری در محفل بنام صدیقان که در کربلا و
 دانی این ملک در منطقه سمرقانی است پرورده در آذربایجان
 غرب است یا کبر صند و هر که است ام
 نظر بموید هم عوالم عرفان و بصورت که فرموده (در قمر موند
 که او در صفت است) و در آذربایجان است که آن ظاهر کرد
 از زبان ادا آن کرد که گوش از دهان با این است که است
 و گویا آب و گویا عجیبی است
 گفت حق و صورت بود که شیخ کامل و اصراف را الهی الهی
 انجور ز کبان در صفت به عارفان و شیخ از مریدان
 حضرت قطب العارفین آقا میرزا ابراهیم را از شریانی قطب
 و در سلسله زبده کبر و قدس که از مریدان بجهت بیدار بنده فتحی
 نشی حضرت حضرت العارفین خاتمه پرور سلسله قدس که

۱۸۵
تعمیم دارد از گذشته و از آن تاریخ تا کنون اکثر اوقات فراغت ما
مفتخر به برپایی و برپایی در این عصر جدید است
همه دانش گمان نیز در دامن تربیت حضرت خضر با رضی
بیراویز غیر دینی وقت خواب و بیداری در میان هر امری
در طریقی را در ضابطه صدق و تعمیم گرفته و به ارباب
زمانه در اواسط جنگ جهانی اول را از عوامی نرم آن که
دانش گیر گزارد است بود منطقه ای بود و با هم در صفت باز
اقلیت از من و آدمی واقع گردیده در منطقه نا املی عمدتاً
من علیه فائز است هم حضرت خضر با رضی نیز از و صدق
لها و است و است و است و است و است و است و است و است
آن نیز نگارده که گشت به هم هر علم ضرورت است که از
طریق بر نصیه او از فائز در آنکه طریقت تعمیم می باشد

۱۸۶
 در این روز از افتاء دارد که در وقت عصر سال است که از
 در این وقت عصر از این باب بر خود دارد و در این وقت عصر
 حضرت گذارد و در افتاء اداس در کرم آن پادشاه
 و ناگزیر که افتاء او است و در این وقت عصر
 از اساک در کینه نفس و قیام در اجراء وظایف و تکالیف
 فردا عازم باد که حلاصه حذب در وقت عصر با حلی و
 زیارت جمال بزرگ که در این وقت عصر در علم الهی
 که در این وقت عصر است که از بزرگ قضا
 و غیاث فضیلت است و از بزرگ احوال حضرت
 عا علی و حضرت امیر المومنین علی علیه السلام
 و در این وقت عصر در ظاهر از تقویا و بیعت در
 در این وقت عصر از آن که در وقت عصر

[illegible]

(۱۲۱) بر لیه تبیه در عهد... آثار الدین...
 (۱۲۲) مصلح الامور...
 (۱۲۳) کی...
 (۱۲۴) تمکین...
 (۱۲۵) ...
 (۱۲۶) ...
 (۱۲۷) ...
 (۱۲۸) ...
 (۱۲۹) ...
 (۱۳۰) ...

(۱۳۱) ...
 (۱۳۲) ...
 (۱۳۳) ...
 (۱۳۴) ...
 (۱۳۵) ...
 (۱۳۶) ...
 (۱۳۷) ...
 (۱۳۸) ...
 (۱۳۹) ...
 (۱۴۰) ...

حضرت عارفان و صوفیان و اهل حق و جانیان
 صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه اطهار و اولاد
 کرام و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد
 لا غریبیم از کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
 دیگر آن عارفان و صوفیان و اهل حق و جانیان
 سلطان و سلطان و سلطان و سلطان و سلطان و سلطان
 مقام و مقام و مقام و مقام و مقام و مقام
 تبار و تبار و تبار و تبار و تبار و تبار
 بوده و تبار و تبار و تبار و تبار و تبار و تبار
 بنظر و بنظر و بنظر و بنظر و بنظر و بنظر
 ربه و ربه و ربه و ربه و ربه و ربه

گفته اند که از ائمه و اولاد و ائمه و اولاد
 و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد
 و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد
 و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد و ائمه و اولاد

آنکه که پیر یا طایفه و پیر یا طایفه و پیر یا طایفه
 است و می تواند که پیر یا طایفه و پیر یا طایفه
 سه قوه و سه قوه و سه قوه و سه قوه و سه قوه و سه قوه
 نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام
 و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام
 تا نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی
 و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی
 و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی و نفی

تقدیم سر دارد همیشه است در این
 ضامن از کتب تحفه کتب و احسان
 و الحجه علم بهم فای در این است
 صاحب لکسی الی الخ کیرکلا

ملقب بمسیر
 و شمس الحرفا

هو ۲۱ ر ۱۷۲۷ سرور محترم جناب سر منگ بدین نام نکرده
 فنی تقدیم بر فنی سلام بعد از سلام و معرفت سرکار را از خداوند متعال و ابدار
 طاهره و مولای درویش خواستیم. به چه محبت اکیم در بهترین اوده و اصل
 و از مظهر نه به مظهر که از انکه ابراز لطف و محبت فرموده بدین از فقر فقیر فرموده
 بر در نهایت تکرار دارم و کاشنه خود را در این همه محبت و الطاف سرکار
 نگذارم و قرار بنده سرور محترم می فرمودند خدمت در باره طریقت و مسائل راه حقیقت
 نبوت سیندر در جلال و معرفت سرکار را از مولای درویش خواستیم که در حق زودتر
 بر آید و اگر زودی خود را با وجود حق تعالی در این سرور زنده احوال این فقیر و سافر و نادان را
 این جنب با بزرگان و عرفا قرار بود در این یک شکر تقدیم می دارم در آن درجه

سال ۱۲۱۱ در شهر مسند به یک خانواده سادات که الاصل در بهار
 آن ده و در گهواره آنجا متولد شدند در جنبی حق و حقیقت بر
 آکنده و مانند طوفان زده به در دست آفرینی پناه شهر معبدان انوار
 شریف و بعل حسرت اندک بالاخره برای التیام سوره و هی قلی از فواید
 عروس برای مریدان به احمد حکاک فاضل و عارف و فطوط مشهور
 ضرب بقرینه بیکه جلیل قلی پناه و در حدود صد و سیصد سال
 و اکرام کشته و قلی گردید و مدت کوتاهی در اندکار و بهر ملک مشغول و
 فتنه کامیاب و حاصل گردید معبدان که عارف و مولانا طالع
 الدین مولو که فرموده بیستم حدیث فقه است که که شکر در شکر
 در جستجو است

باز مشغول برای حق فقه فاضل که نزد پناه به ارواح خاصان
 خصوصاً پیر کامل و استاد عارفی کامیاب و در سوخته پروردگار سلطان
 اول حضرت به می الدین بدایه الحنفی و الحنفی شده که مرقه به
 در بفرار و شرح احوال ایشان در تذکره الاولیاء و همچنین در سکنه الاولیاء
 تعلیم محو را را شده با پناه هندی که از افغان طریقت قادری بود
 نه که در دست برده و الحمد لله در عالم خواب مشغول و حق فقه
 و کثرت مریدان است فاضل و قابل و است زاهد را امری نموده بعد از
 جستجو زیاد و نشان از ذات در کامل و مرید طریقت و در فقه حقیقت
 السید عبد الکرم به عبد القادر زاده قریف و شکر که کثرت مریدان آن
 آنرا فقه سر مشهور قبل از جلوس سلطنت ایشان در (قادر میر اکبر)

مردان ایران و عراق و جز خاک ایران میبایست بر زمین و آلودگی
مقام و قدر ایشان در کرم و راقع عرب میباشد در خدای متعال
سال به حب فخر بود و در وقت کرد این فخر را به خلیفه نفس خدا آید
فرمودند و خدا گنجه خود را به شما بخشید نه ایا - تا یا که را خواجه و
سلسله بر که باشد - خدا گنجه را به شما بخشید و کسب و کار روزی در جواد
و اهل بیت و طایفه مالیه قادر به مسئول و کمال بر طایفه و ادا را
مهر به شما افر فرموده بود که هر چه مسافرت و ملاقات با ائمه عزیزان را فرست
دارد فخر نیز از خاک مقدس ایران به خاک خواجه قدم ننهد و اهدا
تجلیل و بزرگوار که به زیاده مقدس محبت و بغداد به شریف به زیارت
کامل و بهر و اصل حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم به کرم و راقع

استاد علی حضرت اریه همه الکرم نائل و به اگر موقع خود به زیارت
خانه خدا و محمد مصطفی نائل شود ان شاء الله و تناسل فقط در خاک ایران
در سال ۱۳۴۳ در زمان خدمت جناب میر صالح علی علیه السلام که
مستند نعمت الهی که برای زیارت تجلیات نماز بود نائل پس از سفر
پرسید می از دوست خود را این اظهار لطف و محبت فرموده و از
طریقت قادر به جلوتر است و الا خود بودند و این کتب را ساکن در هر دو
ایمان و معلومات خود جواب قائم گشته و این از حضور سابق
فیض نائل و وار بر این مستند میر از مراجع محبت به سبب مستند که شریف
به روز و از نزدیک با ائمه قادر به تماس بلیز و ملکات و نعمت
به نزد ایشان دار فانی را وداع و خرقه تنها و به فرزند ارجمند می خد

مشایخ که بر و است و آن در مافان و از نظر اهل طریق می است و گمان
 نداشتند می و مرشدی مافوق برابر شیخ سالک ها است و اولی می باشد
 چون بنموده (اللاق الی الله بقدر الفاسر الخلاق) طریقی به اندازه
 نفس بر است پس خداوند را نظر بر یک نفری که از حد خود بگذرد
 محسوس که زودتر و کمالتر بحقیقت بسیار از همانا طریقی که علیها مایه قادر
 است که در قدرت محمد - بلا وید به قدرت ملکی علیه السلام و شیخ
 معنی بعضی و فضل الله و سایر مشایخ کرام که است هر آینه وقت زود
 میرود و فی سبب در خواست فرستاده چه امانت قدم می نمایم و از اب
 بطور خلاصه به قدرت بر کیدان و شیخ کامل می محمد الدین گیلانی و از اب
 به شیخ حافظ الوقت قدرت شیخ ابی به الکریم سوره کسرتانی

میرسد و ابی ان است و مافان در مرشد کامل درویش قدس سره
 نظر باشد از فرموده بوده نظر خود را در باره توقف و در او شی عرض
 نمایم مقصد می است راه مختلف و مراحلی و نامه خود را به مرشد است
 بر لانا جلال الدین مولوی قائم می دهم و توقیف و سعاد تمام و محمد اسماعیل فاضل
 سالکان راه حقیقت و مرشدان کامل را از خداوند متعال و بران طریقت
 خواست در و نظر جواب نه و او امر و فرمای است و الله را دارم
 تائب دریا نشان می است در درویش بجهت سالک یاری است
 کتبی سالک و سبب نگاه میلان طریقت
 در مرشد کامل ابی به الکریم کسرتانی
 درویش می علی اشرف صدوق شنبلیلی
 محل ایضا

در مرشد کامل ابی به الکریم کسرتانی
 درویش می علی اشرف صدوق شنبلیلی
 در مرشد کامل ابی به الکریم کسرتانی
 درویش می علی اشرف صدوق شنبلیلی

این شرح حال را که در دفتر شیخ مرحوم نزد شیخ (هانی بن ذوالریاسین) باطل
نمودند برات زاهد و نویسنده است:

هو

امام کریم علی ابن ابی طالب حاج سید مرتضیٰ فرزند مرحوم حاج سید
محمد مودب الدوله از سال دارت مولود که ۲۷ است نسبت به
حضرت امام موسی کاظم علیه السلام میرسانند در زلفانواده
مرحوم حاج سید صدرالدین معروف بسیار ۴ که مقبره آن
است طریقی ایشان را در میرنظر علی ۴ معروف به زاهد
از خورده ها که او را در میرد مرحوم حاج میر علی ۴ البسته بارها
در سنگی در ۴ بود در نظرون آن کتاب یا این حال
از واد کور ۴ گیری مایه جید داده و از او جامع و خود نامی
دور البسته دگر ۴ شیخ اختیار کرده اند در سیران حضرت
امام زاهد کاسم زندگن میکنند در است عزیزم شنای
الشیخ به تفصیل زیاده در ۴ بار سید البسته ۴
به همت خود بنیان جالی است که حقیقت است بیشتر بنویسند

و از طرفی در کتاب هزار درویش شرحی در ایشان نوشته است ۴
ایشان در کتاب تحفه درویش هم در ایشان ذکر کرده که در آخر
کتاب تحفه درویش در نظرون ها که از یک حق کس نسبت
به ایشان ۴ برادران که او را بگویند روی طب و بعض
یک قطعه عکس ایشان را هم بضمیمه تقدیم دارم ۴
=

مضمر مبارک جناب سر مبارک مدلی

قبل از هر موضوعی مؤلفم خزان علی بر قری را بنظر برسانم میزاید ان
افضل الدین الحکیم فی الله والا فز دینی الله والبعض فی الله
والعطاء فی الله سبحانہ معنی بر این است بر این است بر این است
آنست در راه خدا میجو اهر در راه خدا میجو اهر در راه خدا میجو اهر
خدا میدید هر دلیله کار را بر این در دنیا بر این خدا میدید هر دلیله کار را
صدقش خواهد بود نزد که با یستی بر این است بر این است بر این است
تا به آن حضرت که در میان خرد و کمال است و فضل ابدی است
که گفته بود دنیا سگر است و در دنیا ظاهر است و فضل ابدی است
که میگویند در دست میزاید از این بیند که کار آنهم در سگاه حق
بیوگرائی و یا اظهار نظر در باره تصوف است و یا بدین نظر
رسند و اینها است که فکر از آن است که در باره قرآن علی
الاصوات در بعد از رعیت و طریقت و معرفت و حقیقت
الفقر فی حق اظهار وجودی تمام برادر کسی قلم فرسائی کند که
حق تعالی آج اصطفای برادر که فرق دهند و خلعت گرفت بر
قامت مبارک انداخت آنوقت است که با یستی بر این است بر این است
مکتب تسلط و تقوی خواهد یافت و نیز بدین است از این مخصوص
خواهد است و سحله دولت معنوی است و استعمل خواهد است
و کوکب او در درج سعادت و سیارت سر قی خواهد است

انحال و احوال همچو افراد (من مکتب نشانه فقه مکتب ربه) بر
تقصی عمل در دین است و استوار خواهد بود بر وقت آنوقت هر چه گوید
حق است و هر چه کند حق است چون گفتار ذکر در این افراد بر یکر
عقل حکمت و قانون عدالت افشاند که (اهل العدل با یستی)
در هر کلمه ای از شایع افلاس همچو استیاض در شی از بکر فضل
را خرسین بحس از اولو کور است و در این است که طایفه اعتقاد در
بود بر معیار سنین و سنین بر یور محلی گردد و کلام جان جهان
و جهانیان از شایع اتصال الفاظ عذب و لذیذ بر این قبل
و بعد از آن و در این است که در محل بطون کتب جلیه
زاد هر حکمت ایشان آرد است و ظاهر و ظاهر و بکنوز خواهد بود
آنهم با توجهات حق انبار است و سخن در شایع قبل از افراد
تسلط و حق بود بحکم کلام الملوک ملوک الکلام مثال با انانیت
صالحین حکم و در این است که بسیار است و سینه بر این
که که اظهار فضل آنهم در سگاه عالم فقر و عجز است
است که با یستی برادر کور را است و کور در میدان صدق
باید انداخت سخن در دست معنوی و مذهب باید گفت
و از سقوت و تدقیق با یستی است و از ذکر در کتب صائب

نظر با هیچی بیاوردی بپوشد که تارهای پودش از کبریا ایمان
 تو اتم با حرف باشد و همچنین بودش از سبکوار باید بجز
 باشد فردی باید در باله عرفان نظر بدید که در دنیا عزیز
 باشد و بالون رنگداده باشد و دوش سرکش خود را
 از دشمنان محسوب بدارد اگر سر منگ عمرت با حق محض را
 می ناسد در بارشی قاعدتاً دست نیاز بدید که در از
 کنی در عین مضورت اظهار نظر فرموده اند که گفتار با کردار
 هم رنگ و هم گرد و نباشد در اینجا اولی مقدم بر دینیا
 فرموده میفرماید علم بلا عمل که محسوس بلا و کربا علم بلا عمل که
 بلا امر معنی بر این است که علم بدون کردار کارکنی است
 که نه نداشتن باشد و علم بدون عمل مانند درختی است
 که فاقد میوه باشد که اگر سر منگ را نگارند میره ام یک حقیقت مطلق
 بر در کتب بیان کنم و آن افرادی هستند که علی الظاهر خود را
 نگهبان یا راهبان فخر میدادند بالا آید و مردم خود را قطب
 یا سر میدادند اما در حقیقت بعضی از مسندین
 فاشن در کائنات در ویسی محسوب میشوند و مسلم بدان
 که با طمعه محضت عرفان را با آن دیده نایاک خود

آلوده اند و چون فکر راه روان ساک طریقت در معرفت راز
 سوی دیده نایاک خود با لوله در دله فخر رزل و اید مقام فخر را
 بدیده هبارت تالشی تالفت و باز اندوله اند و این عمر میزدانند
 از نعمت دنیا مانند کوزه سفال است که به اندک رود کار شکسته شود
 و اصولاً السیام میزدید اما نعمت آخرت چون کوزه زر است که
 با هیچی با قرح مانند و هر که از خرد در فضل بهتر دارد کوزه سفال
 قانی را بر کوزه زر با قرح که هیچ و تعضیل نهند و یک عینه بی گناه در
 بی اطلاع که بنام میرد در آن جامع شده اند و طاعت و مناجات
 آنهار از لورم سمره اند فکر میزدند و دنیا بخوشی که در خود راه داده
 اند ببطت محضت و طیفه داری بیشتر از سایرین است
 همین استباه به این عزیزان که منکر سلسله مار دیگر هستند
 و هم نایاک خود را بر هم گذاشته اند و این چنین هستند و ندیدند
 خود را دلیل ریاری محفل و فهم خود میدادند غافل از اینکه
 آفتاب در هر شب برنگ او باید شناخته در هر شب میفرماید
 (اَنَا عَذْرَاءٌ ظَنُّوا عَذْرَاءُ) یعنی هر طور که مرا
 نسبت به خود گمان کنی همانم یعنی هر طور سیئت تا طور
 تو می باشد در شیل و عدت آب خوانی خود را با لورم

[illegible]

۲۱۱

لقد میباشند و دیدن ایشان عظمی است که در این عالم انبیا با اوست
بالا و اظهار شکرت در آن سرشنگ بزرگوارم گوید و کور را از رخ و صفای
قدم بر میدارند مجاز به بیان حقیقت آنهم طبع دستور حق نیستیم
زیر آنکه روزی که در میان خلق سلسله الخط اسرار بسیار شد که چون عهد
و خاداری به درگاه خود نمودند ام با کسی بنشیند و معجزه در برابر او
نشاندن هر یک آمد و سرشنگ بزرگوار دیگر نشوند غنی باشد
علمی و امور را دست در میان مخل مانند و اگر ساکنان چون در عالم
ابراهیم بسر میرند مانند رکعات نماز بار آورده یا خمس باز کرده
یا از همه ماله کلام ملوک حق آنهم در شریعت مگر در این کتاب معدی
آسمانی که بعد از آیه یاران طبق نظر مولانا جلال الدین $\frac{66}{66}$ آیه دیا
طبق نظریست فقر از علمای طراز اول اسلام / ۶۲۸ یا / ۶۲۸ آیه سیدانته آیا بمنجه چهار ایات زنده؟
اگر گوئیم پیغمبر اکرم محمد مصطفی علیه السلام که نه بی خوری تمام بابی ایمانی پس چرا فخر میورد مسلماً جواب با
خود قرآن است که اگر زحمتی کشیده شود نه تنها صیقیل روح خواهد بود بلکه بهر ارباب اسرارچی خواهند پرسید به
این دلیل مقام حقیقت را نمیتوان محسوس کرد زیرا این مقام احدی نیست تا بتوان بمنیزان آن پی برد و این
اسم اعظم آینه خان بزرگ و عظیم است که از سطح عالی لغات فراتر نگاشته شده است بهشت سینو
یعنی وصول درستی در پی دیوارهای معاش و پرده های ناملازمات پنهان است که عاشق ناچار
باید موافق را از طریق سلسله مراتب از پیش بردارد تا به منزل مقصود یعنی (حقیقت) برسد.

سر خشک نمونی اسرار حقیقت را سینه حائلی نگاه خواهد داشت که شکستی نیست و به آنجا که شمع حقیقت
فروغی افشانند طوفان حوادث را بحال دامن کشائی بنابرند - لذا بیست و یان ازل و ابد حق اسرار الهی را
نیکو بدارند و پس گویند که ما ز در کف تا بحر نیفتد و تیغ بجهنم به چنگ بزنم گشت نیفتد (سوره مائده آیه ۱۰۱)
پس سید پر این که نه تنها مجاز نبوده که اگر کمال سلسله خود بخاطر بلدرک آن برای این جماعت که هر دم طلبای
دگر جلوه مینمایند شکل است که در اینجا ناچارم به شاگردان یکی از ناخلفان اهل حقها بنام نور علی الهی اشاره کنم
که این ناچاران را بانه کرات قبلی کتابی بنام برهان الهی آنهم گاه و گاه و غلط چاپ رسانده که بلادرنگ
نه کاریه شده از نظر کتاب و همچنین خیانتی که به عالم حقیقت نموده برای کلیه اهل حقهای ایران صادر
نمودم پس دوست عزیز آنچه لازم است ارادت بود بنظر مبارک رسانم و یقین هم بدانید که به هیچ وجه علاقه
به چاپ مطالب یا اگر اورعکس نه داشته و نه ازم زیر خود را یا محسوب می شود در خانه از اینکه چند دقیقه
وقت گزینهای آن بزرگوار را گفتم معذرت میخواهم و ان شاء الله اگر سعادت بود در موقع شرحیابی مفضل
در باره عنوان آنهم شغاهی که بمذله تا حدودی کتب نمودم به عرض عالی میرسانم حق بجهت راهبیت که =
خادم الفقرا = عزت معبودی همان ۶۸/۱۲/۱۸

خدمت بردار عزیزم جناب آقای سر خشک ظاهر غایب

وکن از احوال هر کسی بی پایان امید دارم از حضرت احدیت و جد طاهر نیز همیشه از بیایات
دنیوی و اخروی مصون باشید نور چشمم اگر از حال حقیر بخواهید بجزد الله سلاشی قریب -
حال است و ملاکی نیست بجز دعای خیر بحال تمام مسلمین (امین) یارب العالمین -
چند روز پیش جناب آقای ریاضی به خانقاه تشریف آوردند از تقریباتی از جناب عالی
برای من کردن واقعا بمن اندازه بنده از دور عاشق شد و وقت قلب برای بنده دست
داد امید دارم دیدارم به دیدار است شاد شود در قید حیات جناب آقای سید مرزوق
ریاضی از بنده مصاحبت درباره طوایف حقیر سوالاتی فرمودند ناچار چون وقت
زیادند انکس و هر چند به نوشتن این نسخه باز غافل می شوم اسلام نباید غافل باشد فقط
بنابر خاطر جناب عالی و آقای ریاضی خود داری نکردم این است که بخدمت می نویسم -
جد بنده حضرت حاجی سید شیخ سلام به شایسته نسبت به حضرت رسول اکرمی را
(ص) تا به بنده می رسد از جدم حاجی سید شیخ سلام تا بنده هم پنج شصت می شود که روایم
بیت و یک شصت به حضرت رسول میرسیم فقط بنده و اجداد بنده تا این پنج شصت در -
ایران بسر بردیم حضرت سید حاجی شیخ سلام ایرانی نبوده و در مکه معظمه تشریف
داشته اند در اثر مرور زمان و قسمت دست قدرت کار کرده است حضرت سید
پسندیده ارشاد به ایران آمده است چون در خاک ایران مردمان زیادی را ارشاد
فرموده اند و حقا بتحقیق کسی که در طریقت دست دارند تا سبب خانقاه در ایران
نقط حضرت حاجی شیخ سلام بوده است قبل از او کسی دیگر نبوده بتواند در ایران
ارشاد و راهنمایی مسلمین بکند چنان حاجی سید شیخ سلام بلکه اگر بخواهیم بنویسیم -

۵ کلو کاغذ لازم دارد فقط حاجی سید شیخ سلام مدنی که در ایران بوده شاید بتوانم
 عرض کنم ۵۰ سال تمام مسئول راهنمای مسلمانان بوده است و بیت و هفت مرتبه
 خدمت حضرت خدایت محمد مصطفی (ص) رسیده بقیه شهدا و اول رسول به حساب نمی آید
 مدت هفت سال در مکه معظمه و هفت سال هم در مدینه به پاسی برهنه و سر برهنه
 آکب برای حاج و زوار سبیل الله کرده است بی توقع از کسی چون حضرت
 حاجی سید شیخ سلام چه در وطن خودش که مکه معظمه باشد و چه در ایران و اتفاقاً از لحاظ
 مادی به کسی توقتی نداشته است بعد از هفت سال خاتمه از مکه باز دوباره به ایران
 سفر می آورد باز دوباره دست قدرت باعث شد که حضرت شیخ به جای
 دیگر نرود در ایران ماند و نسل ایشان دست به دست تا به بنده رسیده و اتفاقاً
 اگر خدا را ضی باشد همان ارشادی که حیدر لطف فرموده نسبت به مسلمانان بنده
 هم قصور نکرده ام و عمر امانت و فاکند قصور نخواهم کرد و بنده خودم در زمان
 فوت پدرم بنده هفت سال داشته ام بوسید آقا سید شیخ بهاء الدین
 عموم از بنده نگاهداری شده است و علم و دانش به بنده که نوشته اند تا سن بنده
 به ۱۵ سال رسید عموم فوت کردن خاتمه و مرید و منصوبین به دست بنده
 حقیر و اگر در بنده هم شاید از آقای ریاضی پیر رسید بدون آنکه از حمد و جود
 از کسی توقتی داشته باشم همان جور که می گذرد مشغول هستم امیدوارم جوراً
 باشد نفس اماره بالو بنده حقیر را فریب ندهد و بتوانم ادامه به روز شریعت
 و حقیقت و طریقت بدهم. جناب آقا سید ریاضی سوازی دیگر فرمودن از بنده

که حاجی سید شیخ سلام یابید رجبا عالمی در قید حیات چه بزرگانی دیده اند متأسفانه
 بنده اهل قنبر بودیم که پنجم یا ششم خدمت کیا رسیده اند فقط شنیده ام با تمام اهل
 دین و دیانت و عالم سر و کار داشته اند چه در ایران و چه در خارج ایران و تمام شیخان
 که در ایران و خارج ایران بوده اند ناگفته نماند و به توفیق هم نشود از آستانه حضرت
 حاجی سید شیخ سلام استفاده علم دانش کرده اند جناب آقا سید ریاضی دوباره سوازی
 دیگر فرمودن از تصوف - تصوف منحصر به فرد نیست برای عام است کسی که دستور
 شریعت را اجرا کند و برای آموزش طریقت و حقیقت حاضر شود و واقعاً تقوا داشته
 باشد و نهی از منکر و امر به معروف کوتاه نیاید واقعاً اهل تصوف است چون
 خدا فرموده است من کسی را دوست دارم که تقوا داشته باشد
 شریک از این مصدع اوقات نمی شوم امیدوارم عمر امانت و فاکند دیدار بیدارتان
 شاد شود و ان شاء الله مکاتبه شرعی را در پیش بگیرد ان شاء الله - الحاج سید و نا الدین سلامی
 متولد سنندج سن تقریباً ۳۹ - ۴۰ به نیت به بابا علی بهمدانی
 معروف به بابا طاهر کمریان میرسد هرگز شک مسافرت نمود
 مکه مدینه - بغداد - کاشان - نجف - معصومه قم - شاه عبدالعظیم
 مرقد شمس العبدی بغدادی - شیخ ابو بکر سلگی - شیخ حسن خطی
 در بغداد - بهلول دانا - سلمان پارسی یوسف شیخ ریاضی زیارت کرده
 شرح حال و غیره نامه ادلی و سید سید عزیز ریاضی رسیده است

در کسب ناصح الدین امامی لنگه دوی از سادات طلیح در کرب
 گیلان است سالیان در روز در دامن و لیلی و دهان و علمی
 فاندون لوزی در لکی روحی که کند چون در آفتاب زار است در لوز
 بوسه در خرد لکی بویای لکی پیدا کرد در طلب حقیقت سیر آفاق
 دانش آموزان سیر بیابان و سوال بسوی غنایات عالیه
 بیابان و سوال در بیابان اگر دید با از اراکات کانون عشق و
 حقیقت که مولای مستقیان است کسب فیض نماید و انوار
 تاباک عشق از بیابان است کسب فیض نماید و انوار
 مانند یک لوز در سالت در بستر سالت و خرد به بیابان
 رسید و شنید که عقل معمولی نمیتواند آنها را باور کند بقل
 عارف بزرگ

من گنگ لوز بدیده و عالم تمام کرد

من عاجز و کم ز گفتن و فطوح را کشید
 او در ح ملکوت و علمی با ایشان مانوس شد و لوز را
 بصورتها از دست و دنیا و پول انگیز و ملبوه انگیز
 میدادند و اینها را در سوار است گوناگون در لکانک به پای
 امامی میدادند و لکی چون بهشت عالیشان عشق حقیقت
 بود و همه به خیر است این و آن از ملکوت اعلا توبه

در کسب ناصح امامی لنگه دوی از سادات طلیح در کرب
 لوز البقیع و عین البقیع نیز سیدند و لکی بیابان عالم
 علو و سفلی بود و لکان زدن لکی که حلیات روزنه حقیقت
 بارش بود و اگر در سیر و دانستند که عشق الهی با آن ترین
 بر اهل است زمین و زمان جماد و لوزان شود و لوزانه
 اطاعت و انقیاد در برابر ایشان در آورند و لکی بهشت
 بزرگ و عالی در ناصح امامی به این لوزان نمود و کوز است لوز است
 در استفاده با آنهارا که در گردن تا آنجا که دکان باستان
 به ایشان عرضه شد و اعطای لوزانه لوزان لوزان در بیابان
 مشغول بودند و لوزانه در لوزان است سالیان و گنگ لوزان
 که در کان طبیعت بود و لوزان برادران و لوزان در لوزان
 در لوزان قائل شد و لوزانه مضروب شد و لوزان طالب
 حقیقت بود و لوزان در لوزان طریقی بود که راه کرا و
 بیابانها بسیر برادران و لوزان در لوزان بزرگ را دید
 اند و لوزان حاضر بودند و لوزان در لوزان بیاضات بعد از
 سالیان در لوزان است آورند و لوزان در لوزان نشان
 و در دو مهمان نالوزان بود که در امامی بارش و مقدم در لوزان

آرزو است

- ۱ - مکرر از طریق
- ۲ - مکرر از مجموع الشرائع
- ۳ - در تفسیر الترمذی در علوم لغوی
- ۴ - شرح التواضع لکلام در شایسته تابات

هو

هوئی یا علی مدد حضرت اربیب دانشمند فاضل
 و اربیب خردمند کامل شهاب آبی سرینک مدرسی علی
 است اینجانب عبد الرضا صوبانی طریق فاکارد و ده ملاکی
 طالب حاج مطهر علی شاه خردمند حاج ربیع علی شاه خردمند قطار
 علی شاه ملقب محبت علی شاه تولد سن ۱۲۸۸ در تبریز لیکن او به
 خرد بلوک عنایت و از ایران علی خردستان و خرد سخی و بود
 در بروی ملاکانی در سال ۱۳۱۵ به غرض زیارت عتبات
 (مراد شمس عتبات است) مطهر و در کوفه خدمت مرشد کامل
 شهاب حاج مطهر علی به کسوت فقر مرقد علی خاوش
 شدیم در ۱۳۲۶ در آذربایجان خدمت استاد رسیدیم
 و از آداب فقر و رسوم طریقت رسیدیم و در ۱۳۲۹
 خدمت مولف علی شاه در آذربایجان رسیدیم
 و از الطاف و انفاکس این بزرگوار را التواضع است
 (مراد شمس روحانیت است) فیض بردهم یک قطعه
 عکس به کسوت فقر مرقد علی خدمت استاد
 عزیزیم و سرور معظم تقدیم امیدوارم امیدوارم و در
 توبه آن مرشد قبول شود اول و آخر علی نام شریعت

عبدالرضا صهبانی نام طریقت حجب علی شاه
 کثر صهبانی ساکن اندک و بدعا نویسی استغال
 دارد خود را در اینگونه امور است اگر دیکتاش در زمین خج
 خاک را است میداند

بزرگوار سرور بزرگ در کس خود میزند در

مشگار نام مصطفی خورزند محمود شهرت اوردی در آنکه سال ۱۳۹۸
 نورشیدی پیر و پیش دانشی (کجاست) در سینه آلودی
 و پیرانش (تعلیم و تربیت) در ایاخته در داخل و خارج
 که در مدت ۱۳ سال و آگاه بکارهای هزار و یک
 بیضا (واقف) به دانش کرده (علم الایمان) برده
 در امور این (ادیان) و صوفیگری و عرفان
 آنجا و پیر خود در از دانشتینهای یازده مرشد
 در پنج راه در دیش ۲۶ / ۹ / ۱۳۴۹ مصطفی اوردی
 شیخ دکر نور بخش در مازندران

لقب طریقت شیخی لقب طریقت درویشی
 که هر علی شاه

نامه محمد جواد آموزگار مظفر علی شیخ گنابادریا

دائمه محترم جناب جلالتها آقا سرهنگ نورالدین مدرس چاردهی
ضمن عرض اداست و تقدیم راتب هاگونی موفقیت کامل جنابعالی را در کلیه امور خاصه در
تیمه و انتشار شرح حال شیخ عصر حاضر از درگاه قادر متعال درخواست داشته
عرضه میدارد مرقومه مورخه ۴۹/۱۰/۲۳ در تاریخ ۴۹/۱۱/۲۳ غرض وصول بخشیده از آنکه دای
مبارک تعلق گرفته با عرضیه نگارشیدن بحضور مبارک حضرت آقا رضا علییه دامت
برکاته از این ذره بقیه دار محمد جواد آموزگار ملقب بطرف علی نیز نامی در کشته خود
بیرید اظهار تشکر نموده از تائید در عرض جواب بواسطه کمال و بعدا بسبب گرفتاری
فرهنگی و غیره معذرت میخواهم و القدر عند کرام انقاس مقبول مختصر بیوگرافی در شرح
حال این تاجری این است: نام: محمد جواد آموزگار ملقب بطرف علی فرزند مرحوم علی اکبر
آموزگار متولد در کرمان در سال ۱۲۸۱ شمسی. تحصیلات: مواد کلاس دوره
متوسطه و دارالعلین اکابر و علوم قدیمه از مقدمات صرف و نحو تا اواخر معنی و معانی و بیان
و منطق و قسمتی از حکمت شرح منظومه و فقه و اصول و ادبیات فارسی و عربی و غیره
در کرمان و بعد بندهست فرهنگ سال ۱۳۰۶ شمسی. مشاغل: فرهنگ بدو آموزگار
و بعد دبیری و چند کفالت دبیرستان کامل متوسطه و چند دوره ریاست امتحانات
نهایی شعبه های ادبی و طبیعی و ریاضی تاریخ از نشستگی سال ۱۳۲۷ شمسی و از زمان
بازنشستگی بر حسب دعوت اداره آموزش و پرورش تدریس عربی و ادبیات
در میل دوم متوسطه. شهرهای مسافرت کرده: اغلب شهرهای بزرگ
از قبیل مشهد و بعضی توابع آن از قبیل گناباد و قوچان و شهرهای بزرگ

جاده کناره درخت و ادبیل و تبریز و رضایه و کرمان و همدان و قزوین و تهران و سمنان
و دامغان و شاهرود و اهواز و بعضی توابع آن از قبیل آبادان و خرمشهر و مسجد سلیمان
و آقا جاری و بهبهان و اهنگهان و بعضی توابع آن مانند شهرضا و شهرکرد و آبادان
و ارومیه و شیراز و بعضی توابع آن منجمله مردهگان و فنا و اصطهبانات و بعضی
شهرهای کوچک دیگر. بزرگان نامی و عرفانی عالمگیر که در خدمتشان شده: حضرت
آقا رضا علییه دامت برکاته و حضرت آقا رضا علییه دامت برکاته و اغلب
مشایخ سلسله سلطانی علی منجمله مرحوم آقای حاج شیخ عبدالله حاجری
مرحوم حاج شیخ عمادالدین مرحوم حاج ارشد علی. مرحوم امام جمعه اصطهباناتی
الضوان الله علیهم جناب حاج آقای راستین و وفقی. جناب آقای غفر علی صوفی
جناب آقا جیدبی حیات علی. جناب آقا شریف علی دامت برکاته و دیگران
ملا و اعلام و شخصیهای فرهنگی و اداری.
آثار: اثر مستقلی که طبع شده با تندارم ولی مقالات ادبی و فقهی و عرفانی در بعض
جرائد و مجلات انتشار یافته همچنین سخنرانیهای مذهبی و اخلاقی و عرفانی در مدت
قریب ۴ سال از رادیوی کرمان که شماره آنها زیاد و در پایگانی اداره اطلاعات
و انتشارات کرمان ضبط است. ضمنا برای استحضار خاطر شریف
یک نسخه فتوکپی فرمان صادر از مقام مقدس حضرت آقا رضا علییه دامت برکاته در
کتاب شماره ای بزمان قبلی مورخه ۱۷ ربیع الثانی ۱۳۸۶ مطابق ۱۴ اردیبهشت ۴۵
و نیز اجازه نامه مورخه ۱۷ ربیع الثانی ۱۳۸۲ مطابق ۲۶ شهریور ۴۱

مندرج در صفحه ۲۸ کتاب شریف نامه های صالح صادر از مقام مقدس حضرت
 آقایی صاحب علیه رحمة الله علیه لنا تقدیم داشت. اما راجع باظهار نظر در باره تصوف
 عرضه میدارد:

بنده نظر شخصی ندارم بلکه نظریه ام مقتبس از آیات شریفه قرآن و احادیث و اخبار ائمه
 اطهار و آثار عرفاء عالمه است یعنی برخلاف بعض نویسندگان که تصوف را از
 سر حشمت افکار فلسفی یونانی یا مقتبس از مسیحیت در هبست یا مأخوذ از مذهب
 بودائی و غیره دانسته اند آنرا فطری ذات بشر میدانم زیرا تصوف عبارت
 از تصفیه و تجلیه قلب و تزکیه و تحلیه روح و ارتباط ^{طبیعی} با خداست و خلاصه روح
 دایمت و خدا جوئی است و در هم طبق آیه ۱۲ از سوره دوم فطری بشر است
 که خدا میفرماید: **ثُمَّ وَجَعَلْنَاهُ نَفْسًا حَاطِرَةً اللَّهُ أَلَمَّا**
خَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهِمْ سَبِيلَ لِي خَلَقْتُ لَهُمْ الْبَشَرِ
الْقَتْمَ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ یعنی او بدین خالص
 بیاورد بهمان دینی که خدا برادران آن آفریده و آفرینش خدا را تغییر نمیست
 دین راست همین است لکن بشر مردم نمیدانند. باری ارسال رسل
 و انزال کتب بمنظور تقویت و تربیت این نیروی فطری و بیداری
 بشر از خواب غفلت و جهالت بدین امر بوده است و چون راهنمایان
 بمضمون ذات نایافته از هستی بخش نتواند که شود هستی بخش

خود بنحو کمال متصف بدین صفت بوده اند بنا بر این تمام انبیاء صوفی و دارای
 عالترین مقامات تصوف بوده اند بعبارت دیگر تصوف از حضرت آدم علیه السلام
 آغاز و بوجود حضرت ختمی مرتبت ص کمال یافته است نهایت مضمون بلاغت
 مضمون آیه شریفه **يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ نَضِّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ** تر
 و صفای روح و باطنش بیشتر است صوفی تر است و چون ائمه
 انبیاء علیه السلام الله علیهم منین آیات الهی و آثار نبوی بوده اند همگی
 دارای صفای کامل و صوفی کامل بوده اند از اینرو است
 که تمام سلاسل صوفیه حقه منتسب بیک از ائمه اطهار و
 بالاه منتهی بجلی علیه السلام میگردند بلکه تمام افراد بشر در اصل
 خلقت و آفرینش فقیر و درویش یعنی صوفی بوده اند زیرا درویش
 آرزو کلمه فقیر و تمام افراد بشر طبق آیه ۶۱ از سوره فاطر فقیر
 هستند که خدا میفرماید: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ**
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ یعنی ای مردم الله شما فقیر و نیازمند است و خدا غنی و
 ستوده بالذات است و عالترین درجیات این فقر الصالحین
 بجزات مقدس بندگی دارد و بدو رسیده آن بجهت انبیاء خیریه فرموده
 است **يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ**
 بیان اینکه شریعت و طریقت و حقیقت کلامی الهی است که بر
 حقیقت حقیقت و احد دلالت دارند این حدیث را نقل
 میفرماید قال رسول الله ص **الشریعة اقولی و الطریقه افعالی**

والحقیقه الهی و العزّه رأس مالی و العمل اصل ریشی و الحکمت اساسی
 و الشوق محرکی و الخیر رفیعی و العلم سلاحی و الحلم صابغی و التوکل
 زاری و القناعه کنزی و الصدق منزلی و الیقین مادی
 و العقر خیزی و به اختصار علی سائر الاشياء چون در این حدیث
 که در این سوره از کلمات معنوی ذکر شده است شود مقام تحریر
 در دینی موجب اختیار بر همه اینها شود که عالیترین درجات
 در اصطلاح عرفا مقام فناء فی الله است و اگر چه تمام افراد بالذات
 در دین و فقیر معنی همانند اما در یک این مقام و رسیدن
 بان مستلزم ریاضات و زحمات است کار هر کس نیست و حق
 همجواری بر ملک کارهای اینچنین ~~چهار~~ چهار است
 بلند آن که در حد حجاب کرامت و پرده ظلماتی بودایی
 نفسانی و کثرت دنیا که میخیزد بر کرم در باره اسرار فرموده
 لب الدنیا رأس کل فطره این حظرت اصلی و
 در مقام شایخ در دینی را در اغلب افراد بدرجاء
 گوناگون و اقوام مختلف ضعیف کرده است و بهترین سبب
 برای دفع این حجابها داخل شدن در ظل عظمت

علیه تعلیمات عالیه اسلام و کتب تصوف و عمل کردن بآداب
 شریعت و طریقت مطابق دستور انبیا و اولاد شریفان
 است قطع اینها بی همین ضرر مکن ظلمات است ترس از نظر
 که این موقوف تصوف و صفای باطن عالیترین مقام است
 که میتواند بر این ابعاد ملکوت برساند بلکه بالاتر از ملک و ملک
 قرار دهد و ملک را است مسلم نه ملک را حاصل آنکه در سر
 سوادای بن آدم از ادب و صوفی کلمه شریف بر معنای
 که نامیده اصول صفات حمید و ملکات مرضیه است و بنا بر
 حکیم الهی و عارف ربانی حاج ملا علی قزوینی رحمه
 الله علیه در صفحه ۳۳۷ از کتاب ریح السرا در باره صوفی
 و اینکه هر حرف از چهار حرف آن است از صفات
 حمیده است میزاید صادر از صبر است و صدق است و وفا
 داد است و در در است و در است و وفا فاء شان خیر است
 و در است و فاء یاء شان یاس است و غیره از اصول همین
 تصوفی براد تعلیمات عالیه قرآن و سوره اسلام و ضرورت توحید الهی
 علی دساتر الله اطهار و محرفا و مصوفه لفته است و چون منظور انصار
 است بدین مختصر گفتا شد معنی شایب الامر ملک و طبعه ملک و قابل
 لودر الفای مقدم و از ناخیز در عرصه بود است

براسطه معذور بودن بمعاذیر و شذوشتی طبعی و زیادتی طبعی
استدلال با دلائل محذور و انحراف از نظر علی

بعد کینه زبان سخن فتوای شریعت

بسم الله الرحمن الرحيم و به تعالی و علی و کل و هو
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا
الله والصلوة والسلام على الامام محمد بن عبد الله
المتقون الخاتم السابق والفاخر لا اله الا الله
المصور المبدئ القاسم محمد بن عبد الله واصل
مصباح الهدى الحسن الامير المصطفى واصل
باء بسم الله الرحمن الرحيم و به تعالی و علی و کل و هو
الملك المملوك و مقصد الكائن في السور والحي
مطلوب قل طالب مولانا و معتدنا على بن ابي
طالب هل اراد الله ان لا ندعاه صلوات الله عليه
الرحمن و بعد فوج من از رحلت و معذور روح مقدس
الضرب دله فبما كان في روحه من قطب العارفين وصال
المؤمنين آية الله في الارضين فاض المولى المؤمن
مولانا الحاج شيخ محمد بن صاحب عليه السلام

سنت بنابر طبعی است نیازمند سبب

و بعد از آنکه از زنده گزند سبب بجز من میرساند امید است همواره اوقات
در مورد بارگه از جمیع بیایات محفوظ بوده باشد و در کلیه مراتب شریعت
و طریقت و اطوار و حقیقت موفوق معهود و مودیر باشد بر سر قبل و باب بدستی
استماع علی محبت سرکار عالی را در هائیک از زنده سپرد و در وقت در لیل بر بزرگوار
آنجناب بود و ابلاغ فرموده و از آنجا که آنجناب خود را لایق ندانسته باشد سخن
عزیز در دم تا آنکه در شب گذشته بانهان ابلاغ کند و تاکید نمودند از
آنجا که این توجه بخوانسته شخصیت چون طبیب عالی در از هر جهت ملاحظه
افزاید بر خلاف انتظار است بجمعی از آنجا که در از هر جهت تقدیم نموده
امید است مقبول واقع شود سال ۱۳۰۹ هجری قمری در شهر مقدس
در زمانه روحانی مولود و مقدمات را در مکاتب قدیم و جدید
تحصیل کرده و متجاوز از در از سال در تهران و سپس از آن در
مشهد مقدس علوم قدیمه بقدر قوه بهره برد و در تهران و سپس از آن در
آن در مشرق مقدس علوم قدیمه را بطریق معتدله بهره برد و در تهران
به افتخار لیسانس علوم الهیه و تربیتی موفوق آمده در خلال این مدت
یعنی سال ۱۳۲۷ هجری قمری با بر علوم حاج شیخ فخر الدین
فاحر در تباط فخر سید اکریم و از هر جهت این در از در استیلا
عصر ما بود سینه و مورد عنایت قرار داد و سال ۱۳۳۵ هجری قمری
با امانه اجمالی در ۱۳۷۹ هجری با امانه تفصیلی از امانت بعظم
با بر دستگیری و در این مدت طبعی آن در در ظرف

معظم له بعلقب سعاد علی موقوف گردیدیم تا خداوند بفرموده آنار کشیدی از
 این فقیر بطرح رسیده در حقش تا تمام و غیر بطرح ما من ترجمه منیه للری
 به سید ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 فراسان ترجمه در دوازده امام بحسب الدین ترجمه مستحق از فضول الحکم
 لطیف صغری علی ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰}
 از حقوق موقوف حاج شیخ حسن در سیف افروز (منظور علی ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰}
 دارد اسحق معروض بود مرد و زن و فخر بود در قیود الهی با بر قوم حاج
 میرزا محمود خان نائین ملاقات کرد در دوازده طرف از مکان دستگیری
 شد پس از در ملک معظم له بظهران رفت با بر قوم ظهیر الدین
 محمدید کرد و دوازده طرف از آن بعلقب فخر و شهرت ادیب العوام
 بعلقب گردید و با بر دستگیر شد و اهل آن در نظر و نظر دارد
 رحم الله بعشر الاصفیاء مستند معتمدش باز او سر سوار کوه میر
 کارکنی محمد باقر ساعدی

علیه فرزند مرحوم عبدالرضا شهرت روحانی شهاب
 شماره ۴۳۹۱ صادره اهل اهل در قول متوله اهل اهل
 به شهرهای خورستان فرم آباد بروج دارا کتم اصفهان
 شهرضا آباده شیراز نایبی بر دکرمان بم ماهان حرف
 بر صحن کرمانت شهران شه آباد غریب کرمانه سرید تقیر
 آمان کرج قرظین رشت لنگر و ده هیان بندر بندر
 رود سر شهوارت رشت هر بیل آمل باندر رامهر
 گرگان کلبه سمنان دامغان همدان و شیر و ایزد پور
 مشهد قویان تربیت حیدریم تربیت جام قریحان خواف
 ملایر
 خرقه طرح از کتور
 بصره تحف کریم کاظمی سحره بغداد کوفه شم
 جنب زینبیه

از بر رگانه که خدمت آن رسیده ام
 سید محمد رضا علیر لا شیخ مخدوم اصفهانی حاج میرزا حسن
 پاتوق سید میرزا محمد باقر طاهر فایز محمد سراجی
 مستور فک ردگر کلچریان اکثر شیخ ذالریاضی و حضرت
 دکتر ذریخیر خا دیه ام مرحوم حاج شیخ عبدالحسین دواتر
 مرحوم عمر میرزا محمد سیدار لغت الله که میرزا سلیم بوزج
 بر در و ده حظت با بر رگان ذکر کرده با بر سیدان
 اراک است به استن با رک حضرت آیت دگر جوآز دگر

ر (نور علی شاه) سیرده و تا کنون اعقبت خود یا برجا
و استیلا خود آن است که حقیقت تقوی است
ایشان علیه السلام
۱۴۵۱/۷

که علی محمد در عالی سیخ که در نزد
ساکین دیوار دارند در اراکی که اواز

حب امر جناب سر هک که شهر احوالات فقیر خواستند اولاً آنچه

در حساب ناید ما اینم بار را شرح احوالات خود را بخواهم روز دفتر

آورد شود شوق هزاره من دفتر شود لکن مختصری عرض میشود فقر با چیز

دوره جوانی فرا با آنها بعد منجرها بعد هیت ها خانقاها مرادی حاصل شد

تا اینکه مدتی با تمام فامیل دوستان بیکار شدم روز منوئل به ولی عصر ^م ^{زمان} ^{ان}

تا شبی حضرت امر فرمودند پیش حضرت ذوالعزیزین حضرت نوش علی شاه را

نشانم دادند پس از چند روز تا خود آگاه خدمت ذوالعزیزین در خانقاه

چهار سوخت جویی تا چشم دیدم دل گرفتار شد و آن مرد بزرگ تمام سرهای دروغ را

فرمود همان شب دستور پس از شب بومل رسیدم یا خود را یا فتم یا شمع چراغ

در ۱۴ سال خرم خرم بودم هرگاه شرف فرماتند حق در کامب الزامشان

متعل خدمت با عنوان خدمت بخانقاه تا جناب حضرت ک/ در نور بخش

جناب داکتر نوربخش از کرمان تشریف آوردند خانقاه میان هفته
بود حقیق در خانقاه حاضر و در راه خانقاه جناب میرزا علیجان
برادر بود صاحب دل و در شش ماهه بخیر بخیر بود و گوی بود و گوی گنگام قوی
از جناب داکتر استقبال فرمودند حضرت مولی هم نور حیات خانقاه
مستول تجدید و ضو بودند ما جناب داکتر ابدیدند قوی امر فرمودند
بیارفتند اطاق حضرت مولی صلیتاه بعداً بحقیق امر فرمودند حجه از برای
قوی باز از چه قوا آمد و له شاهجه و چندی در قوی حجه که حقیق تربیت بر میزد
روزهایم قضا دانشگاه مستول در سر و تحصیل بعد مندرش را عمو من با هم منزل را
عمو من کردم بعداً حضرت مولی امر فرمودند داکتر نوربخش را بیاورید خانقاه
اساتیر را آوردیم خانقاه قوی خانقاه حضرت مولی شب و روز داکتر

داکتر اظهار می باطنی رسیدگی میفرمود چند از بعضی ایشانرا آتش زدند
از امتحانات باطنی دست در آمد قوی که خدا بخشد همچون چرا بخند
بسر از چندی حضرت که تمام مشایخ را احقر رشتی هم بود آنست که بخوشی
داکتر بدان مرهمند پیر دلیل و شیخ خانقاه در پیش شکر الله میر حسینی کرمانی
جامعی قوام ستایشگر داکتر کمالی بزودی زیاد بودند امر فرمودند دیگر هر کاری
باطنی خفای دیگر خوش فقرا با داکتر نوربخش ر و جو کنند بیایند بار و بخش
صفا کنند بعداً هم که فردایش بود نظام سلطان حواجه قوی سفیر ایتالیا
حضرت حضرت مولی التماس حضرت اجازه بدهید داکتر ابرم ایتالیا فرمودند
ایتالیا بیاید پیش او باید برویم کرمان فردایش عکس دست جمعی که فرستیم
با اتفاق داکتر و فرستیم کار او را که گیتی نود و سواش کردم تشریف بردند بکرمان

بعد از چند ماه دیگر با اتفاق حضرت مونس که حضرت پیر خیل
 ناراحت بودند فرمودند انصاری بجهت برودیم پیش ازین یک سر در گوش
 منزلی دعوت رفتن قهوه میل کردن همان شد که ادارا نشان سنگ
 شد عقیقایی کشیدیم که چهره بزرگم اشک بود و در شب در بر حقیقا
 دلدادی میدادند میفرمودند چرا اینقدر بیتابی میکنی آن ماه مبارک رمضان
 روز روزه دار شب زنده دار غور اکرم خون جگر در پیش نماند اول ماه شوال
 که فردایش عید فطر بود آب شب فروخته نمی فرمودند که پیش رو دانا دشر اولین کاری
 که کردند آن صندوق که چینه حضرت که نامش در مال حضرت حمید علی شاه و صیت نام
 هم لای آن کتاب بود و بناهای قیمتی فردی برداشتنده چینه حضرت پیرا
 حقیقاً با نور آوردیم نوی زیر زمین مشغول شدیم کار کردان فرمودند کارهای

حاجی قوام شهیدی متناثر مشغول شست و شو شدیم پیر فضل گفت
 خود شما هیچ زود جناب کار بهبهانی شرف آوردند بخار خوارند شد
 چنان را بادوش مردم فقر آنا صهاراه ملک صهاراه ملک خواره را نوی
 آنبلان یک مائین دیگر جمعاً رفتیم کرمانشاه با سینه رفتیم فریانی
 با تمام کرمانشاهی های پای برهنه پیاده خاک بر میخوردند چناره بردیم
 خانقاه کرمانشاه همانجا که اول ابتداء خانقاه کرمانشاه را بعینی گرفته بودند
 همانجا قبرش شد که حالا مقبره نقد شریف است که تمام کرمانشاهی ها زیارتگاه
 است بعد از آنجا که کرد که نور بخش ملقب بنور علی شاه قطب سلسله جلیل
 نعمت اللهی منسوب به خاندان ما شریف آوردند کرمان با اتفاقشان کرمانشاه
 لیلان مشهد مقدس پیر از سفر مشهد حقیقا امر شد نیش بود مشهد چند سال
 مشغول انجام وظیفه در راه آهن فرامان

پس از مأموریت اشغال مشهد و نیشابور منتقل به تهران شد
 ۵۸۵ در تهران بودم شبی حضرت باکره فرمودند اهو از هم خوب شربت
 حقیق توی خود گفتم بنیز چه کسی را مأمور کند اهو از روز سنبداشتر رفتم راه آهن
 معاون اداره برقی راه آهن فرمودند باکرا انصاری همسفر برادر توبه بشنهاد
 کمر زده بروی اهو از آن عمر روی بروم ملک کن حکم را بر کسی دیگر ننویسند
 عمر کردم ما جامعه تسلیم بکشیدیم هر چه امر شود جای دیگر است آیدیم اهو از
 در اهو از هم اولاش منزل یک دزد عرب در شکله آبا داشتیم بعداً
 الحمد لله آن دزد هم اصلاح شد ما پیش فرید کاسب کار و بارش هم خوب
 خیلی با حق رفتی شد دخترهایش تو هر وقت سرش بیا همی بعداً اداره شدند
 گرفت خانقاهی هم بجهت فقرا درست شد مرتب مشغول بودم

شب و روز مشغول ساختمان با فقرای اهو از شبها تا صبح مشغول
 داشتیم تا اینکه بلیام مرحفی رفتم تهران بگردان تهران خدمت حضرت
 پیر جناب باکره فرمودند بروید بشیرا بلکه منزل حضرت جمعیت داشت
 از آن حاج میرزا علی اصغر بحریم حقیق رفتم بشیرا ولی حاجی میرزا علی اصغر زاریان
 رویشان نداده ولی توی جنابان کی میزاج کاطلم ذالریا کین از حقیر خیلی
 هماننداری فرمودند و خودشان کردند خدمت حضرت باکره واسطه توهم که خیلی فرستاد
 آمدن اصغرها فقرای اصغرها فی در دیش سلیمانی خیلی از حقیر بشیرا فرمودند
 تهران رسیدم خدمت باکره فرمودند حالا نیشابور مشهد بروید زیارتی شد که
 افشاریان نیشابور را سینانی کمال محبت را فرمودند رسیدم تهران
 برای بکای خدمتگذار خدایش او را بیاموزد فرمودند باکرا انصاری شنیدم

سینم تو را منتقل کردند بندر شاه شمال حالا بروید اداره است
 رفتیم رنگیم فرمودند شما بروید اهو از تصفیه حساب کنید بکل کار خودتان
 شمال بروید توی خود گفتیم میروم حکم را لغو میفایم ولی بایستش نفس خود
 فکر شد بروم خانقاه پیستم حساب کجای کار است رسیدن خانقاه فکر
 ضراباتی توی سخن صیاط خانقاه نشسته بودند حضرت ما هم روی بیل جلوس
 ما حیف دیدند فرمود ما با تقدیر جنگ نداریم هر چه خدا خواهد رفت راضی هستیم
 که اگر بزرگان از مازندران منتقل به تهران شدند ما مازندران کسی را ندانیم
 باید ساری خانقاه درست شود بندر شاه خیلی مقروض است خانقاهش باید
 شود شما بروید آنجا مشغول انجام وظیفه باشید که نامه الامت ده سال
 پس از اهو از مازندران هستیم خدا رحمت کند حکیم ابوالقاسم
 فردکی ناکه داد از دیوسفید داشت

له واقعا در مازندران دیوسفید زیاد است مگر رستی است
 شود تمام مازندران را تحت سلطنت روح قدسید در بیاید ایشا اله
 امید دارم حق یار و مددگار همه را هر دو ان حق باشد ایشا الله
 این محقری خیلی کوچک بود ولی ایشا الله حقیقتا میبخشد
 غرض نقاشیت که با بار ماند مگر صاحب دلی روزی برعت کند در حق
 درویشان دعائی

خدا ایشا الله همه را از قبرستان تن نجات دهد
 و روح را حاکم بر تمام بدنه های فقرا ای حق محکم استوار بدارد

آمین یا بلاء الین شرف حق با عزت هیچ محقری انتقامی

بسم الله

۱۹/۱۰/۵۰

[illegible][illegible]

صحیحی نداشتیم در تفسیر قرآن اختلافات بعضی تفسیر زیاد داشتیم میفرمود
 که در آن زمان مذاهب بسیار در اسلام پیدا شده بود و بعضی توحید را باطل میگویند که آن
 مدتی از نوشته من نیست که این حرف نظر کنم باز مانده که کاملاً به معانی قرآن پس بگویم
 آن که بعضی گفته اند که قرآن را از ابتدا با توجه به تفسیر یا تخیلی که در زیادت
 آن زمان معتقد به آن بودند که بر نامه میاورید و بر سر کتاب خود خوانده بودیم و نزد برادران
 عربی قرآن را بعد از آن که ترجمه بودیم و تفسیر کردیم با آنکه لغزب نمیتوانستیم
 قرآن مجید را بدو آن آنکه بعضی نسبت به عقاید بدیهه و ساده و محکم
 خود در گفته با آنکه بطریق فائده ترجمه و تفسیر نام این کار را از سال ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۵
 اولین کتاب خود یعنی تفسیر و التفسیر را نوشته و منتشر کردیم که در آن
 ترجمه و تفسیر خود به آنکه رسید متوجه شدیم که باید قرآن مجید را به ترتیب
 مضمون سوره لمطالعته نام بسیار از مشکلات تفسیر قرآن به طرف
 شود و در طرفین دیدیم عبارات سوره که در آن آخر ترجمه بسیار
 بهتر از آن زمان است که در ابتدا ترجمه کرده ام و بجای آن در آن معانی
 قرآن حالا بسیار دارد و ترجمه من بسیار است که آنرا شروع کرده ام و این
 سه توبه با آنکه گردید که ترجمه و تفسیر قرآن مجید را در باره آن
 گیرم تا ترجمه و تفسیر که عیب تری بود خود آوردم این فکر را نیز در ویدی
 بطول انجاسید و تا با بر و زبان که کتاب دینی منتشر نموده ام چهار بار
 نوشته ترجمه و تفسیر قرآن را با باریقت و مطالعات لازم از سر گرفته ام
 که آخرین آن یکی دو سال است تمام شده و هنوز به چاپ نرسیده
 جز آنکه از ابتدا ای سال ۱۳۱۵ در آن در آن در آن در آن در آن

به سبب فاضل که کتاب با جمله بارگاه روزی سوره از ۱۱۴ سوره قرآن
 را در آن و منتشر کرده ام کتابها عجله تا حال منتشر کرده ام عبارت از ۱- فیه
 التفسیر که عجله چاپ شد و آن در حال انتشار است ۲- التفسیر بحال
 که در سال ۱۳۲۱ در مشهد چاپ شد ۳- چگونه نماز بخوانیم در سال ۱۳۲۱ و ۱۳۲۲
 ۴- موارد سی و هفت است اسلام در سال ۱۳۲۳ - چگونه تفسیر علم قرآن
 در آخر سال ۱۳۲۳ منتشر گردید - دستور علیه اسلام در سال ۱۳۲۴ -
 کتاب رتبات علم و خود خدا و آخرت در سال ۱۳۲۳ - چگونه و وضع
 السرافیل و محاصره کنگرگان آن شش ماه قبل از حمله اسرائیل به عرب
 در ماه ۴۴ است که یافت که از قرآن و تورات اقتباس شده و آن
 تا حال در آن در میان رخ داده اتفاق خوانده افتاد در آن نوشته شده
 ۹- اعمال حج و فلسفه آن که آن نیز در سال ۱۳۲۴ به چاپ رسیده
 ۱۰- مواردین مذاهب و عقاید و احوال در سال ۱۳۲۴ - داستان
 و تفسیر حضرت موسی و یونس و ابراهیم و کعبه و حج و عمره و اذان
 در سال ۱۳۲۹ کتاب اعلام ترجمه و تفسیر کامل قرآن مجید در آن
 فقه استدلالی اسلام نوشته و آنکه در این سال تا چگونه و فقه زمان
 اله بخوانید که آنرا با چاپ و منتشر است از آن زمان که
 یاد آور شد در حدود شش ماه ۱۳۲۹ تا که روزنامه حضرت اسلام در آن سال
 تا در آن سال ۱۳۳۰ منتشر کردیم که در آن بسیار از اخبار ذاتی و غیره
 فاضل از اسلام در مقابل استعدادت و مخالفتی خاصش گردید و بجای او
 ادوات متعدد در آن و فقه با این تفسیر و تفسیر که تکرار است لازمی در
 موضوعات اسلامی در آن و مقالات مختلف در مجلات و روزنامه های
 متعدد ایران و پاکستان به چاپ رسیده اند و اصول عقاید من بطور
 خلاصه در ورده پیوسته میباشد که کوشش ما در آن و طرفدارانم در آن
 شد و در آن نیز در جزو دشمن شدن تمام کلیات و عقاید اسلام
 و متحد کردن کلیه فرقه های اسلامی بر اساس قبول کتب دینی

به کماله کتب را میزنم
 بر دوزخ و در سنگام کین
 چو سوارانم اندر که کارزار
 بشیرین زبانم و لطف سخن
 مرا علم و دانش نه کسی بود
 فطرتا گرفتم ز استاد یاد
 ز سرشتی که هم بدانش بصیر
 ز صوف و ز نجو و بدیع و بیان
 ز فقه و اصول و فقه اب و نجوم
 ز طب و ز تاریخ و ز تاریخ عام
 ریاضی و درسی قدیم و جدید
 بنور هدایت به نور حق بود
 چراغ را کادت بر افروشم
 ز افق و ز شانه کف و کعبه
 ز اعداد و اکیس و رمل و طالع
 همه شکیله و فقه یاری بود
 هر آنکس که دنبال آن میارود
 پس در مقام هدایت مخطوطه در
 فطرت و بصیرت خود در یافته
 ز روی خرد و دین بر دارم

به همسیر آهوز در دافتم
 شفا که تیرم بروی زمین
 بمیدان علم و هنر سوار
 و کمال فرودان بهراخن
 ز فضل خداوند موهبی بود
 علوم و صنایع خدا یاد داد
 تفصیل دانش ز راه صبر
 همه خود بخود است برین علم
 مکر و حق و سحر و اب و تاریخ و نجوم
 ز تاریخ و منطق و درستی و حکام
 علوم و صنایع و زبان یا بدید
 بر کتب و منطق و بحی و خرد و کمال
 همه علم و صنعت خود را میگویم
 ز تاریخ و تاریخ و دین و دین
 به دیدم نشانی از آثار خدایم
 طاعت کتب نان خداوندی بود
 جز آنکه در و قدرت و نورند
 بفکر یکایک نمکندم نظر
 بمیدان تحقیق و کمال
 کتب و کتب و کتب و کتب

تو خلیفای دینم دیدم
 کتاب و رسائل هر یک کتب
 مرا هم ز تالیف و تفسیر
 ولی خرد سواران همین تافته
 بهو و عفو آید و دست و پا
 ز بهر در که کردند سخی و تالیف
 کمال خود را و خود را سوار شدند
 عیان شد بهر کس که تفسیر
 کماله کتب و کتب و کتب
 نه علم و نه دین و نه کمال و نه خود
 دین را به بدین دنیا کماله ام
 ولی با رقیبان این آید
 فایده و ا - ز کماله به آید (۱۹۰)
 ایستد و کماله فایده و کماله

نوشتم بهراخنه بفکر ام رسید
 در وقت خرافات بر کتب
 فطرتا کتب و کتب و کتب
 بهر محظرتی که علم سافه شد
 شد آثار حیل و کمال و کمال
 بهر اندیشی که کمال و کمال
 سرافکند در کمال و کمال
 که در کماله کتب و کتب
 سخی در حماقت ز بهر میبیند
 فطرتا کتب و کتب و کتب
 ز این کتب و کتب و کتب
 خداوند کماله با فایده و کماله
 فایده و ا - ز کماله به آید (۱۹۰)
 ایستد و کماله فایده و کماله

کتاب تاریخ مردوخ را هیچ به کرد و کرد کتب و کتب
 در دین و کتب و کتب و کتب
 و فارسی و عربی و کتب و کتب
 در کماله کتب و کتب و کتب
 بهر کماله کتب و کتب و کتب
 بهر کماله کتب و کتب و کتب
 بهر کماله کتب و کتب و کتب
 بهر کماله کتب و کتب و کتب

بابا غلام ذکر علی و سماع دارند بابا غلام با تمام مذاهب از شی
 درشته و مخالفی ندارد بابا غلام هر دو آن زیاده دارد
 اگر آباد مانند یک پیغمبر است میگذارند بابا غلام قبلا
 رانند ام بود است این مطالب از مکتوب دکنی
 فیروز ریاضی که بابا غلام تاسر گرفته و بابا غلام
 در منزل ریاضی در سنج بپرورد و شرح هاشمی را
 زبان تقریر کرده است بابا دخی به کار ریاضی بخیر
 بابا غلام در سلسله بابا یارگار است از نهالی که همانا در اهل حق
 فکیده و آنکه تانده اهل حق میبود و سید است مجلس ذکر و سماع
 با شور و نوایه در سلسله بابا غلام در سلسله کتب مشتمل بر
 نیاز یک جزو یک کتاب است بر یک مکتب و ریاضیات
 مشتمل بر مجلس و ذکر و در یک مکتب می کنند اهل حق
 در منطقه کرمانشاه و قصر شیرین کردند طایفه از اهل حق
 شاه آباد حزب سفر کلیائی - کینه - کنگاور
 و سرآباد در آذربایجان صوفیان نیز بر قره ضیاء الدین
 و شایسته و فوکی در مازندران نور و کجور و ساری
 و رودهن در بهار شیراز و اطراف هاجرود

۲۶۵
 ۲۶۵
 ۱۲۹۲ بسم الله تعالی بحضرت عالی مرتبت و زنده روزی در
 کربلا جواب بر جوهر شریفه را که در آن قسمت را که از مکتوب بودید
 شرح حال و اولاد و مختصر از احوال مشایخ سلسله کینه بر آید
 بولیم و در آن موقع که عازم تشریف بستان بولیم حضرت
 با کرم و انوار علیّه و انوار النبیّه و انوار الشیاء بودیم بحال و هواری بنود
 و مکتوب کردیم که بعد از عمر من میکنم است که در راه تشریف بکنم و در
 ارد در اردان میرسم و فراموش دارم بیاد در سلسله شایان عالی
 افتادیم و باید عمر من کنم که آنقدر خود را بی قابلیت میدانم که
 قابل شرح حال نوشتن خود را نمیدانم و آنکه در باب
 تاید ما هم دل از باب اطاعت امر آن دوست محترم میگذریم
 عمر من میکنم اسم علی رضا است فرزند مرحوم میرود که از اولاد
 خان و میرا همی در آن زمان فرزند مرحوم میرود که حاج میرزا
 کربان میباشند و این فرزند مرحوم میرا همی همان ظهیر الدین است
 که مان بولد اند و به سرت مایه میرا همی از باب است
 بارش است شرح احوال مرحوم که والد و اجداد هم در آن
 تذکره آل و لیاء و اولاد است که کتب فرست است مشایخ سلسله
 کینه تالیف مرحوم کرده اند که راست این تهمید را در بهتم
 ربیع الثانی سال هزار و سیصد و چهل و چهار در کربان است
 شام و در سده و پنجاه سالگی بدرسه سعادت که از

سید محمد قاضی رحمة الله علیه حاضر شد^۴ و چند درسی بهم از کتاب تفریع در فقه^۴ نزد آن خواندم و بعد از آن سفر که اهل آن است دعا بقدر اهل است نداده است^۴ و استفاد من از محضر ایشان بکلم و دیگر استادان در کمال اندازم
چون همان مقدار که در محضر درس عمومی مرحوم میرزا آقایی و والد اعلی الله مقامه حاضر میشدم که آن هم اغلب بواسطه حوادث خاص آن ایام و ناامنی سیاسی و مسافرتها و کم بودن طلاب و علاقمندان باین دروس کم و بیش تقطیل میشد ولی چون عزیزم بر خواندن دانشم شروع بمطالعه کتب اصول و فقه نمودم و مشکلات خود را از ایشان سوال میکردم و کتابها را خلاصه میکردم و بنظر ایشان میرساندم و اشتباهاتی اگر بود رفع میفرمودند تا آنجا که توانستم فقه را که در منطق و اصول فقه و بعضی از ابواب فقه مثل صلوة و سایر فکام قبله و فکام رضایع و فکام موارد^۴ و بعضی مسائل خصیصه کتاب فضا بر زبان میزد و بسبب استدلال قویا بنویسم و آری را فذلت فرمودم کسی و والد اعلی الله مقامه تقدیم میکردم و سهوا و استیلا می اگر در آنجا بود

فرمودند تا آنجا که نویسم مورد پسند ایشان در آن^۴ و در آن^۴ ابتدا آیهان را برای این ناخیز فرمودند و اخیرا که بعضی آیهها را بخوبی و در نظر از علمای سلسله سینه که میاز از طرف مرحوم شریفی اعلی الله مقامه هستند یعنی فقه عالم فاضل آری سید عبد الله موسوی مقیم بصره و فقیه استطاب^۴ و شیخ محمد امامت مقیم بیهان در آن^۴ و در آن^۴ هر یک آیهان را برای تفقه فرمودم و فرموده اند بار که بعد از فراغت از فقه و اصول بکار آن که کرده بودم که مطالعه را ترک میکردم تا آنکه در حد درس بیت نه پنج سالگی از دراج^۴ کردم و فقه را در دست بگیرم بنام زین العابدین و یکی بنام محمد و چهار نفر بکنایت فرموده و چون کفیل معاش^۴ بهم از امور مأمور میشد بود بخیال کسب و کار افتادم و یک کارخانه صابون ساز راه انداختم ولی چون در آن اوقات صابون کم مصرف بود در آن مقصر^۴ شدم و کارخانه را رستم و تجارت بر دانشم و باریکه بفتون تجارت دارد که بودم و به صادرات و واردات و تجارت داخلی

۲۷۰
سیر در اقصای بلاد خرمه تا جرجان می کشیم و این خاص بات ۴
این اسب را سوار و ستم و لیس قادر بر وصول این اسب شود و در
تجارت به هر طرفی بر گزینیم و مبالغه و تلفتی معروض کشیم
که میوزیم همه آفرینان را در این است بعد خیال کش در رزی و
لغزهای عمیق و نصب تلمبه و ایجاد باغات بسته در بر تعال
انجام دهم و باذن و قضا فی که در این امور راسته موفق به
ترست در اینها رسید و همکاران در ایجاد باغات زیاری
که هم در این موقوف همه این کارها با ترغن بود و باغ بسته
بسیار در این موقوف است و در این سال طول مسکنه که در این
قره و ستم زیاده و فیلح بر جهت افساد هم و اصلاحات در این
هم مزید بر علت شده و در این باطنی این که طلب ثوابان از
من دارند زیاده بر جهت نشیند آتش و صبر نموده اند
و بتدریج با تر و لیس بعضی رقبات و عواند بعضی باتی
ماشته است و الله همه را سیر در اینم و لهذا و در این خد میکنم
که عنایه فرموده و بر کتی داده و نظر این از این جهت
ندارم و در همین راه امر را معاش میکنم و دیگر کمر هاست
بمصرف وقت در این امور و در اینم و در اینم و در اینم
مطالع و مسافه با این طایف علومم پس این است
در طلال اوقات اشغال به کسب و کار هم تا توانا

۱۷۱
مباحثه را ترک نمودیم و همان چهار کلمه را که یاد گرفته بودیم بگوینا
و طالبین این علوم یاد میدادیم تا جایی که بعضی سالیان آنرا
بدان وجه تقابلیت بهم رسانیده افزودند و آن سالها در ضایع طور که
بود که کمر جواریان طالب این علوم بودند و در این اوقات شایع
بنظر میآید در الحمد لله بیشتر طالب این علوم مذکور به تدریس در مباحثه
معاضرت میروند و در راه جزایری و جمعه در مدرسه مبارکه ابراهیم
کرمان مستخول مباحثه فقه و اصول میباشیم و شغل اصلی خود را
این قرار داده ایم و چون گفتیم که ما اعلی الله مقامهم تریب
بزرگوار علیه در علوم مختلفه داشت و بجای و طیفه بزرگوار را که با حفظ
و در حین ایشان هم نوشته و ضبط کرده بسیار از آنرا
طبع کرده و حتی در آن که بابتو ایم از آن کتب و در دست
مواظط بر در استغاله و موثقی بطبع برسانیم و اگر خود را که در این
اقل از سیاه و شتر علم کرده باری هم و گاه اگر یکی از بزرگان
مومنین و مشایخ علم را از آنکه اند یا دیگران ایراد آن بر
ما کنج ما اعلی الله مقامهم گرفته اند بعد از ضایع است از زبان
و همان طوایری که از علوم ایشان دستگیر کرده و بواسطه
قصود و تقصیر و نقصان قابلیت برکنه آنرا میباشی
باید و اوقت انکه ایم کنید کلمه از نوشته ایم که بعضی آنرا
بنام سیاست ملای نظری بقدری میباشیم در مباحث

بهشت نکریم الا ولای و دوستی در دستان ما سخن به کتاب
 نزد دران است بخار بر باد سیاه طبع شر است و بعضی دیگر شایع
 ما و رای طبع است تعقیب عالم در تعلید سلیمانیه قصه ایوب نور و درین
 رهنما قبله دهند رساله مختصر و جواب مسائل مختلفه طبع شده
 پیش از آنکه در کتب دیگران بگویند و مورد معتبر و معتمدی که کمال قصور و قصور
 را در تحصیل علم در آنست و هم در آنرا را بسط است که در آنرا و فرقیست
 با آنکه اینها یکی که در تحصیل علم و استقامت از آنحضرت بزرگوار و علی
 اله مقامه از دست و پا بر سر است و نه است حاصل
 بطالت با و از روی علم
 سعدی مکرر از خرم و آفتاب بزرگان

و اما آنچه در این رساله شریفه نوشته بودیم که شرح حال حضرت
 از دست نخورده بلکه در این مقام هم بنویسم که
 مستعد در این خصوص نوشته شده مثل شرح حال مرگ
 مبرور و شرح احمد الفاسخ علی اله مقامه و قلم خودشان و
 شرح حال دیگر بکلمه فرزند ایشان و تذکره اولیاء و
 شرح حال مرگ مبرور و شرح محمد کریم خان علی اله مقامه و
 فرزند ایشان مرگ مبرور و شرح محمد کریم خان علی اله
 مقامه و حله در کتابت حضرت که در شرح حال

همه سخن ما علی اله مقامه است و از کتابها و دلیل المیزان تصنیف
 مرگ مبرور و شرح سید کاظم رشتی علی اله مقامه و در این طبع
 تصنیف مرگ مبرور و شرح محمد کریم خان علی اله مقامه و در این طبع
 تصنیف مرگ مبرور و شرح محمد کریم خان علی اله مقامه و در این طبع
 در این طبع از قبل مرگ مبرور و شرح علی اله مقامه و در این طبع
 فرما شد و به خط آنکه از آنجا که ما در این شرح در تذکره
 که در دست تلخیص در این باره می توانستیم شرح فرمائیم و
 مطلبی که در آنجا ذکر شد تا در این شرح و ثابت مرگ مبرور و در اله
 علی اله مقامه است که در این باره ما مبارک رمضان ۱۲۸۹ در مشهد
 مقدس وفات فرمودند و در رواق محرم مطهر حضرت امامین اله
 روحی و ارواح العالمین خدایه که بآن رواق دارالحره میگویند
 مدفون است و در غیر ذلک کتب که در این شرح و در مورد انعامند
 دیگران هم کم و بیش در باره ایشان در توارخ و تذکره ها و کتب
 رجال نوشته اند و در ضمن مطالب آنجا نوشته اند و از آنجا که
 اغلب تذکره نویسان در شرح حالات معمولی و بعضی گفتگوها
 و در و افکار و برداشته اند و کمتر توجه به اصل مطلب نموده اند
 که در این مایه امتیازها و نسبت را بر علماء از آنجا اند و
 سخن ایشان که بفرموده و بر این سبب که در این باب
 به تمام عرض می کنم که اغلب علومی که در این مایه علی اله

مقام مهم بر از دانسته اند یکی در طبقه از علوم ظاهره که اهل حق و الله
 و کلام عالم با آنجا بود و اندی بالتر است و آن علوم ظاهره از دروس
 کلاس است و چون در علوم این از دروس کلاسها دروس و علوم و بالتر
 و چون ^{در کلاس} ثبت باز نموده باقیه بالا تر رفته بود و بعضی معترضین
 اند که علوم بالا تر را در توحید و نبوت و امامت و مقامات سبعه از
 اخبار آله محمد علیه السلام استخراج و بیان فرمایند و علوم این از
 دروس کلاسها بالا تر است و کلامه آنرا گفته اند از فضایل محمد و آل
 محمد علیه السلام است و در کلاس کلاس لغوی و بعضی معترضین این کلاس
 که تمام دروس کلاس در آنجا است و در آنجا که در کلاس کلاس اول
 میدادند و اندکان از کلاس و عوفا میگردانند و در کلاس کلاس
 دولتی درستان در در کلاس در کلاس علوم دینی و طبقات
 معلمان آن در کلاس نوشته ام که اگر مطالعین فرمایند نبوت صبیح این
 مختصر کلام میکنند و این نکته را هم بآن دولت شکرتم که قصد مذکور
 نویسی دارند باید بزرگتر در هم که اغلب آنجا دیگران در باره شایخ
 ما علی اله مقامهم نوشته اند از شنیده ها و گفته های مغرضین
 و بر آنکه در آن عوفا ما است که بنویسم از دست دارند
 مستند با انواع آیه ها و اقترافا دانسته اند مردم را از آن
 از نگواران و گردان کنند و پائین از رویه و شایخ ما دانسته
 بودند که معلمان کلاسهای بالا تر هیچ نظری که معلمان

بمعلمان کلاسها اندازند و کلاسها از هم جداست و اگر در این کلاسها
 در کلاس آن کلاسها هم یکبار و یکی بوالرب بنمایند معذک است
 خود را از دست نداده اند و از هیچ جهت و اقترافا خود را از دست
 و کلاسها شایخ ما را عالج خوانند و کلاسها معترضین دانسته اند و کلاسها شایخ را
 دین را ^{در کلاس} اند و کلاسها در دستهای آن گفته اند و کرده اند آنکه کرده
 اند و کلاسها در دستهای آن گفته اند و کرده اند آنکه کرده
 در ایضا فرمایند و در این منظر عوفا که در آنجا گذشت اگر
 بیک آبرو است و در کلاسها در کلاسها در کلاسها در کلاسها در کلاسها
 بهاریه المستتره و الصناح الاشتهار و فلسفه صبیح
 فرمایند اطلاق عوفا معنی بدست خوانند و در در کلاسها
 کلاسها در کلاسها جواب معترضین و توفیق آن دولت
 شکرتم را از خداوند متعال خواهم عبد الرضا ابراهیمی
 این پاسخ نامه این بنویسد یک ساله فتوایی که کمال
 کامل است

راستین بعد از آنکه بایستی بعد از رسیدن امر کمال بعد از فواید بهای الدین
اولین بنیاد را بنامش بنویسد و به ^۴ فواید بعد از فواید علی الدین عطا
بخار را بنامش بعد از آنکه بنامش بنویسد و به ^۴ فواید بعد از فواید علی الدین عطا
سهروردی - بعد از فواید محمد زاهد بعد از فواید محمد زاهد بعد از فواید محمد زاهد
امکنگی بعد از فواید محمد باقی بعد از فواید محمد باقی بعد از فواید محمد باقی
امام ربانی بعد از فواید محمد باقی بعد از فواید محمد باقی بعد از فواید محمد باقی
بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد
مظهر بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد
فالدین زوری کرد - بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد
اصل - بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد و این بعد از رسیدن محمد زاهد
سهرستان سنج توغنی معنی و مختصری از علی هدیه
در حدود و حدود در آنجا ماندگار می شوند بعد از آنکه
سهرستان پیدا میکنند آنرا نام می گویند بعد از آنکه
کنند و اقامت نمودن را در آنجا ماندگار می گویند بعد از آنکه
بینه علوم زمانه را در آنجا ماندگار می گویند بعد از آنکه
و به نام زاهد ام هالیه مدتی است که در آنجا ماندگار می گویند
خانه خود را گویا ^۴ زاهدی است که در آنجا ماندگار می گویند
ارتباط ندارد ^۴ زاهدی است که در آنجا ماندگار می گویند
فردی و اصداری دارد و در آنجا ماندگار می گویند
و به نام زاهدی است که در آنجا ماندگار می گویند

مقاله چونکه زیاده از حد موهومات و خرافات و بدعتهای سیه
مخالفین اسلام به مذاهب معده اسلام مخصوص از طرف
نویسندگان در این رساله ها بنویسد و به ^۴ فواید بعد از فواید علی الدین عطا
و تعلیم داده اند و در این رساله ها بنویسد و به ^۴ فواید بعد از فواید علی الدین عطا
استاد الهی اشخاص با تمدن و تدبیر ازین خرافات
مردود و کتاب درسی مولود و من نماید و طالب
در این رساله شمس الدین محمد قلب و روح و
نفس و بدن پاک بار و شمس الدین محمد قلب و روح و
را ازین نگرداب فتنایات دانه و سید بخت و
با اهل عقود میرسد البته لازم به توضیح
نیت را در اینه قلب سیرین معلوم است
نسخ را هم ناگوار است اما قلی بگوئی الا ^۴ زاهد
سلسله ای طریقی فارسیه - سهروردیه و کبرویه
و ^۴ سهروردیه و کبرویه و سهروردیه و کبرویه
به طالبین و مریدین آنرا است و حرکات فرتی
العاله طبعیه از قبیل سنگ خوردن و ^۴ زاهد
و توی آتش رفتن و شیخ زدن که از در او ^۴ زاهد
میرسد و میکنند آنرا ^۴ زاهد و طریقی نه بود نیت

و عمل عوامانه است فقط نگریبان آنرا از طرف حق تعالی و کمال
 از روح طبعیه ادبای اله است و از اله قوی و پاک بود
 یا طریقت قادر بر ریاضت و کثرت تعلیمی در کار است
 نه بود و نیست همین سادگی را که در روح است زیاده
 تصدیق نمیدهم آیت النبی = است پاکت نوشته
 منصور حکتم دانستند عظیم جناب را سر بزرگ در
 است بر گانه روشن شود و نمایی رخ محسوس الدین آیت
 از سنج کور کار زمان کویچه برای ۷ ۹ ۵۱
 مانده صغی و دوم این نفس را کشیده اند

۲۸۱ ر ۱۱ ر ۴ زمانیکه دنیا بر سطح از لای سیلابها و انجبارها
 آنوقت در در هم کوفته و در زیر میگردیدند که هم مشرق
 به مغرب است آنوقت ملک میوز در زمین بود و کوهها
 لغت نمیکند مهر بابا آبی خرم سر بزرگ بود الدین مدرسی چهارده
 پس از خرم سلام و وصول نامه ۳۱ ر ۱۱ ر ۴۵ شمار اعلام
 میداد و با افعال فخر و سوال کرده و امیدوارم این یک
 نامه برای جواب نامه کاتب باشد (ملاحظه در است نامه ای
 کاتولیک (۱) که دنیا عالم ناسوت عالم شریعت و ملکوت
 میباشد و افع به شد ال دوقم و در هم دنیا و الهی کتاب
 در spina (گاد و سیک هذا سخن میگوید مدرسی) و آنکه در
 بیان لغت سخن حضرت مهر بابا است بخوانید (۴) بعد از
 خروج روح از آن حضرت تا ۱۰ سال دیگر در تجلی میکند تکلیف هر دو آن
 نگار و محول این دست نصیحت جواب خدمت بنوعی ببرد (خدمت
 بیخود و عمل بی دست و دست من و خدا را از همی طلب دوست
 داشت (۵) آیان از میواند و روحی امر که قرار گیرد و جواب
 بی در صومری که زن بهر سینه کوفته نشانی هذا استناسی یعنی
 در حال جهالت تا تل بهر باشد در سر اولی حضرت مهر بابا
 کفر و با ناله مال افغانستان بولد و ایشان کوفته شد و وصل
 خدا رسید و خدا رسید بولد دند (۶) آتش کالی بر ایم پیش
 آمده و تو که معنوی حضرت را اخذ استارم آفریح نگار کنی
 خرامم بگو در ج خطا کار از دل یا د حضرت مهر بابا بفرمایید

اینجا با محضر و انگار از درگاه پروردگار الهام و استعانة می نماید همه راه و
 کوی حقیقت را بصراط مستقیم خود در آید و در هر ایست خزانید از نور باطن
 پاک و لایست خفته و اولیاء دریده باطن روشن را در آید و منور فرماید
 آمین مسخره تا بکمر تپه به زیارت عتبات عالیات مشرف و تامل
 گردیده بار بار زیارت استان قدس رضوی فرماید و مستفيض گردد
 پس از اصفهان حرم ابرار محال اختیار تهران نماید و خود در مجلس معضل
 جوان از شیخ مجمل (در نامه دیگر در تهران است فرستاده بودند)
 تالیفات نامحضر را که تاکنون طبع و انتشار یافته از این قدر است در بیان
 اشعار و غزلیات که در چند سال قبل در تهران و بواسطه مطبوعات عظام
 چاپ و منتشر گردید است در تمام تاریخ برای حج به سید جمال الدین
 اسد آباد و باریک تهران و قم و سایر شهرات و این آثار است که از دست
 در تهران در مطبعه کتابخانه در اسلامیه به چاپ رسیده کتاب این است
 به اسم اسد آباد سید جمال الدین مربوط به اوصاف و غیره است
 اقتصاد طبیعی و شرح حال ۱۸ نفر از شیخ اسد آباد محال
 از آنها و بعضی مطالب دیگر که تاکنون بیجا به فرستاده
 نیست پاکت نوشته

حضرت محمد بن سدر بن شکر کردار با وقار و شایسته کار سرانگ مدرسه فزید مغزه و در

بقید درستی ۲۰۴

۲۸۷
این شرح وسیله کشفات الهی جمالی است آباد فرستاده و از طرف
الضار و تروین کشف الضار است که استاد شهید را معجزه بوده است
بسم الله الرحمن الرحیم فی هذا عصر و فسنه دهر ترجمان قرآن و سلمان زمان
آیه الله العظمی عالم عابد زاهد فاضل عالم بالله و بابر الله معلوم فردوس و سال
حاج شیخ محمد جواد الضار سی محمد الدین رضوان الله علیه خزانة علوم حجة الاسلام
حاج مولی فتح علی محمد الدینی که نیز از بزرگان علمای عصر خود بوده اند در سنه
۱۳۲۱ هجری قمریه فی شهر محرم بیان گنج خود در دوران حکمرانی تحت سرپرستی
والد و اجداد مقامات معلوم در بیات فارس و عراق و منطق را خراگر گرفت
و در جریان مشایب فقه و اصول فقه را نزد علمائش که نظیر ما اند علوم حجة الاسلام
ظفری و در علوم حاج سید علی محمد که از بزرگان علماء و اعظم فقهان بودند
در شهر خود قرار گرفت در رشته فقه و اصول و اصول فقه و اصول فقه و اصول فقه
رازی و دیگران را نزد دانشمند عالی قدر طبیب هاشمی و فقهی مشهور
معلوم حاج میرزا حسین کوثر محمد الدینی بیاموخت و در این فن نیز فقه
ای علمای سید معلوم حاج شیخ محمد جواد سی از امام تحصیل فقه
بجست تکمیل فقه و اصول و مثل بدرجه اجتهاد در حد درسی بالکی
بدرجه اجتهاد سی هم بسیار گردید و در علوم فقهیه علمیه بدرجه اجتهاد در
دستارش اشتغال داشت و در محضر دس معلوم استاد سی بدلیل
و مریح عالی قدر و محضر شیعه حضرت آیه الله العظمی حاج شیخ
عبد الکریم هاشمی علی الله مقامه الشریف عاضری که در دهه کمالی برد
تا در این رشته نیز مقام عالی نائل آید و با جهات اجتهاد متعدد سی از
مراجع ذیقیمت وقت فارغ و در اشغال فقهیه صاحب فتوی گردید بطوریکه
بسیاری از دوستان و آشنایان از سالکین همدان و غیره از

آن مروهیم تعلیم نمودند اندر این ایام بود که سیم پنجاهت قدسیه الهی بر ویس
و با توجه عذبات عالم علو بر قلبش رسید و مجدداً کلام مولی الهی
تغیرت امیر المؤمنین علیه السلام و بر حق که بر حق لا معی کس البرق
حق در قلبه و لطف غلیظه طیاره که از او بود پس در گویان
که عجز به عالم قدس باز و پدید و جود او را بر باد داد با نور الهی سر به دنبال
عالم در او دید و مآثر و قوای و غوراک او را بر در درگاه پاک در
و که به اطراف آن تم میرفت و تپا می زد هر چه در حال و هیات میرفت
و با قوت و شتابش آنش بس عجیب گرفت و چون سلیقه الهی عجز بود
که از هیات عالم خیزد و عارف بی بدلیج است کامل اطلاق و معارف
الهی آن ان العین العین الان من معلوم حاج میرزا ابوداؤد ملک
تبریز است که در مسکن است هر چه نزد گردان معروف او رفت و
می نمود و بر او فوج و کتاف و کتاف می کرد و می کرد و می کرد و می کرد
عشق در رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته
او را مستعمل است و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته
می یافت و گریه ها بنگار از او هر ناظر را اسیر می کند ای را می آید
هر که عجب با او رفت و حجابها را از غلظت و نور آن بر کنار کرد
سیم جانی بخش رحمت از خرم اله بر زید و الهی عذبات با و درانی
بتجارت حق بر دل سوخته او بعد از فحاشی از تر اهل رفت و
سر از زیر سر و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته و از رفته
بکلیت میوالت در این هنگام

بموضع اصلی خود نهادن امر الهی نمود برادر استگیری عاقلان و در این هنگام
هر که آنش الهی سکنتی گزید و بی نهایت آرامش و سکون بر او
رسانیدن حق و تبلیغ شریعت غرور و ایلان و کلام و معارف الهیه
و تربیت نفوس ناقصه الهامی عجیب نمود در هر مسجد خفا و مخروبه
بود آقامه جماعت می نمود و بسیار از اوقات در مسجد می نشست و از غیر
در مسجد با صبح سر آقامه جماعت داشتند تا مؤمنان او عاقلان گردان
باید و صاحب صنیع و عاقل از موسی و موسی بودند در هیات
شبان و روزانه بسیار در منزل شیفتگان اطفال و سر در می نمود
و شد گردانی بس از چند و عاقل تر است نمود که هر یک از
آنگون در هر چهاران موجب طهرت امکان و حجت خدا بر مردمان
در اطلاق و کردار بودند در روزها و جمعه با نیت شکر گردان
بصحرای میرفت و با یکدیگر از غلوص و صفا و کفایت نبات
آیات الهی در اظفار امکان و افق و سیح هیات میسر داشت
معلوم انصار از عنوان الهی علیه بر او آوردن نیازمند برادر سلطان
ایمانی و اخراج است و در امر معروف و نهی از منکر ساعی بود و
در کمک و مساعدت بفقیران و مسکینان و در باب هواج و بی اختیار
و در منزل و اتفاق بی نظیر بود و به بسیاری از خانواده ها رسید
که در گوشه و کنار خرابه ها سر بودند و کسی از حال آنان خبر

نداشت با عده تها سفود و یاد است خود برادر آذنان غنزد و فراس و لیاک
می برد و در انظار این امر بخیرتی دقیق بود که کتی از سگ گردان فاض
غور محض میداشت مفهوم انظار رحمة الله علیه بنده نیک روح دینی و عالم
رد هائی بود بلکه مانند یکدیگر در از انظار آذنان در بر آوردن نیا مندرجی
آنها میگردید در زنت بهار سر نهادن برادر بعالی و معنی و عبادت بیارای
گرفته برادر از بر سر عینی نجات نمیداد آراس دل را در آراس فلق غنزا
بود و نگارانی او در اضطراب آذنان بی براس اگر گفته شود مفهوم انظار
یکی از ادلیات بر سببه قرآن افیر بود و خود آذنان و اعتقاد او سر آمد رمای
انکه طهرین صلوات و سلامه علیهم اجمعین قدم میرزد و نمونه
ای بود که سیه و افلاق و معارف آن بزرگواران را بهر
غور معارف میفود سنی بگزات زنبه است مفهوم انظار سی و یک
۲۵ سال در بهمان بر صحن منوال زندگی نمود تا بالاخره بواسطه
عارضه قلبی در روز جمعه دویم شهر ذوالقعدة الحرام ۱۳۷۹ هجری قمری
در عت الاصل البیک نموده بر رخ روش باستان قدس برادر کرد
در تریج و بنانه او تعطیل نمودی شد و علمای متقی و علمای کار بهمان
شرکت کردند و سه روز در مسجد جامع شهر مجلس ترحیم برپا بود
بنانه او را به هم حمل کردند و در یکی از قبایر شمال در صحن مجاور
قبر حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام علیه نماز کسب کردند و
صفات الهی جمالی اسد آباری در کمال فرور درین ۱۳۵۲ سیو سید که

مفهوم انظار سی و یک سال در کمال ابدیت در
سین اسلام و پیروی از تعلیمات هاشمی پیاپی بزرگ اسلام و
تذکیه و تصفیه باطن از زنا و کذب و فتنه و درویشان و
فر دامن تربیت نموده در انوار نور دین مراد و مسدک میباید
و در مصروف و مرقان نیز در درستی نداشت اندک در
شرح حال و در انوار کمال خدمت گردیده در معقدان
پایرهای او بسیار و چون حاضر نموده و خود تاملی
نمود درش بر در نام نموده حال و عمارت در ریاض و عمارت
نام خود را مکتوم دانسته بقول مولانا رسول الله علیه
یک گردی سی و نه سال میروند
شهره این فلق عالم کی روند

صفات الهی جمالی اسد آباری
کتاب بهر نیامیر و سلوک نموده که سی و دو و هفت فقره تعلیم جمالی
و از من ۳۲۱ الی ۵۹۱ است که مظهر سلوک محمد تقی
سید ازال الاصل مظهر دین مسکن که مدتی در مشهد و ملقب به
لقب مظهر و معروف به سید فخری است که در اراک است و سلوک
و پانزده حکم از سید فخری در هائیات مختلف گرفته و
مرسد جمالی بود و خود را هاشمی او معروف کرده است

سخت پاکت دانستند و عارف سعادت مند و نایب ذکر سرینک بری
 اعانه الله از سنج و هم الدین مجتهدی
 ارادت و سلام فراوان و همراه سعادت مستدام تقدیم
 ابرار و نیاید و در پی در کار هستی بخشیت تمام در کم که از زمره سعادت دار
 دنیا و آخرت محسوب فرمائید بالبنی و آنکه الایجاد رقیبه کرده و اصل
 در تریب بخش خاطر پرورده ام گردید و از دست بردار نامه آن جنبه بسیار اکرام
 در تذکره آن کار تمام در شرح حال فقیر و افزایسته بود که در جمله رجال بنام دین
 عاقبت نیز در نظر معلوم نیست تا اندر در حقیقت بنکار هم و تقدیم
 حضور نامیم و شرح حال باید بعد از وفات آن نورسیده شود
 چون تا آخرین دم حیات بر کسی معلوم نیست که عاقبت
 چه خواهد شد و آیا از زمره معربان درگاه است یا العیاد
 بالله از مظهر و دان بکلام بارگاه بعد از دعوت حضرت
 و گفتن لبیک نیز کسی را امانت بر گسترش و اعلام خبر نخواهد
 بود فقط آنگاه زبان معاصران که قاصد را بهج
 مورخان و تذکره نویسان خواهر رسند از
 خداوند متعال خواهد شد هم که حسن خاتمت بخیر
 عنایت فرمائید و آخر کار را را بشکوه گردانند که گریه

بگاه الهی نگردم و در برابر بنیان خود را سرافکنده نسوم و
 علیکم در رحمة الله العزیز و هم الدین مجتهدی ۲۲/۱۱/۵۲
 چون نظر در آثار خود را در این نامه بر قوم دانسته و شناسا شد و حیات
 و طرز تفکر و پایه معلومات عرفانی در بدو بعنوان شرح حال تلقی گردید
 ذکر مجتهدی در لباس روحانیت سبزه و بجای است کل کلمه بر روی
 لبان که سبزه چری بکار میبند و چگونه بیانیانید علمانه بر سر زبان و
 تحت الحنک برست سر او حینه است گیسو و عنوان تاشی
 از پیچید اکرم دارند ولی رب را ازله و سخت با آن غنی الفند
 قطب است آن کار شرح همان است که در در و در ز ایران
 و عراق سکونت دارند که مجتهدی پدید شد از علماء متعین
 سنج بولد و سلاطین طریقت فلاسفه سنده و مجتهدی اکام
 جمعه مسجد جمعه سنج بولد و در راه بول سنج و خزان
 مذهبی ایراد میفرمایند در هر یک شفیق بولد و فقه کشفی را
 بخند و غر از میدان خود در تریس میانیانید شمس فقه سنده
 بولد و سلاطین اقطاب را به ابو بکر میرسانند و علی بخارا
 باب علم میدارند ذکر فغش در بدایت امر ذکر تامل
 را (کالا الله الا الله) را تلقین نموده پس ذکر ذات
 (الله) را تعلیم میدهند

۲۵ / ۱۲۵۲ موافق با اربعه الاول ۱۳۹۲ یا هو حضور مبارک محبوب بختی
 جنب بکسر سبک مدلس و غیره و فیقه العالی پس از عین سلام و ادرات
 به آن وجود عارفی از در و درین طریقی خود را بآن بنده را به سبک و اعلی طریق
 یاد آور فرموده بودید زهی سعادت من از انسان من که مود
 سؤالات طریقی علیه قادر به و غیره سبک و غیره قدر و کبریم و در این سؤالات
 را فو ایند فرموده و غیره را گویند گویند زین قابل رعایت و طریقی
 را اندازم و در این طریقی اینست بطور اجمالی عبارت از این
 است که آدم بتواند که قلب و تصفیه نفس را بدست بیاورد
 قال معلوم شد چون قلب بعالی از اهل صلی ایستاد از راه شکر و
 و درین طریقی این سؤالات را فرموده اند بنده اند و این علی
 فرموده در مورد این طریقی قادر به و غیره سبک و غیره قدر و کبریم و در این سؤالات
 اینست از گفتار و نظایر آنکه بزرگان در کتاب مکتوبات خود را
 فرموده اند و این طریقی علیه العالی است که در این در این حضرت رسالت
 خداوند متعال بعد از آنکه به حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و سلم
 خطاب به او کرد که در هر کس میل دارد به بدید این حضرت به این
 مصفون به حضرت علی علیه السلام خط فرمود از ادب علی علیه السلام
 اینست با جمیع الخواص و الکتاب و العباد و الله من لدن
 رسول الله صلی الله علیه و سلم الی وقت الساعة و اما اهل
 الخواص سلسله التلقین فی الطریق هذا الذی انقل من الله
 الجلیل الی جبرئیل و منه الی رسول الله صلی الله علیه و سلم و
 منه الی علی کرم الله وجهه ثم منه الی حسن البصری و

منه الی سبیب الحجی الی آخر السلسله العظمی العبادیه الشیخ عبد القادر
 الیلانی رضوان الله تعالی علیهم اجمعین و اما الکتاب فقد قال الله
 تعالی فاعلم انه لا اله الا الله و استخف لذنوبک و سبب نزوله علی ما
 ورد فی کتاب الشریعة ان علیاً علیه السلام جاء الی النبی صلی الله علیه و آله
 قال یا رسول الله صلی الله علیه و سلم و اتی الی اقرب الطریق
 و افضلها عند الله را سببها علی علیه السلام و الله تعالی فتوی به النبی صلی الله علیه و آله
 الله علیه و سلم تنزل الی بقوله تعالی فاعلم انه لا اله الا الله
 معافیا معافیا یا با العلم الذی فی ذین الی علی ان هذا الکلمه
 الی انتاح فرأى الله تعالی و علمه و فی بعض الاسانید المصله
 ان النبی صلی الله علیه و سلم قال علیک بانلت به النبوة قال
 و ما ذاک یا رسول الله قال مداده ذکر الله فی الخلوه قال اهکذا
 فضیله الذکر فکل الناس ذکر و ان فقال صلی الله علیه و سلم
 سلّم یا علی لا تقوی الله و علی و لله الارض من یقول الله
 الله بالقلب الحسن ثم یخفی فی جبرئیل مرثعاً کما علم فلعن
 النبی صلی الله علیه و سلم ملک مرثعاً لا اله الا الله الیه ابره
 جبرئیل ان یلعن علیاً لا اله الا الله من الشمس التلقین
 فقال رسول الله صلی الله علیه و سلم انقض عینک یا علی و ا
 لعنت لیتی اذا کرمت مرآة و انت سمع حتی ثم قلت
 ملک و اما اسبح منک فقال صلی الله علیه و آله و سلم ملک
 مرآة عافیا عن یحیه مثباً الی مثاله معافیا بحسبه

برافغان صوته و علی سید هم قال علی کرم الله وجهه لا اله الا الله
 قلت مرارة فافغان سینه و منشا الی شماله منخضا بحسبه رافغان صوته
 والنبتی سید فتح الله قلبه و در آری مار آری و صله من الکلمات
 الخارقة للحدادات کا قال لولا امری ما عرفت ربی و لم احب
 ربکم اراه و غیر ما تم الضره اربعه من الصیابة زهی الله
 منهم خلقهم جمعا

و بعد از اسماء از طریق فتنه سید مسلم از سلطان العارفين
 بایزید بطامی و ایشان از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 و ایشان از حضرت امام رضا علیه السلام و سید محمد بن امیر المومنین
 ابو بکر الصديق رضی الله عنه از حضرت سید محمد بن منصور و از
 اکابر تابعین اند و ایشان از حضرت سلمان فارسی و ایشان
 با وجود صحابه بودن و کثرت محبت یافتن بیعت طریقت را
 حضرت امیر المومنین سیدنا ابو بکر الصديق رضی الله عنه کرده
 اند و جناب ایشان اذن و ارجح از حضرت رسول
 صلی الله علیه و سلم گرفته اند چون حضرت ثوابی
 بهای الدین فتنه سید سید امیر کمال بود و سبب فتنه سیدی
 ایشان از عبد القادر گیلانی بود اگر چه تولد ثوابی بهای الدین
 فتنه سیدی یکصد و پنجاه و هفت سال پس از وفات عبد القادر
 گیلانی بدین آمله در مقام معنویات عبد القادر گیلانی

توجه از او فرموده اسم الله را در طلب او بگیرند به آن واسطه ملقب
 به فتنه سید میگویند و فتنه سید الخ مطلب بسیار است جزئی عرض
 کرد که در کتاب قادر بر اربعه فرماید دعا گو حاج محمود محمد طالبانی
 القادر می بخشد نماید چون در این زمان ۱۳۵۱ افغنه در سفر
 حجاز بودند نامده حضرت عالی بود در رطوبه ۲۵ فروردین ۱۳۵۲ که
 سید فتنه سید را فتنه نامده را بر او آورده باید بخند فرماید محمود محمد طالبانی
 مسئله طریقت بمجال ارتش است این است البته ارتش بیایه
 نظام دارد سواران دارد توپخانه دارد مهندسان دارد فتنه دارد
 و بعد از این همه متعلق به شناسائی شاه دارد البته طریقه
 شیخ قادریه فتنه سید و شیخ سهروردیه و شیخ شسته و شیخ نعمت
 اللہ همه یکی اند طریق طالبانی آنهم سببه است از قادریه
 در زمان ادل یعنی در زمان عبد القادر گیلانی حضرت سید
 احمد لاهوری به نزد سید شیخ ملا محمود رفته و طریقه طالبانی را به
 او تلقین داد طالبانی محالی است در عریب قصر شیرین واقع
 شد به آن واسطه طالبانی میگویند اربعه به کتاب سید گیلان
 و کتاب هدیه عشق بنویسند (طالع) احاطت کتاب حقوق
 طالع است همه بدست می آید =

احمد شهرت نورانی زاد معروف به درویش عشق که شیخ
 امام الدین با ولعت داد سن ۸۵۰ و پنج سال ساکن
 سنندج جزئی سواد فارسی دارند و از طرف
 معلوم شیخ امام الدین قطب سلسله قادریه است
 فلیفه سلسله قادریه است و زمان مظفر الدین ۸۵۰
 را در آن کمره است و در زمان قنک بن الملک اول
 در کسوت قزاقی بوده است و بعداً در طریق درویشی
 امام گذارده است مذهبش در شریعت شیعه ای
 ۸۵۰ است شیخ امام الدین در حدود بیت سال
 ۸۵۰ در باغ کن ملوک فوت نمود شیخ محمد بابا الدین
 فرزندش پناه منتهای ایران گردیده و اخیراً فوت نموده
 و پسران این شیخ که نوه امام الدین میباشند
 در سنندج سکونت دارند که شیخ کمال
 معروف ترین آنها است در شیخ و سبک
 و شارب دارکمه و عکس را با کمال و
 تسبیح و رسته و غیر این سفید باشد

در اویش خاک گرفته است مویا بسیدی
 گراننده و ۵۰ سال نافر و قوه بدنی کامل میباشند
 عکس ایشان در شرح حالش در سلسله کسب
 نیز در و یاضی از سنندج فرستاده است
 ۸۵۰ عشق در راهی قدی بلند و ریش یک قبضه و
 کاین است

سوره الحزین فقر سرای فقیر سلطانی بن تا سیرت فقر بلیت
رضا علی شاه از طرف قرین الشرف آن حضرت مأمور قدس
نعمادستاد در اینها که طایبین طریقه شفعه علیه السلام و الله اعلم
و طریقی و طیفه که قول فرموده اند تا بدید در در مکان و سائل
تسلی تربیت و روایت را برادر ابرو و در و بویندگان خزان
مؤلفه و اگر کسی است که این امر را شفعه یا شفعه مأمور بدایت
طایبین و تربیت سالکین نماید که از این تارکچه برادر بکرم
در محمد باقر آموزد که اگر کسی را که از این راه سلوک قدم زده
حفظ و تدبیر بر اینهاست دان و تربیت و تکمیل آن
طریق دستور مشغول بود و علمای و علما کثافت و شکی
سیرت مؤلفه اند و مؤلفه طوف حضرت میرزا گوهر نیز بود و
از طرف آن حضرت در اقامه طایفه طریقتی و سیرت
طرف فقر برادر محمد باقر و فقر مازون اگر در میان مازون نمود
که هر یک از اینها که بیایند و علم و او را و از کارهای
مؤلفه و اگر استعداد و شکی نیست که قبول ایمان داشت
تلقین توبه و انابه و اگر فکر بر لب ابراست استعداد
طریق دستورات سفای که دان شود با و نماید و طایفی اب
اقامه جماعت برای فقر مؤلفه و در تربیت فقر او سالکین
راه کوی با شفعه و بدایت طایبین و تربیت سالکین
را فقر و عظیم دانسته میرزا و آخرت مقدم

نموده و اینها را در طریقت بلیت طریقت علی ملقب نمودم امیدوار
اینکه با رفیع این خدمت عنایت خداوند محض متفضل باشد
و برسد که در محراب و آنکه را خود بیفزاید و در تربیت و طایفین
در سالکین بکوشد و آمان را بر اقیانوس آداب شریع مظهر و جمع
این طایفه و باطن دستور دهند و در محاورات خودی و بیگانه
بقول و این و لغزش و فلاح و فساد نماید و شکی مازونین
سالکین را در موقع اجتماع بر خود مقدم در انداخته برادران
طایفین نیز این امر را شفعه دانسته است و زبان اینها
درست و زبان اینها را فقر دانسته و باز اینها را فقیر
مؤلفه اطاعت نماید و از مصائب و فسادات در میان
اینها بگذرد و شکی اینها را شفعه و فقر و مؤلفه اند و شریعت
اینها را تجدد نماید و اسلام علی بن ابی طالب را
بشارت دهم چنانکه در کتابی ۱۳۸۱ طایفین و ۱۱۱۱ مراد
۱۳۸۱ شعی دانای اول سلطانی بن مر سیح

۱- توأم لیسید در کسوت روحانیت و از محرمین مسکون بود و از آن دار
 بود در بدایت امر از طرف اداکاران استیضاح توأم بود و پس
 در گذشت و از دست بخشید که به توأم بود و در ضمن آنکه چهره
 داشت به توأم بود و پس از فوت اداکاران استیضاح به
 تولیت خانقاه رسید که یک خانه دیگر حمام منضم بود و در
 طرف مرگوم و در دست با ملک مادر خوانده بخشید و استیضاح کرد
 فیما بین توأم لیسید و دیگر توأم لیسید کار بعد از گذشت
 آنکه در امور توأم لیسید خانقاه را بصورت خود در آورده و قوا
 ملات فقر را در منزلش به پادشاه است

توأم مردی متواضع و خوش بخت و خور و سلیم النفس
 ۲- کارگاهش در دفتر دادگاه و بنا به دادگستر رسید بود و
 طرف حاج مطهر شیخ فاک و اگر دید که بخانقاه میرود و در
 منزلش ملات فقر را به پادشاه است و نیز میگوید و با
 حاجی مطهر افشار نظر دارد
 ۳- ریاست از طرف لکتر نور بخش به توأم لیسید
 در خانقاه سکونت دارد از خود انفرادی و معلوم
 عرفانی او میتوان فهمید

